

วิทยานิพนธ์

การศึกษาทางอนุกรรมวิชานของกลุ่ม Cyperus L. และ Eleocharis R.Br.
บางชันดับริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

THE TAXONOMIC STUDY OF SOME AQUATIC SPECIES OF GENERA
Cyperus L. AND *Eleocharis* R.Br. IN BANGKOK METROPOLITAN

นางสาววีรญา บุญเติม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๔๗

B
26

28 甫 2544

โครงการ BRT ชั้น 15 อาคารมหานครชิบชั้น
BRT 539/2 ถนนกรีฑาเทวี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤกษาศาสตร์)

ปริญญา

พฤกษาศาสตร์

พฤกษาศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลุ่ม Cyperus L. และ
Eleocharis R.Br. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

The Taxonomic Study of Some Aquatic Species of Genera *Cyperus* L.
and *Eleocharis* R.Br. in Bangkok Metropolitan.

นามผู้วิจัย นางสาววีรญา บุญเตี้ย

ได้พิจารณาเห็นชอบให้เป็นวิทยานิพนธ์ระดับ ดี

โดย ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุชาดา ศรีเพ็ญ, กส.ม.
(.....)

กรรมการ อ. อาจารย์ชุมศรี ชัยอนันต์, M.S.
(.....)

กรรมการ อ. อาจารย์จันทร์เพ็ญ ประคงวงศ์, วท.ม.
(.....)

กรรมการ อ. ศาสตราจารย์วชชัย สันติสุข, Ph.D.
(.....)

หัวหน้าภาควิชา อ.สุกanya ไวยวณ พ.ม.
(.....)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(.....) ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ สมนาตย়, Ph.D.
(.....)

คณะกรรมการ

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลุ่ม Cyperus L. และ *Eleocharis* R.Br. บาง
ชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

The Taxonomic Study of Some Aquatic Species of Genera *Cyperus* L. and
Eleocharis R.Br. in Bangkok Metropolitan

โดย

นางสาววีรญา บุญเตี้ย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤกษาศาสตร์)

พ.ศ. ๒๕๔๓

วีรญา บุญเตี้ย 2543 : การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลกในสกุล *Cyperus* L. และ *Eleocharis* R.Br. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พุกฤษศาสตร์) สาขาวิชาพุกษศาสตร์ ภาควิชาพุกษศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุชาดา ศรีเพ็ญ, กส.ม. 109 หน้า

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลกสกุล *Cyperus* L. และ *Eleocharis* R.Br. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในกรุงเทพมหานคร ทำการสำรวจและรวบรวมกลบริเวณที่ลุ่มน้ำชั้งต่าง ๆ ได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540 โดยทำการถ่ายภาพ จัดทำเป็นตัวอย่างแห้งเพื่อเก็บเข้าพิพิธภัณฑ์พิช ศึกษาลักษณะโครงสร้างและรายละเอียดของเมล็ดกลก โดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบส่องกลรด (SEM) ตรวจสอบวิเคราะห์หาเชื้อพุกษศาสตร์ที่ถูกต้องของพรรณไม้ที่เก็บมาได้กับตัวอย่างพรรณไม้แห้งของพิพิธภัณฑ์พรรณไม้ของกรมป่าไม้กับพิพิธภัณฑ์พรรณไม้ของกองพุกษศาสตร์และวัชพืช กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกับพิพิธภัณฑ์พิชของภาควิชาพุกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บรรยายลักษณะต่าง ๆ โดยละเอียด และจัดทำรูปวิธานแยกชนิด พบว่ากอทั้ง 2 สกุลมีการแพร่กระจายทั่วไปบริเวณที่ลุ่มน้ำชั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ในการศึกษานี้พบกลกสกุล *Cyperus* L. จำนวน 19 ชนิด ดังนี้ :- *C. alternifolius* L. *C. compactus* Retz. *C. compressus* L. *C. corymbosus* Rottb. *C. cyperoides* (L.) O.Kuntze *C. difformis* L. *C. digitatus* Roxb. *C. haspan* L. *C. imbricatus* Retz. *C. iria* L. *C. mitis* Steud. *C. papyrus* L. *C. platystylis* R.Br. *C. prolifer* Lam. *C. procerus* Rottb. *C. pulcherrimus* Willd. ex Kunth. *C. rotundus* L. *C. stenophyllum* J.V.Sur. *C. tenuispica* Steud. และพบกลกสกุล *Eleocharis* R.Br. จำนวน 1 ชนิด 2 varieties คือ *Eleocharis dulcis* (Burm. f.) Henschel var. *dulcis* และ *Eleocharis dulcis* (Burm. f.) Henschel var. *tuberosa* (Roxb.) T. Koyama

วีรญา บุญเตี้ย^{ลายมือชื่อ}
ลายมือชื่อนิสิต

นายวีระ วงศ์^{ลายมือชื่อ}
ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๓

Veeraya Boontia 2000 : The Taxonomic Study of Some Aquatic Species of Genera *Cyperus* L. and *Eleocharis* R.Br. in Bangkok Metropolitan. Master of Science (Botany), Major Field Botany, Department of Botany. Thesis Advisor : Associate Professor Khunying Suchada Sripen, M.S. 109 pages.

The taxonomic study of some aquatic species of the genus *Cyperus* L. and the genus *Eleocharis* R.Br. in Bangkok Metropolitan was conducted by investigating and collecting those aquatic plants in the swamps in Bangkok Metropolitan from August, 1997. All specimens were classified and identified in the laboratory. Seed morphology was also studied with the aid of scanning electron microscope (SEM). Photographs and herbarium specimens were operated before keeping in the herbaria. The reference specimens from the herbaria of the Royal Forest Department (BKF), Botany and Weed Science Division, Department of Agriculture (BK) ,the Ministry of Agriculture and Cooperative and the Department of Botany, Kasetsart University (KU) were selected for identification, description and key to species. The result showed that these sedges were widely distributed throughout the swamps in Bangkok Metropolitan. It was found that there were 19 species of the genus *Cyperus* L. :- *C. alternifolius* L. *C. compactus* Retz. *C. compressus* L. *C. corymbosus* Rottb. *C. cyperoides* (L.) O.Kuntze *C. difformis* L. *C. digitatus* Roxb *C. haspan* L. *C. imbricatus* Retz. *C. iria* L. *C. mitis* Steud. *C. papyrus* L. *C. platystylis* R.Br. *C. prolifer* Lam. *C. procerus* Rottb. *C. pulcherrimus* Willd. ex Kunth. *C. rotundus* L. *C. stenophyllus* J.V.Sur. and *C. tenuispica* Steud. And only one species with 2 varieties of the genus *Eleocharis* R.Br., *E. dulcis* (Burm. f.) Henschel var. *dulcis* and var. *tuberosa* (Roxb.) T. Koyama

Veeraya Boontia
Student's signature

Suchack Arife
Thesis Advisor's signature

11,5,2000

คำนิยม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาด้านต่างๆ จาก รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุชาดา ศรีเพ็ญ ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ชุมศรี ชัยอนันต์ อาจารย์ลันทร์เพ็ญ ประคองวงศ์ กรรมการที่ปรึกษาวิชาเอก ศาสตราจารย์ดร.ธวัชชัย สันติสุข กรรมการที่ปรึกษาวิชารอง รองศาสตราจารย์หน่อมหลวงจารุพันธ์ ทองแฉม ผู้แทนบ้านทิทวิทยาลัย ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน

ในการออกแบบเก็บตัวอย่างและถ่ายรูป ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ และเจ้าหน้าที่ของภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเฉพาะคุณอัจฉรา ตีระวัฒนาวนิท ส่วนการศึกษาลักษณะโครงสร้างและรายละเอียดของผลโดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเลคทรอนแบบส่องกราด (SEM) ได้รับความช่วยเหลือจากกองพฤกษาศาสตร์และวิชาพี่ช์ กรมวิชาการเกษตร คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลและศูนย์เครื่องมือของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่าน รวมทั้งอีกหลายท่านที่มิได้กล่าวนามถึง

กราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่และพี่น้องทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จ

“ผลงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทยซึ่งร่วมจัดตั้งโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ รหัสโครงการ BRT 540064” ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี่

วีรญา บุญเติย
มีนาคม 2543

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
คำนำ	1
การตรวจเอกสาร	2
ถินกำเนิดและเขตการกระจายพันธุ์	2
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	4
ประโยชน์และโทษ	7
อุปกรณ์และวิธีการ	11
ผลการศึกษา	13
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ กอกสกุล <i>Cyperus</i> L.	16
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ กอกสกุล <i>Eleocharis</i> R.Br.	18
รูปวิจานจำแนกชนิดกอกสกุล <i>Cyperus</i> L. บางชนิดที่พบบริเวณแหล่งน้ำ ในเขตกรุงเทพมหานคร	18
วิจารณ์	97
สรุป	98
เอกสารอ้างอิง	99
ภาคผนวก	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงผลการศึกษาชนิดต่าง ๆ ใน 2 สกุล คือ สกุล <i>Eleocharis</i> และสกุล <i>Cyperus</i> ที่ขึ้นในที่ลุ่มน้ำขังในเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร 14
2	แสดงขนาดและลักษณะพื้นผิวของเมล็ดกล จากการศึกษาด้วยกล้อง SEM 83

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพแสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของช่อดอก	10
2	ภาพวดลายเส้น <i>C. alternifolius</i> L.	21
3	ภาพวดลายเส้น <i>C. compactus</i> Retz.	24
4	ภาพวดลายเส้น <i>C. compressus</i> L.	27
5	ภาพวดลายเส้น <i>C. corymbosus</i> Rottb.	30
6	ภาพวดลายเส้น <i>C. cyperoides</i> (L.) Kuntze.	33
7	ภาพวดลายเส้น <i>C. difformis</i> L.	36
8	ภาพวดลายเส้น <i>C. digitatus</i> Roxb.	39
9	ภาพวดลายเส้น <i>C. haspan</i> L.	42
10	ภาพวดลายเส้น <i>C. imbricatus</i> Retz.	45
11	ภาพวดลายเส้น <i>C. iria</i> L.	48
12	ภาพวดลายเส้น <i>C. mitis</i> Steud	51
13	ภาพวดลายเส้น <i>C. papyrus</i> L.	53
14	ภาพวดลายเส้น <i>C. platystylis</i> R.Br.	56
15	ภาพวดลายเส้น <i>C. procerus</i> Rottb.	59
16	ภาพวดลายเส้น <i>C. prolifer</i> Lam.	61
17	ภาพวดลายเส้น <i>C. pulcherrimus</i> Willd ex Kunth.	64
18	ภาพวดลายเส้น <i>C. rotundus</i> L.	67
19	ภาพวดลายเส้น <i>C. stenophyllus</i> J.V. Suringar	69
20	ภาพวดลายเส้น <i>C. tenuispica</i> Steud.	71
21	ภาพวดลายเส้น <i>E. dulcis</i> (Burm.f.) Hensch. var. <i>dulcis</i>	74
22	ภาพวดลายเส้น <i>E. dulcis</i> (Burm.f.) Hensch. var. <i>tuberosa</i>	75
23	ภาพถ่ายแห็หัวทรงกระเทียน	76
24	ภาพถ่ายแห็หัวเงิน	77
25	ภาพถ่ายลักษณะวิสัย	78
26	ภาพถ่ายลักษณะวิสัย	79
27	ภาพถ่ายลักษณะวิสัย	80
28	ภาพถ่ายลักษณะวิสัย	81
29	ภาพถ่ายแสดงลักษณะของเม็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	85

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
30	ภาพถ่ายแสดงลักษณะของเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	86
31	ภาพถ่ายแสดงลักษณะของเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	87
32	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	88
33	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	89
34	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	90
35	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	91
36	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	92
37	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	93
38	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	95
39	ภาพถ่ายแสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM	96

ภาพผนวกที่

1	ภาพแสดงแผนที่กรุงเทพมหานคร	108
---	----------------------------	-----

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลุ่ม Cyperus L. และ
Eleocharis R.Br. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

**The Taxonomic Study of Some Aquatic Species of Genera *Cyperus* L. and
Eleocharis R.Br. in Bangkok Metropolitan.**

คำนำ

กลุ่ม *Eleocharis* R.Br. และ *Cyperus* L. เป็นพืชล้มลุกในวงศ์กลุ่ม (Family Cyperaceae) ซึ่งเป็นวงศ์ที่มีพืชจำนวนมาก มีทั้งที่เป็นพืชอายุปีเดียวและหลายปี ลักษณะคล้ายหญ้า มีถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์กว้างขวางทั่วโลกและส่วนใหญ่เป็นพืชที่ชอบชื้นในที่ชื้นและหรือที่ชุ่มชื้น พืชกลุ่ม *Cyperus* พบประมาณ 500 ชนิด (species) (Simpson,D. และ T. Koyama , 1998.) ส่วนพืชกลุ่ม *Eleocharis* พบประมาณ 180 ชนิด (species) (Simpson, D. และ T. Koyama , 1998.) กลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นประโยชน์ เช่นบางชนิดนำมาปลูกเป็นไม้ประดับแต่งอ่างเลี้ยงปลา บางชนิดใช้เป็นอาหารรวมทั้งใช้เป็นสมุนไพรประกอบยารักษาโรคและใช้ทำเครื่องจักสานต่างๆ และมีทั้งที่เป็นโทษ เช่นหลายชนิดเป็นวัชพืชในนาข้าวและพืชไร่ต่างๆ หลายชนิดยังเป็นที่วางแผนใช้ของแมลงศัตรุพืชบางชนิดอีกด้วย จากประโยชน์และโทษของกลุ่มสกุลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลุ่ม 2 สกุลนี้ จะได้ข้อมูลการจัดจำแนกพืช ซึ่งจะช่วยให้การนำไปใช้ได้โดยตรงกับความต้องการ นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาทางด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์จากพืชทั้ง 2 สกุลดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาชนิดต่างๆ ใน 2 สกุล คือ สกุล *Cyperus* และสกุล *Eleocharis* ที่ขึ้นในที่ลุ่มน้ำชั้งเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและอนุกรมวิธานของกลุ่มที่พบ โดยการบรรยายลักษณะ ทำการตรวจวิเคราะห์เพื่อหาชื่อที่ถูกต้อง จัดทำรูปวิธานจำแนกชนิด และจัดทำเป็นตัวอย่างพรรณไม้แห้ง
3. ศึกษาการแพร่กระจายพันธุ์และสภาพธรรมชาติที่พบ
4. ศึกษาเพิ่มข้อมูลที่จะนำกลับไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้นและทางแนวทางป้องกันชนิดที่ให้โทษ

การตรวจเอกสาร

พืชสกุล *Eleocharis* และ *Cyperus* จัดอยู่ในวงศ์ Cyperaceae หรือเรียกว่า sedges family (Kearney และ Peebles, 1942) พืชสกุล *Eleocharis* ในประเทศไทยรายงานโดยเต็ม (2523) ว่ามี 6 ชนิด คือ *E. acutangula* Schult. *E. fistulosa* Schult. *E. ochrostachys* Steud. พบที่จังหวัดตราด *E. dulcis* Trin. พบในภาคกลาง *E. geniculata* Roem. & Schult. พบที่จังหวัดชุมพร และ *E. tuberosa* Schult. พบได้ทั่วไปและสกุล *Cyperus* พบว่ามีถึง 30 ชนิด โดยมากจะพบบริเวณภาคกลางของประเทศไทย ส่วนอวัชชัยและเจมส์ (2535) ได้รายงานว่าพบ *Eleocharis* เป็นวัชพืชในประเทศไทยมี 13 ชนิด สำหรับ *Cyperus* พบเป็นวัชพืชถึง 43 ชนิด

การจำแนกหมวดหมู่ทางอนุกรมวิธานของ *Eleocharis* และ *Cyperus* (Mabberley, 1997)

Kingdom	Plantae
Division	Spermatophyta
Class	Angiospermae
Subclass	Monocotyledonae
Order	Cyperales
Family	Cyperaceae
Genus	<i>Cyperus</i>
Genus	<i>Eleocharis</i>

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์

พืชสกุลออกทั้ง 2 สกุลนี้มีถิ่นกำเนิดและการแพร่กระจายพันธุ์ทั่วโลก โดย Simpson และ Koyama (1998) รายงานว่าพืชสกุล *Cyperus* พบประมาณ 500 ชนิด กระจายไปเกือบทุกส่วนของโลก โดยพืชที่กระจายแบบนี้เป็นพวงที่สามารถปรับตัวเองและขึ้นได้ในทุกสภาพแวดล้อม Ernst Hafliger, B. และคณะ (1982) พบว่า พืชสกุล *Cyperus* มีการแพร่กระจายตั้งแต่ Canada, USA, Mexico, Columbia, Venezuela, Bolivia, Peru, Brazil, Paraguay, Argentina, Uruguay, Chile, Africa, Iberian Peninsula, Italy, France, Central Europe, USSR, South-east Asia, China, Japan, Korea, Philippines, Indonesia, Australia, New Zealand, Pacific Island ส่วน Holm และคณะ (1977) รายงานว่า *Cyperus esculentus* L. แพร่กระจายและเจริญได้ดีที่อลาสกา Lotschert และ G. Beese (1983) รายงานว่า

Cyperus papyrus L. มีถิ่นกำเนิดในเขตต้อนของทวีปแอฟริกากลาง แล้วก็แพร่กระจายไปยังอียิปต์ ใชเรียและทวีปแอเชีย Moore (1991) พบว่าบึง Sudd reed ในภาคใต้ของประเทศชุดานชีนับว่าเป็น wetland ที่ใหญ่ที่สุดในโลกมี *C. papyrus* L. เป็นพืชเด่นมีการแพร่กระจายเป็นจำนวนมาก Holm และคณะ (1977) พบว่า *Cyperus rotundus* L. มีถิ่นกำเนิดที่ประเทศอินเดีย สามารถแพร่กระจายพันธุ์โดยหัวที่อยู่ในโคลนซึ่งติดไปกับมนุษย์ สัตว์และเครื่องมือทางการเกษตร Parsons (1992) รายงานว่า *Cyperus aromaticus* มีการขยายพันธุ์โดยเหง้าใต้ดิน (rhizome) ได้ดีเท่าๆ กับการแพร่พันธุ์ด้วยผลที่มีขนาดเล็กมากจึงสามารถแพร่กระจายโดยลม และยังสามารถแพร่กระจายโดยสัตว์ เช่น นกซึ่งกินเข้าไปแล้วนำไปถ่ายตามที่ต่างๆ หรืออาจติดไปกับมนุษย์ สัตว์และเครื่องมือทางการเกษตร ติดไปกับกองหญ้า หรือติดไปกับทรัพย์ภรรดาที่ใช้ในการก่อสร้างตึกและถนน ซึ่งเป็นการแพร่พันธุ์โดยมนุษย์ที่เกิดจากความบังเอิญ ส่วนหญ้าแห้งหมู *C. rotundus* L. จะผลิตผลจำนวนไม่มาก โดยจะผลิตเมื่อสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ผลที่ผลิตจะสามารถออกได้ดีในทุกๆ สภาพ นอกจากนี้ยังมีการแพร่กระจายจากการจัดการท้องการเกษตร ติดไปกับโคลน ติน กรวดและน้ำที่ท่วมให้หลบตามบริเวณพื้นที่ต่างๆ แล้ว ลำต้นใต้ดิน และหัวเหล่านั้นจะเจริญและขยายพันธุ์ต่อไป กล่าวได้ว่าพืชสกุลนี้ มีการกระจายพันธุ์ได้หลายวิธี ทั้งการแพร่กระจายโดยลม ผลที่มีขนาดเล็กสามารถที่จะถูกพัดพาโดยลมได้สะดวก การแพร่พันธุ์โดยน้ำ ผลจะลอยไปกับกระแสน้ำที่ท่วมให้หลบหรือเมื่อฝนตกหนัก แม้กระทั้งน้ำในแม่น้ำ ลำธารก็มีส่วนช่วยในการพัดพาผล รวมทั้งชั้นส่วนต่างๆ เช่น หัว ใบ หรือเหง้า ที่สามารถขยายพันธุ์ได้ สามารถพักตัวบนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม นอกเหนือไปจากการแพร่พันธุ์โดยวิถีกลศาสตร์ การแพร่พันธุ์โดยมนุษย์ และการแพร่พันธุ์โดยสัตว์ เป็นส่วนที่ทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย การอพยพไปยังพื้นที่ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

Koyama (1985) รายงานว่ากอกสกุล *Eleocharis* พบประมาณ 120 ชนิด มีการกระจายไปทั่วโลก และมีหลายชนิดที่สามารถแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง ส่วน Herklots (1972) รายงานว่าเหัวจีน (Chinese water chestnut) *E. tuberosa* Schult. ซึ่งมีชื่อพ้องว่า *E. dulcis* (Burm.f.) Hensch. มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2493 โดยได้ทดลองปลูกที่ อ. สามชุก จ.สุพรรณบุรี ต่อมาได้นำไปปลูกที่อำเภอครีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรีได้ผลดีจึงมีการปลูกแพร่หลายยิ่งขึ้นในจังหวัดอื่นๆ เช่น ร้อยเอ็ด อยุธยา อ่างทอง ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ บุรีรัมย์ ปทุมธานี เชียงราย เป็นต้น Ito (1989) ได้รายงานว่าวัชพืชบางชนิดคือ *E. kuroguwai* เป็นวัชพืชที่มีการแพร่กระจายโดยลม น้ำและสัตว์ เช่น 丑蘋 นา แกะและหมู

นิเวศวิทยา

พืชสกุล *Cyperus* พบทั่วไปตามที่ชื่นและ ริมคูคลอง หนองน้ำ ทุ่งหญ้าและในนาข้าว Mulligan (1979) พบว่า หัว (corm) ของ *Cyperus esculentus* L. มีการพักตัวทำให้สามารถทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมในอุณหภูมิที่ลดต่าจนถึงจุดเยือกแข็งได้ตลอดฤดูหนาว Holm และคณะ (1977) รายงานว่า *C. rotundus* L. เป็นวัชพืชร้ายแรงซึ่งมีการกระจายทั่วโลก ไม่ทนต่อสภาพอากาศที่หนาวเย็นแต่จะอยู่รอดได้ในสภาพที่มีอุณหภูมิสูง ขึ้นได้ในดินทุกสภาพแต่ไม่สามารถเจริญในดินที่มีความเค็มมาก ๆ ไม่สามารถทนร่วมได้ถ้าอยู่ในที่ร่มในจะเหลืองและตายในที่สุด พบว่าสามารถขึ้นได้ตั้งแต่เขตความสูงระดับน้ำทะเลจนถึงเขตภูเขาสูง โดยพบว่า *C. difformis* L. สามารถเจริญตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงระดับความสูง 2000 เมตร ในประเทศไทย และในอินโดนีเซียพบได้ตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงระดับความสูง 1400 เมตร

พืชสกุล *Eleocharis* ส่วนใหญ่เจริญได้ในที่ชื้นและหรือน้ำตื้น สำราญ (2518) รายงานว่าขอบที่มีน้ำขังและดินและ พบว่ามีบางชนิดเป็นวัชพืชในนาข้าว ส่วนสุรชัย (2538) พบว่าแห้วทรงกระเทียม *E. dulcis* (Burm.f.) Hench. เป็นวัชพืชชนิดกปกประเก็ตโอล์เนือน้ำรัชนี (2536) รายงานว่าพืชสกุลนี้จะเป็นหมันเมื่อมอยู่ใต้น้ำ Yan และคณะ (1985) พบว่าพืชสกุลนี้บางชนิดสามารถเจริญภายใต้ช่วงแสงและอุณหภูมิที่กว้าง ในสภาพที่มีน้ำตื้นซึ่งมีองค์ประกอบทางเคมีของน้ำแตกต่างกันไป Yeo และ Thurston (1984) รายงานว่าเมล็ดของ *E. coloradoensis* มีการพักตัว Ashton และ Bissel (1987) ได้ศึกษาการแข่งขันระหว่าง *E. acicularis* และ *E. coloradoensis* ผลกระทบลดลงแสดงให้เห็นว่า *E. acicularis* ทนทานและเจริญได้ดีกว่าภายใต้สภาวะที่มีแสงน้อยและอุณหภูมิต่ำ ในขณะที่ *E. coloradoensis* จะเจริญภายใต้สภาวะที่มีแสงมากและอุณหภูมิสูงได้ดีกว่า นอกจากความล้มพันธุ์ซึ่งกันและกันแล้ว Moss (1980) พบว่าลำต้นที่โผล่พ้นน้ำของพืชสกุลนี้บางชนิดเป็นที่อาศัยของแมลงวันชนิดหนึ่งในช่วงระยะเวลาการผสมพันธุ์และวางไข่

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

พืชสกุล *Cyperus* และ *Eleocharis* เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว อุปในวงศ์กอก Cyperaceae (สุชาดา, 2530) มีลักษณะเป็นพืชล้มลุกอายุปีเดียวและหลายปี (Correll และ Correll, 1975) รากเป็นระบบ rak ฟอย (fibrous root system) ลำต้นได้ดินมีลักษณะเป็นเหง้า

(rhizome) ไหล (stolon) หรือหัว (corm) ลำต้นเหนือดิน (culm) แข็งตัน (solid) เป็นลำต้น เที่ยมรูปทรงกระบอก (terete) รูปสามเหลี่ยม (trigonous) หรือสี่เหลี่ยม (triquetrous) Gopal และ Goel (1993) ศึกษาพบว่ามีการแตกกอแบบเป็นกระฉูกแบบ (rosette) ในหรือลำต้นมีการเจริญทางความสูงอย่างจำกัด ในเดียวมักเกิดเรียงกันรอบต้นเป็นสามแฉว (3 ranked) ในรูปเรียวยาว ในบางอย่างมีแผ่นใบคล้ายกับลำต้น ถ้าไม่มีแผ่นใบจะมีแต่กาบใบหุ้มโคนลำต้น ไม่มีลิ้นใบ (ligule) ช่อดอก (inflorescence) เกิดที่ปลายของลำต้น ประกอบด้วยช่อดอกย่อย จำนวนมาก ดอกย่อย (floret) แบบแยกเพศหรือสมบูรณ์เพศ แต่ละดอกย่อยมีกาบดอกย่อย 1 อัน กลีบรวมมักเปลี่ยนรูปเป็นเกล็ด (scale) หรือขนแข็ง (bristle) หรือลดรูป เกสรเพศผู้มีจำนวน 1-6 อัน แต่มักจะพับ 3 อัน อับเรณูแตกตามยาว (longitudinal) เกสรเพศเมีย (pistil) มีรังไข่อยู่เหนือกว่าส่วนของดอก (superior ovary) ภายในรังไข่ (ovary) มีไข่อ่อน (ovule) เพียง 1 ใน ยอดเกสรเพศเมีย (stigma) แยกเป็น 1-3 แฉก ผล (fruit) เป็นผลเดี่ยว เมื่อแก่แล้วแห้งไม่แตก (achene, nutlet) มักมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม หรือแบบ ประกอบด้วยเมล็ด (seed) 1 เมล็ด (Keng, 1969)

พืชในวงศ์นี้มีจำนวน 102-122 สกุล ประมาณ 4000-5000 ชนิด แพร่กระจายอย่างกว้างขวางทั่วโลก พืชในวงศ์ Cyperaceae มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพืชในวงศ์ Juncaceae และ Thurniaceae (Simpson, 1995)

สกุล *Cyperus* L., Sp. Pl. 1:44. 1753.; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:605. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 144. 1925; Kern, Reinwardtia 6:56. 1961; in Fl. Mal.I. 7:617. 1974; T. Koyama, Fl. Taiwan. 3:217-277. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol.6. 4:345. 1998. - *Juncellus* C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:594. 1893.

กกอายุปีเดียว (annual plant) หรือหลายปี (perennial plant) ลำต้นใต้ดินเป็นเป็นเหง้า (rhizome) เป็นไหล (stolon) หรือบางครั้งพับเป็นหัว (corm) ลำต้นเหนือดิน (culm) มีลักษณะเป็นสามมุม (trigonal) สามมุมแหลม (triquetrous) หรือคล้ายทรงกระบอก (terete) ผิวเรียบ มักมีสีเขียว ใน (leaf) เป็นใบเดียว เกิดเป็นกระฉูกที่โคนต้น ลักษณะเป็นกาบหุ้มโคนต้น หรือเป็นแผ่นคล้ายใบของหญ้า มักแตกรอบต้นเป็นสามแฉว (3 ranked) แผ่นใบรูปแบบ (linear) หรือรูปแบบแคบ (narrow linear) แผ่นแบน (flatten) พับจีบ (plicate) หรือบางครั้งพับเป็นร่องเล็กตามยาว (caliculate) ไม่มีลิ้นใบ (ligule) บางครั้งใบลดรูปเหลือเพียงกาบใบ (leaf sheath) ช่อดอก (inflorescence) เกิดที่ปลายยอดของลำต้นเหนือดิน มีใบประดับรอง

รับซอดอก (involucral bract) จำนวนต่างกันไป มีลักษณะคล้ายใบ (leaf like) รูปแฉบลงรูปแฉบแคบ สีเขียว ซอดอกมีลักษณะคล้ายแบบช่อชี่ร่ม (umbel-like) พับเป็นช่อเดี่ยว (simple) ช่อประกอบ (compound) หรือช่อประกอบช้อน (decompound) ซอดอกทั่วไปประกอบด้วย ก้านซอดอกที่แตกจากจุดเดียวกัน 1-หลายก้าน บางครั้งแต่ละก้านซอดอกยังแตกเป็นก้านซอดอกย่อยอีกหลายก้าน ที่ปลายสุดมีกลุ่มของชอดอกย่อย ติดบนแกนกลาง (rachis) แบบเป็นกลุ่มทรงกระบอก (cylindric) แบบเป็นกลุ่มคล้ายนิ้วมือ (finger-like) หรืออัดแน่นเป็นกระจุก (capitate) ซอดอกย่อย (spikelet) มีรูปร่างแตกต่างกันไป เช่น รูปแฉบ (linear) รูปขอบขนาน (oblong) รูปรี (elliptic) แบบหรือเกือบเป็นทรงกระบอก (subterete) ติดคงทนหรือเมื่อแก่ หลุดร่วงง่าย แต่ละชอดอกย่อยประกอบด้วยดอกย่อยตั้งแต่ 2-หลาย朵 กติดแบบ 2 แฉบบน แกนกลางย่อย (rachilla) ที่เหยียดตรง (straight) หรือโค้งงอ (zigzag) บางครั้งพบว่ามีปีก และ มีกาบซอยอย (empty glume) รองรับช่อละ 1-3 อัน ดอกย่อย (floret) เป็นดอกสมบูรณ์เพศ (perfect flower) แต่ละดอกมีกาบดอกย่อย (glume) 1 อัน รูปไข่ (ovate) รูปรี (elliptic) รูปขอบขนาน (oblong) เป็นต้น ลักษณะบางคล้ายเยื่อ (membranous) คล้ายกระดาษ (chartaceous) หรือคล้ายหนัง (coriaceous) ขอบเรียบ (entrie) ปลายมน (obtuse) หรือแหลม (acute) บางครั้งมีติ่งห่าน (mucronate) ส่วนของดอกประกอบด้วย กลีบราม (perianth) ลดรูป เกสรเพศผู้ (stamen) มีจำนวน 1-3 อัน อับเรณู (anther) แตกตามยาว (longitudinal) เกสรเพศเมีย (pistil) มีรังไข่อยู่เหนือกว่าส่วนของดอก (superior ovary) ภายในรังไข่ (ovary) มีไข่อ่อน (ovule) เพียง 1 ใน ยอดเกสรเพศเมีย (stigma) แยกเป็น 1-3 แฉบ ผล (fruit) เป็นผลเดี่ยว เมื่อแก่แล้วแห้งไม่แตก (achene, nutlet) มักมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม ประกอบด้วยเมล็ด (seed) 1 เมล็ด

พืชสกุลนี้พบ 500 ชนิด (species) กระจายไปทั่วโลก แต่พบมากในเขตร้อน ในประเทศไทยมีรายงานว่ามีประมาณ 47 ชนิด (Simpson, D. และ T. Koyama , 1998.)

สกุล *Eleocharis* R.Br. Prodr. Fl. Nov. Hool. 224. 1810; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:605. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 144. 1925; Kern, Reinwardtia 6:56. 1961; in Fl. Mal.I. 7:617. 1974; T. Koyama, Fl. Taiwan. 3:217-277. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985; Simpson and T. Koyama in Fl. Thai. Vol.6. 4:284. 1998.

ออกที่มีอายุปีเดียว (annual plant) หรือหลายปี (perennial plant) ลำต้นได้ดิน เป็นหัว (corm) เป็น根茎 (rhizome) หรือเป็นไอล (stolon) ลำต้นเหนือดิน รูปทรงกระบอก

(terete) หรือเป็นเหลี่ยม (angular) บางครั้งพบว่ามีผนังกันตามขวางภายในลำต้น ใน (leaves) ลดรูปเป็นกาบใบหุ้มโคนต้น (leaf sheath) ไม่มีลิ้นใบ (ligule) ช่อดอก (inflorescence) มีช่อ ดอกย่อยเกิดเดี่ยว ๆ ที่ปลายยอดของลำต้นเหนือดิน มีใบประดับรองรับช่อดอก (involucral bract) จำนวน 1-2 ใบ ลักษณะคล้ายกาบซ้อยอย (empty glume) ช่อดอกย่อย (spikelet) มีรูปร่างแตกต่างกันไปเป็นแบบ คล้ายรูปไข่ (ovoid) รูปรี (ellipsoid) หรือทรงกระบอก (cylindric) แต่ละช่อดอกย่อยประกอบด้วยดอกย่อย 2-หลายดอก ดอกย่อย (floret) เป็นดอกสมบูรณ์เพศ (perfect flower) แต่ละดอกมีกาบดอกย่อย (glume) 1 อัน เกิดเรียงเป็นเกลียวช้อนเหลื่อมกันรอบแกน และบางครั้งอาจพบว่ามีการจัดเรียงแบบ 2 แฉว ดอกย่อยที่อยู่ต่ำสุดมักจะเป็นหน้าน หรืออย่างน้อยที่สุดก็จะมีรูปร่างที่แตกต่างจากดอกอื่น ๆ ส่วนของดอกประกอบด้วย กลีบรวม (perianth) ตั้งแต่ 0-12 อัน ส่วนมากมักพบลดรูปเป็นชนแข็ง 6 อัน หรือไม่มี เกสรเพศผู้ (stamen) มีจำนวน 2-3 อัน อับเรณู (anther) แตกตามยาว (longitudinal) เกสรเพศเมีย (pistil) มีรังไข่อยู่เหนือกว่าส่วนของดอก (superior ovary) ภายในรังไข่ (ovary) มีไข่อ่อน (ovule) เพียง 1 ใบ ยอดเกสรเพศเมีย (stigma) แยกเป็น 2-3 แฉก ฐานของก้านเกสรเพศเมียติดคงทนกับผล ผล (fruit) เป็นผลเดี่ยว เมื่อแก่แล้วแห้งไม่แตก (nut) มักมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม หรือลักษณะเป็นแบบเลนส์ญูน (lens shape) ผิวเรียบ หรือเป็นลวดลายต่าง ๆ ประกอบด้วยเมล็ด (seed) 1 เมล็ด

พืชสกุลนี้พบประมาณ 180 ชนิด (species) กระจายไปทั่วโลก แต่พบมากในเขตอوبอุนและเขตต้อน ในประเทศไทยมีรายงานว่ามีประมาณ 11 ชนิด (Simpson, D. และ T. Koyama , 1998.)

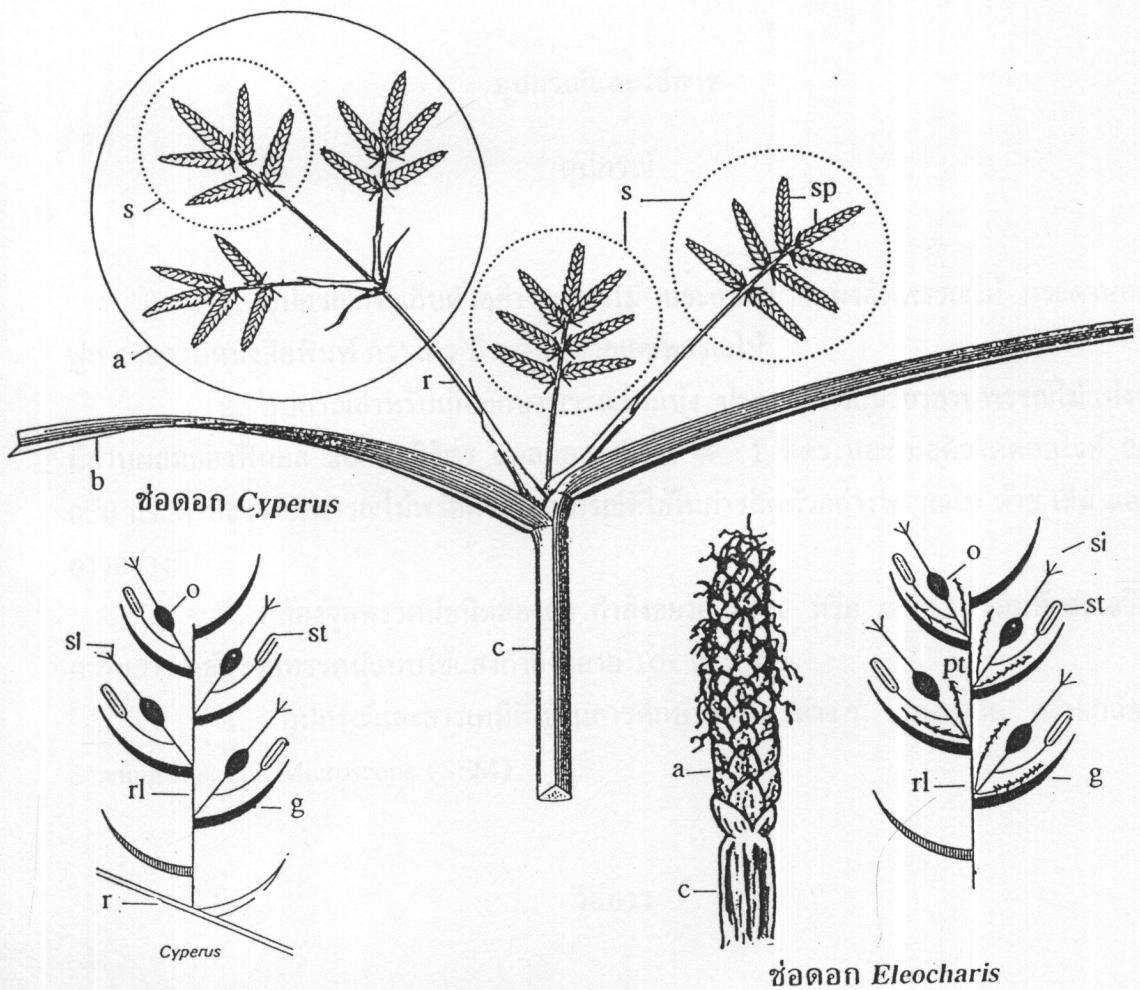
ประโยชน์และโทษ

เจ (2538) รายงานว่า กกในสกุล *Cyperus* มีหลายชนิดเป็นวัชพืช เช่น กกขนาด *C. difformis* L. และ กกทราย *C. iria* L. พบเป็นวัชพืชในนาข้าวและพืชไร่ ส่วน กกชนิดอื่นที่เป็นวัชพืชยังมีอิกหlaysยชนิด เช่น กกขี้หมา *C. polystachyos* Roxb. กกนา *C. haspan* Linn. กกรังก้า *C. digitatus* Roxb. กกรังกาป่า *C. cuspidatus* Kunth. กกลังก้า *C. alternifolius* Linn. กกเล็ก *C. pulcherrimus* Willd & Kunth. นอกจากเป็นวัชพืชซึ่งถือว่าเป็นโทษแล้วบางชนิดก็มีประโยชน์ในแง่เป็นสมุนไพรประกอบยา הרักษารोค เป็นอาหารและใช้ทำภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น กกขี้หมา *C. polystachyos* Roxb. และ กกสามเหลี่ยม *C. malaccensis* Lamk. ใช้ใน (rhizome) แก้โรคกระเพาะและแก้อาการท้องผูก Bremness (1994) พบว่า ชาวอียิปต์ได้ใช้ในหลอด กกอียิปต์ *C. papyrus* L. ประกอบเป็นยาและใช้ลำต้นมาทำเป็นกระดาษ นอกจากนี้

ยังรายงานว่า rhizome ของ *C. longus* auct. *C. odoratus* L. และ *C. scariosus* มีกลิ่นหอมสามารถนำมาทำน้ำหอมได้ ส่วน Lotschert และ Gerhard (1983) พบว่าในสมัยของอียิปต์โบราณ 2400 ปี ก่อนคริสตกาล มีการนำส่วนของลำต้นกอกอียิปต์ *C. papyrus* L. มาทำกระดาษ และ Steenberg (1965) รายงานว่าปัจจุบันกอกอียิปต์นับว่าเป็นพืชที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ในการทำกระดาษ ลำต้นของกอกอียิปต์จะประกอบด้วย hemicellulose เป็นจำนวนมาก เส้นใยจะสันกว่าไม้เนื้ออ่อนและคล้ายคลึงกับเส้นใยของyuca คัลปิตัลซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งที่ประเทศคอสเตตรเลียนิยมนำมาใช้เป็นวัสดุดินในการทำกระดาษ เยื่อกระดาษจากกอกอียิปต์ จะใช้เป็นองค์ประกอบหลักในการทำกระดาษประเภทที่ใช้สำหรับเขียนไม่เหมาะสมที่จะใช้ทำกระดาษที่ใช้ห่อสิ่งของ เพราะมีความแข็งแรงน้อยและที่ใช้ทำเยื่อกระดาษได้ดีเพราะกอกอียิปต์ไม่มีข้อ เยื่อจึงไม่มีองค์ประกอบที่แข็ง ซึ่งจะทำให้กระดาษที่ได้ดูเป็นเนื้อเดียวกัน สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (2535) รายงานชนิดของกอกในประเทศไทยที่ใช้ในการห่อเลือบว่ามีกอกจันทบุรี *C. corymbosus* Rottb. กอกเหลี่ยม *C. mallaccensis* Lam. กกรังก้า *C. digitatus* Roxb. กอกกลม *C. legetiformis* ที่นิยมน้ำมาใช้ห่อเลือบ นอกจากนี้ Heywood (1978) ได้รายงานว่ามีกอกอีกหลายชนิดที่นำมาใช้ประโยชน์ เช่น *C. malacopus* และ *C. tegetiformis* ใช้ทำเสื่อเช่นเดียวกับกอกสามเสื่อหรือกอกจันทบุรี *C. corymbosus* Rottb. ที่รู้จักและมีปลูกกันแพร่หลายในเมืองไทย และ *C. esculentus* (rush nut) มีไหลซึ่งเป็นที่เก็บอาหารสามารถนำมารับประทานได้ ส่วนใหญ่ของ *C. longus* auct. และ *C. articulatus* ใช้ทำน้ำหอม Perry (1987) รายงานว่า กกลังก้า *C. alternifolius* L. ประเทศไทยก็ร้อนนิยมน้ำมาใช้ปลูกประดับบริเวณที่เป็นแอ่งน้ำหรือบ่อตื้น ๆ ในสวน ในสภาพที่มีแมดจัดหรือแมดอ่อน ๆ และไม่สามารถทนต่อสภาพอากาศที่หนาวจัดจนเป็นน้ำแข็ง ส่วนกอกอียิปต์ *C. papyrus* L. นิยมปลูกเป็นไม้ประดับในสวนภายนอกอาคารในเขตตอนอุ่น นอกจากนี้ สิทธิชัย (2538) ได้ผลสรุปว่า การใช้ดินนาหรือดินเลนที่ทำให้ร่วนด้วยทรายร้อยละ 25 ในสภาพน้ำขัง 7 วัน สลับแห้ง 3 วัน ร่วมกับการปลูกพืช กอกกลม ถูปถ้ำ ฯ และหญ้าcarva ระดับน้ำ 15 เซนติเมตร สามารถใช้บับด้น้ำเลี้ยงชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกท้องที่ ส่วนจันทร์วรรณ (2539) ทำการศึกษาการบับดในโตรเจน พอสฟอรัส โปแตสเซียม แคลเซียมและแมgnesi เซี่ยมในน้ำเลี้ยงชุมชนเมืองเพชรบุรี โดยใช้ดินในสภาพน้ำขังสลับแห้งร่วมกับพืช กอกกลม และถูปถ้ำ พบว่าการใช้ดินร่วมกับพืชทำให้ธาตุอาหารในน้ำหลังการบับดมีปริมาณต่ำกว่าและช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์แก่ดินมากกว่าการใช้ดินเพียงอย่างเดียว โดยกอกกลมสามารถบับด้น้ำเลี้ยงได้ดีกว่าถูปถ้ำ

อ้วนไพบ (2518) รายงานว่าพืชสกุล *Eleocharis* หลายชนิดเป็นวัชพืชในนาข้าวราชนี (2536) พบว่างานชนิดนำมาปลูกเป็นไม้ประดับตกแต่งอ่างเลี้ยงปลา เช่น *E. acicularis* Roem & Schult และ *E. vivipara* Link ในตระ (2526) รายงานว่าแห้วจีน *E. tuberosa* Schult เป็นพืชที่ปลูกอย่างกว้างขวางในประเทศไทยแห้วจีนเป็นสินค้าที่สำคัญ

มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแห้วกระปองซึ่งเป็นสินค้าส่งออกอย่างหนึ่ง ลักษณะการปลูกแห้วจีนโดยทั่วไปคล้ายกับการปลูกข้าว จะใช้เวลา 7 เดือนตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว นำส่วนของลำต้นที่เก็บสะสมอาหารที่เรียกว่าหัว (corm) นารับประทาน ทองสุก (2486) รายงานว่าในแห้วจีนที่ยังเขียวอยู่เมื่อตากแดดให้แห้งสามารถนำมาห่อเป็นเลืออ่อนได้ ส่วน Sutton (1989) พบว่าสารสกัดจากลำต้นแห้งของ *E. interstincta* และ *E. cellulosa* มีความสามารถที่จะชลอการเจริญของ *Lemna paucicostata* ส่วน Wooten และ Elakovich (1991) ได้ทำการทดสอบการลดปล่อยสารต่าง ๆ ที่มีผลยับยั้งการเจริญเติบโตของพืชอื่นในกลุ่ม *Eleocharis* 7 ชนิด คือ *E. acicularis* *E. equisetoides* *E. flavescent* *E. montana* *E. obtusa* *E. quadrangulata* และ *E. tuberculosa*

a ช่อดอก (inflorescence)

b วงศ์ใบประดับรองรับช่อดอก (involucell bract)

c ลำต้น (culm)

g กานดอกย่อย (glume)

o รังไข่ (ovary)

pt กลีบร่วม (perianth)

r แกนกลาง (rhachis)

rl แแกนกลางย่อย (rachilla)

s กลุ่มช่อดอกย่อย (spike)

sp ช่อดอกย่อย (spikelet)

st เกสรเพศผู้ (stamen)

si ยอดเกสรเพศเมีย (stigma)

ภาพที่ 1 ส่วนประกอบต่างๆ ของช่อดอก

ที่มา : Ernst และคณะ (1982)

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์การเก็บตัวอย่างพืชไม้ ประกอบด้วยแพ้อัดพืชไม้ กระดาษลูกฟูก กระดาษหนังสือพิมพ์ กระถาง ป้ายติดหมายเลขพืชไม้
2. อุปกรณ์สำหรับเก็บรักษาพืชไม้แห้ง ประกอบด้วยน้ำยาอบพืชไม้แห้งที่มีส่วนผสมของฟินอล 20 มิลลิลิตร และกอ肖ล์ 95 % 1 ลิตร และเม็ดคิววิคคลอร์ 28 กรัม กระดาษแข็งติดพืชไม้พร้อมด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ในการติดตัวอย่างพืชไม้ ด้วย เชิ้ม และการอย่างดี
3. กล้องจุลทรรศน์ชนิดสองตา กำลังขยาย 10x2 หรือ 10x1 พร้อมห้องสเกลวัดความยาว กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงกำลังขยาย 10x และ 40x
4. อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการศึกษาลักษณะต่างๆ ของเมล็ด ด้วยกล้อง Scanning Electron Microscope (SEM)

วิธีการ

1. ออกสำรวจเก็บตัวอย่างกอก สกุล *Eleocharis* และ *Cyperus* บริเวณแหล่งน้ำต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บตัวอย่างให้สมบูรณ์ทั้งส่วนราก ต้น ในและช่อดอก แต่ละตัวอย่างจำนวนไม่น้อยกว่า 5 ชิ้น พร้อมบันทึกสถานที่พืช สภาพแวดล้อม วันเดือนปี ลักษณะทางสัณฐานวิทยา รายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในห้องปฏิบัติการ
2. ศึกษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของแหล่งที่พืช
3. ศึกษาลักษณะต่างๆ ของตัวอย่างกอกที่เก็บมาได้ เปรียบเทียบกับตัวอย่างแห้งที่เก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์พืช ภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หอพืชไม้กรมป่าไม้ และพิพิธภัณฑ์พืช กองพฤกษาศาสตร์และวิชาพืชกรรมวิชาการเกษตร
4. ตรวจเคราะห์หาเชื้อวิทยาศาสตร์ (identify) ของกอกที่เก็บมาได้
5. เขียนคำบรรยายลักษณะของกอกแต่ละชนิดโดยละเอียด พร้อมห้องวัดภาพ
6. ทำรูปวิธีการแยกชนิด (key to species)
7. ทำตัวอย่างพืชไม้แห้ง (herbarium specimens) และเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์พืช ภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และพิพิธภัณฑ์พืชของสวนหลวง ร.๙ เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงในการศึกษาต่อไป

8. ทำบัตรบรรณนี้ผู้เก็บตัวอย่างพวรรณไม้ (index to collertor's numbers) ของตัวอย่างกากกุกชนิดที่ศึกษา

9. ศึกษาลักษณะต่าง ๆ ของเมล็ดจากภาพซึ่งถ่ายด้วยกล้อง SEM

สถานที่

1. ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

2. เรือนแพะชำ ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

3. หอพวรรณไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4. พิพิธภัณฑ์พืช ตึกพืชพวรรณ กองวิทยาการ กรมวิชาการเกษตร

5. ตึกวิทยาการวัชพืช กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช กรมวิชาการเกษตร

6. พิพิธภัณฑ์พืช สวนหลวง ร.๙

ระยะเวลาที่ทำการศึกษา

เริ่มทำการสำรวจ เก็บตัวอย่างพวรรณไม้และทำการศึกษาวิเคราะห์จำแนกชนิด ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2540 ถึงเดือนกันยายน 2542

ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบกอสกุล *Cyperus L.* จำนวน 19 ชนิด โดย *C. rotundus L.* มีการกระจายมากที่สุด พบรหัสลิน 37 เขต รองลงมาคือ *C. mitis Steud.* พบใน 33 เขต ส่วน *C. compressus L.* พบใน 32 เขต และ *C. difformis L.* พบใน 29 เขต สำหรับกอสกุลนี้ที่มีการแพร่กระจายน้อยที่สุดคือ *C. platystylis R.Br.* ซึ่งในการศึกษานี้พบเพียง 3 เขตคือเขตตอนเมือง เขตหนองจอกและเขตลาดกระบังเท่านั้น สำหรับเขตต่างๆ ของกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนชนิดของกอสกุลนี้มากที่สุด คือเขตลาดกระบัง ตอนเมือง บางเขน พบรหัสลิน 16 ชนิด รองลงมาคือ เขตตลิ่งชันพบ 15 ชนิด เขตมีนบุรี เขตหนองจอกและเขตสวนหลวง พบ 14 ชนิด เขตประเวศ พบ 12 ชนิด ส่วนเขตป้อมปราบ พญาไท พบจำนวนชนิดน้อยที่สุดคือพบเพียงชนิดเดียว และพบกอสกุล *Eleocharis R.Br.* เพียง 1 ชนิด คือ *E. dulcis (Burm. f.) Henschel var. dulcis* (แห้วทรงกระเทียม) ใน 20 เขตจากห้วยหมด 38 เขต ส่วน *E. dulcis (Burm. f.) Henschel var. tuberosa (Roxb.) T. Koyama* (แห้วจีน) พบเป็นพืชป่า และสามารถจัดจำแนกกอสกุล *Cyperus L.* ที่พบรหัสลิน 19 ชนิดได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. ช่อดอกย่อย (spikelet) จัดเรียงอยู่บนแกน rachis ที่ยาว กลุ่มของช่อดอกย่อยมีลักษณะเป็นทรงกระบอก (cylindrical) ได้แก่ *C. cyperoides (L.) O.Kuntze C. digitatus Roxb C. imbricatus Retz. C. papyrus L. C. procerus Rottb. C. stenophyllus J.V. Sur.*

2. ช่อดอกย่อย (spikelet) จัดเรียงอยู่บนแกน rachis ที่สั้น กลุ่มของช่อดอกย่อยมีลักษณะรูปนิ้วมือ (digitate) ได้แก่ *C. alternifolius L. C. compressus L. C. corymbosus Rottb. C. iria L. C. haspan L. C. mitis Steud. C. rotundus L. C. platystylis R.Br. C. prolifer Lam. C. pulcherrimus Willd. ex Kunth. C. tenuispica Steud.*

3. ช่อดอกย่อย (spikelet) จัดเรียงอยู่บนแกน rachis ที่สั้นมาก กลุ่มของช่อดอกย่อยมีลักษณะเป็นช่อกระฉกแน่น (capitulum) ได้แก่ *C. difformis L. C. compactus Retz.*

ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษาขนาดต่าง ๆ ใน 2 สกุล คือ สกุล *Cyperus* L. และสกุล *Eleocharis* R.Br. ที่ขึ้นในที่ลุ่มน้ำชั้งในเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร

· กก กรุงเทพฯ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
เบตซ์บุบ																				
พระนคร			★							★							★	★		
ป้อมปราบ											★									
ลุมพินีวงศ์			★				★		★									★		
บางซื่อ	★	★				★		★	★			★		★			★	★	★	
ดุสิต		★				★					★							★		
พญาไท																		★		
ราชเทวี		★									★							★		
ปทุมวัน		★																★		
บางรัก							★				★							★		
คลอง		★				★					★							★		
บางคอแหลม		★	★			★		★	★		★						★			★
ยานนาวา		★	★			★		★	★		★						★	★	★	★
บางพลัด		★				★					★							★	★	★
บางกอกน้อย		★				★			★		★						★	★		
บางกอกใหญ่		★				★			★		★						★	★		
ธนบุรี		★	★			★					★							★		
คลองสาน		★				★		★	★		★						★	★		★
เบตซ์บุบกลาง																				
ดอนเมือง	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	
บางขุน	★	★	★	★		★	★	★	★	★	★	★	★	★		★	★	★	★	
จตุจักร	★		★			★		★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
ลาดพร้าว	★		★			★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
บึงกุ่ม			★			★		★	★		★						★	★	★	
บางกะปิ	★		★			★		★	★	★	★	★	★				★	★		
ห้วยขวาง										★		★						★		
ดินแดง			★														★			
คลองเตย						★				★		★					★	★		
ประเวศ			★			★		★	★	★	★	★	★				★	★	★	
สาทร		★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
พระโขนง		★				★		★									★	★	★	
คลังชัย	★	★	★			★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
ภาษีเจริญ			★								★						★			
หนองแขม	★	★		★	★	★		★			★						★	★	★	
บางขุนเทียน	★		★			★	★		★	★	★						★	★		
จอมทอง		★	★						★		★							★		
ราษฎร์บูรณะ		★							★									★		
เบตซ์บุบนอก																				
มนต์ธีร	★	★				★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
หนองจอก	★	★		★	★	★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	
ลาดกระบัง	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★			★	★	★	★	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

*

1. <i>C. alternifolius</i> L.	12. <i>C. papyrus</i> L.
2. <i>C. compactus</i> Retz.	13. <i>C. platystylis</i> R.Br.
3. <i>C. compressus</i> L.	14. <i>C. procerus</i> Rottb.
4. <i>C. corymbosus</i> Rottb.	15. <i>C. prolifer</i> Lam.
5. <i>C. cyperoides</i> (L.)O.Kuntze.	16. <i>C. pulcherrimus</i> Willd. ex Kunth.
6. <i>C. difformis</i> L.	17. <i>C. rotundus</i> L.
7. <i>C. digitatus</i> Roxb.	18. <i>C. stenophyllus</i> J.V. Sur.
8. <i>C. haspan</i> L.	19. <i>C. tenuispica</i> Steud.
9. <i>C. imbricatus</i> Retz.	20. <i>E. dulcis</i> (Burm.f.) Hensch. var. <i>dulcis</i>
10. <i>C. iria</i> L.	
11. <i>C. mitis</i> Steud.	

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ กกสกุล *Cyperus L.*

พืชล้มลุกอายุปีเดียว (annual herb) หรือหลายปี (perennial herb) รากเป็นระบบ
รากฝอย ลำต้นใต้ดิน เป็นเหง้า (rhizome) ใหล (stolon) หรือเป็นหัว (corm) ลำต้นเหนือดิน
(culm) เกิดเดี่ยวๆ หรือแตกกอ (tuft) ส่วนมากลำต้นตัน (solid) บางครั้งพบว่าลำต้นอ่อน
หรือภายในกลวง (hollow) ลำต้นมีลักษณะเป็นสามมุม (trigonous) หรือสามมุมแหลม
(triquetrous) บางครั้งพบว่าเป็นแบบคล้ายทรงกระบอก (terete) มีสีเขียวถึงสีเขียวเข้ม ใน
แตกจากโคนลำต้นแบบ 3 แฉว (3 ranked) สีเขียว แผ่นใบรูปแถบ (linear) แผ่แบบ
(flatten) หรือพับจีบ (plicate) บางครั้งพบว่ามีร่องเล็กตามยาว (canalicate) เส้นใบแบบ
ขนาน (parallel veined) ขอบใบเรียบ (entire) หรือบางครั้งเป็นแบบจักฟันเลื่อย (serrate)
ปลายใบแหลม (acute) หรือเรียวแหลม (acuminate) ไม่มีลิ้นใบ (ligule) มีกาบใบ (leaf
sheath) หุ้มที่โคนลำต้น บางชนิดใบลดรูปเหลือเพียงกาบใบ ช่อดอก เกิดที่ปลายยอดของลำ
ต้น เป็นแบบช่อเดียว (simple) ช่อประกอบ (compound) หรือช่อประกอบซ้อน
(decompound) ลักษณะคล้ายช่อช่อง (umbel-like) มีก้านช่อดอกแตกจากจุดเดียวกัน วงใบ
ประดับรองรับช่อดอก (involucral bracts) ลักษณะคล้ายใบ สีเขียว รูปแถบ (linear) รูปแถบ
แคบ (narrow linear) หรือเป็นเส้นสีเขียว ปลายใบเรียวแหลม (acute) ขอบใบเรียบ ช่อ
ประกอบหรือช่อประกอบซ้อน จะประกอบด้วยกลุ่มของช่อดอกย่อยจำนวนมาก เกิดเป็นกลุ่ม
ติดกับแกนกลาง (rachis) ลักษณะรูปทรงกระบอก (cylindric) รูปรี (elliptic) รูปขอบขนาน
แגםรูปไข่ (ovate-oblong) รูปแบบนิ้วมือ (digitate) หรือเป็นรูปจุกแน่นรูปทรงกลม
(globose capitate) ติดคงทนหรือหลุดร่วงหมดเมื่อแก่ ช่อดอกย่อยเป็นรูปแถบ รูปรี รูปไข่
(ovate) รูปใบหอก (lanceolate) รูปขอบขนาน (oblong) ช่อดอกย่อยประกอบด้วยดอกย่อย
(floret) 3-9 ดอกหรือพับเป็นจำนวนมาก ติดกับแกนกลางย่อย (rachilla) แบบ 2 แฉว (2
ranked) แต่ละดอกย่อยมีกาบดอกย่อยรองรับจำนวน 1 อัน รูปแถบ รูปรี รูปไข่ รูปใบหอก
หรือรูปขอบขนาน ปลายแหลม เป็นติ่งหนาม (mucronate) หรือเป็นติ่งแหลมอ่อน (apiculate)
ลักษณะบางคล้ายเยื่อ (membranous) หรือคล้ายกระดาษ (chartaceous) มีเส้นใบ 1-3 (5) สี
เขียว บางครั้งเป็นแบบลีน้ำตาลแดง มีสัน (keel) สีเขียว น้ำตาล หรือน้ำตาลแดง บางครั้งดอก
ย่อย 1-2 ดอกที่อยู่ด้านล่างลดรูปเหลือเพียงกาบดอกย่อย (empty glume) ดอกย่อยเป็นดอก
สมบูรณ์เพศ ไม่มีกลีบรวม (perianth) เกรสรเพศผู้ (stamen) จำนวน 3 อัน บางครั้งพ 1-2
อัน อับเรณูเมื่อแก่แตกตามยาว (longitudinal) เกรสรเพศเมีย (pistil) มีรังไข่อยู่เหนือส่วนของ
ดอก (superior ovary) รังไข่มี 3 พุ (carpel) ภายในมี 1 ช่อง (locule) มีไข่อ่อน (ovule) 1 ใน
ติดกับรังไข่ที่ฐาน (basal placentation) ยอดเกรสรเพศเมีย (style) แยกเป็น 3 แฉว ผล เป็น
ผลเดียว เมื่อแก่แล้วแห้งไม่แตก (achene, nutlet) มีลักษณะเป็นสามมุม (trigonous) รูปทรง

กระบอก หรือรูปไข่กลับถึงรูปรี ผิวเป็นตุ่ม (pustular) เป็นตุ่มเล็ก (granular) หรือเป็นจุดเล็ก (punctulate) ภายในมีพียง 1 เมล็ด (seed) ส่วนนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นผลหรือเป็นเมล็ดก็ได้

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ กกสกุล *Eleocharis* R.Br.

พืชล้มลุกอายุปีเดียว (annual herb) หรือหลายปี (perennial herb) รากเป็นระบบราชฟอย ลำต้นใต้ดินเป็นหัว (corm) เป็นเหง้า (rhizome) หรือเป็นไอล (stolon) ลำต้นเหนือดิน (culm) รูปทรงกระบอก (terete) มีผนังกันความชื้นภายในลำต้น ใน ลดรูปเหลือเป็นกาบใบหุ้มโคนต้น (leaf sheath) ไม่มีลิ้นใบ (ligule) ช่อดอก (inflorescence) เกิดเดียว ๆ ที่ปลายยอดของลำต้นเหนือดิน จึงจัดได้ว่าช่อดอกประกอบด้วย ช่อดอกย่อย (spikelet) เพียง 1 ช่อ มีใบประดับรองรับช่อดอก (involucral bract) จำนวน 1-2 ใบ ลักษณะคล้ายกาบดอกย่อย ช่อดอกย่อยรูปทรงกระบอก (cylindric) ประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก ดอกย่อย (floret) เป็นดอกสมบูรณ์เพศ (perfect flower) แต่ละดอกย่อยมีกาบดอกย่อย (glume) 1 อัน เกิดเรียงเป็นเกลียวซ้อนเหลื่อมกันรอบแกน กาบดอกย่อยรูปขอบขานแกรมรูปรี (elliptic-oblong) ปลายมน (obtuse) ลักษณะคล้ายกระดาษ (chartaceous) ส่วนของดอกประกอบด้วยกลีบรวม (perianth) ลดรูปเป็นชนแข็ง 6 อัน เกสรเพศผู้ (stamen) มีจำนวน 3 อัน อันเรณู (anther) แตกตามยาว (longitudinal) เกสรเพศเมีย (pistil) มีรังไข่อยู่เหนือกว่าส่วนของดอก (superior ovary) ภายในรังไข่ (ovary) มีไข่อ่อนเพียง 1 ใบ ยอดเกสรเพศเมีย (stigma) แยกเป็น 2 แฉก ฐานของก้านเกสรเพศเมียติดคงทน ผล เป็นผลเดี่ยว เมื่อแก่แล้วแห้งไม่แตก (achene, nutlet) ลักษณะเป็นแบบเลนส์นูน (lens shape) หรือรูปไข่กลับ (obovate) ผิวเรียบ สีเหลือง หรือน้ำตาลแกรมเหลือง ภายในมีเมล็ดเพียง 1 เมล็ด ส่วนนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นผลหรือเป็นเมล็ดก็ได้

รูปวิจานจำแนกชนิดககสกุล *Cyperus L.* บางชนิดที่พบบริเวณแหล่งน้ำในกรุงเทพมหานคร

1. ช่อดอกย่อยติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วเมือหรือเป็นกระฉูกແน่น
  2. ช่อดอกย่อยติดกับแกนกลางเป็นกระฉูกແน่น
    3. ช่อดอกย่อยเป็นกระฉูกทรงกลมรูปดาว **2 C. compactus**
    3. ช่อดอกย่อยเป็นกระฉูกทรงกลม **6 C. difformis**
  2. ช่อดอกย่อยติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วเมือ
    4. ในลดรูปเหลือเพียงกาบใบ
      5. ก้านช่อดอกชั้นแรกมีจำนวนไม่เกิน 10 ก้าน ในประดับรองรับช่อดอก 15 ใน
มีขนาดเท่ากัน
        - 1 C. alternifolius**
      5. ก้านช่อดอกชั้นแรกมีจำนวนมากกว่า 20 ก้าน ในประดับรองรับช่อดอกลดรูป
15 C. prolifer
        4. ใบเจริญสมบูรณ์ มีแผ่นใบ
          6. กาบดอกย่อยมักยาวกว่า 1.5 มิลลิเมตร กว้างกว่า 1 มิลลิเมตร
            - 13 C. platystylis**
          6. กาบดอกย่อยยาวไม่เกิน 1.5 มิลลิเมตร
            7. ปลายกาบดอกย่อยมีติ่งห่าน **3 C. compressus**
            7. ปลายกาบดอกย่อยมน
              8. กาบดอกย่อยมักยาวกว่า 1 มิลลิเมตร ผล กว้าง 0.4 มิลลิเมตรหรือมาก
กว่า
                - 8 C. haspan**
              8. กาบดอกย่อยมักยาวไม่เกิน 1 มิลลิเมตร ผล กว้างน้อยกว่า 0.4
มิลลิเมตร
                9. กาบดอกย่อยโคง **16 C. pulcherrimus**
                9. กาบดอกย่อยตรง **19 C. tenuispica**
          1. ช่อดอกย่อยติดบนแกนกลางเป็นทรงกระบอก
            10. ก้านช่อดอกชั้นแรกมีจำนวนมากกว่า 20 ก้าน ในลดรูปเหลือเพียงกาบใบ
              - 12 C. papyrus**
            10. ก้านช่อดอกชั้นแรกมีจำนวนไม่เกิน 10 ก้าน ในเจริญสมบูรณ์ มีแผ่นใบ
              11. ปลายกาบดอกย่อยมีรยางค์แข็ง **10 C. iria**
              11. ปลายกาบดอกย่อยไม่มีรยางค์แข็ง
                12. ช่อดอกย่อยที่ยาวที่สุด มักดอกย่อยไม่เกิน 9 朵
                  - 1 C. alternifolius**

13. ช่อดอกย่อยรูปແຄບถึงรูปใบหอกແຄບ ผลมักจะมีจำนวนมากกว่า 3 ผล
ในแต่ละช่อดอกย่อย 18 *C. stenophyllus*
13. ช่อดอกย่อยรูปແຄບถึงรูปใบหอกແກມรูปແຄບ ผลมักจะมีจำนวนน้อยกว่า
2-3 ผลในแต่ละช่อดอกย่อย 5 *C. cyperoides*
12. ช่อดอกย่อย มีดอกย่อยตั้งแต่ 9 ดอกขึ้นไป
14. ดอกย่อยติดบนแกนกลางย่อยที่ไม่มีปีก ที่แกนกลางมีขนสากระะคาย
14 *C. procerus*
14. ดอกย่อยติดบนแกนกลางย่อยที่มีปีก (ปราภูชัดเมื่อตึงการดอกย่อย
ออก)
15. กลุ่มช่อดอกย่อยรูปทรงกระบอก ช่อดอกย่อยอัดแน่น
16. การดอกย่อยที่มีແຄບສีขาวซีดตรงกลางและปลายกาบดอกย่อย
เป็นติ่งแหลมอ่อน 7 *C. digitatus*
16. การดอกย่อยที่ไม่มีແຄບສีขาวซีดตรงกลาง ปลายเป็นติ่งหนาม
9 *C. imbricatus*
15. กลุ่มช่อดอกย่อยรูปขอบข缽นถึงรูปไข่ เรียงตัวหลวม ๆ
17. แผ่นใบลดรูปเหลือเพียงกาบใน 4 *C. corymbosus*
17. แผ่นใบเจริญสมบูรณ์
สมบูรณ์ มีแผ่นใบ
18. ใบประดับรองรับช่อดอก ยาวเท่ากันหรือลึ้นกว่าความยาว
ของช่อดอก 17 *C. rotundus*
18. ใบประดับรองรับช่อดอก ยาวมากกว่าความยาวของช่อดอก
11 *C. mitis*

1 *Cyperus alternifolius* L., Mant. 2: 28. 1771; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.- *C. flabelliformis* Rottb. Kern, Reinwardtia 6:56. 1961; in Fl. Mal.I. 7:617. 1974.- *C. involucratus* Rottb. Simson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : umbrella plant , flatsedge

ชื่อพื้นเมือง : กกลังกา กรังกา

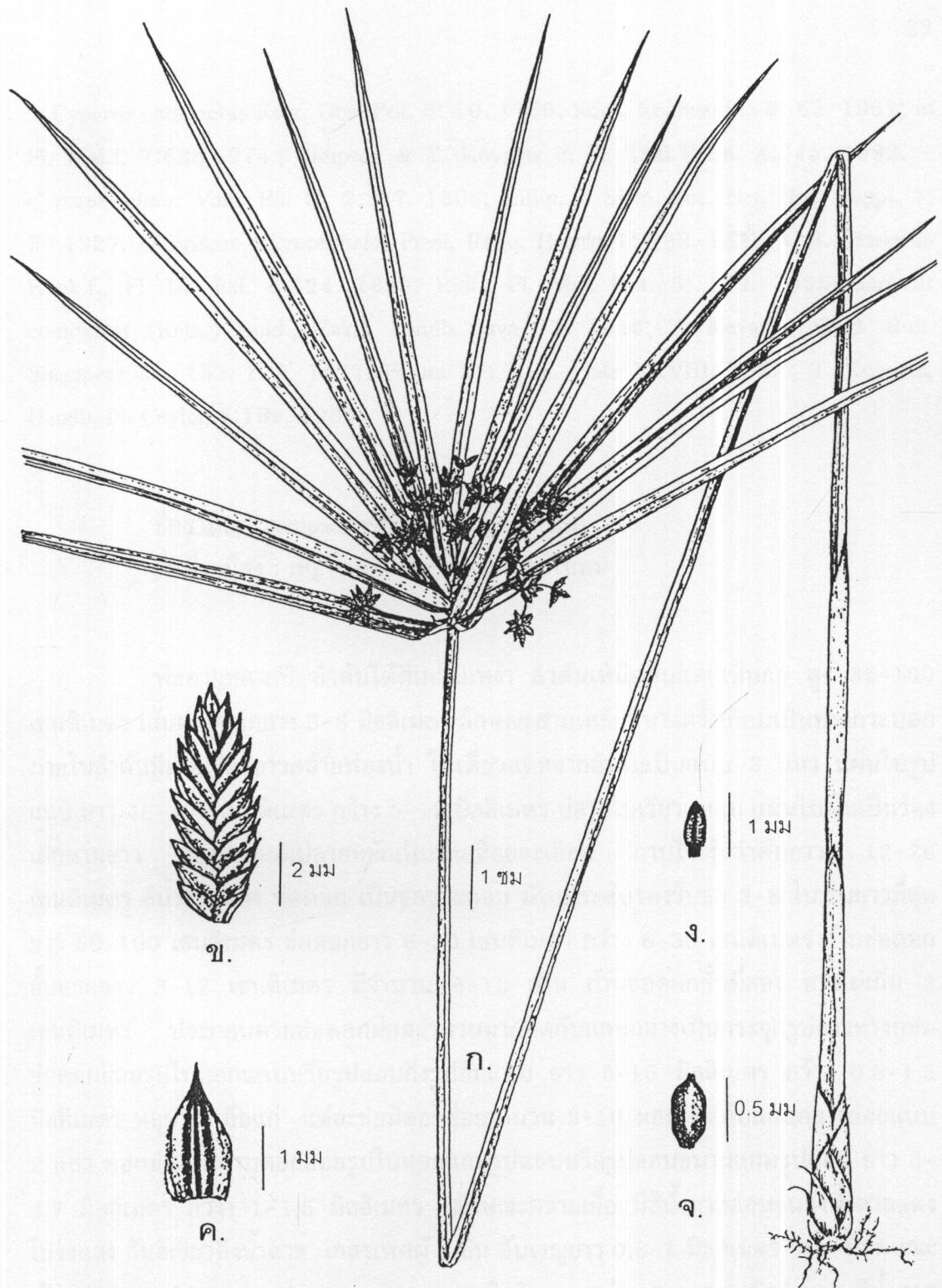
พืชอายุหลายปี ลำต้นได้ดินเป็นเหง้าสัน ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอก สูง 30-150 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-8 มิลลิเมตร สีเขียว ใบลดรูปเหลือเพียงกาบใบสีน้ำตาล ยาว 10-20 เซนติเมตร ช่อดอกเป็นแบบช่อเดี่ยวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 10-25 ใบ ยาว 10-30 เซนติเมตร กว้าง 5-20 มิลลิเมตร ช่อดอกยาว 10-30 เซนติเมตร กว้าง 10-20 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 10-15 เซนติเมตร จำนวน 18-20 อัน ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 3-7 บางครั้งพบถึง 20 ช่อ ติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ้วมือ (digitate) ช่อดอกย่อยรูปรีถึงขอบขนานแกมรูปหอก ยาว 5-10 มิลลิเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร บางคล้ายเยื่อ แต่ละช่อบรอดด้วยดอกย่อยจำนวน 7-30 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่ ยาว 0.8-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งหนาม ลักษณะ บางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 3-5 เส้น อับเรณูยาว 0.9 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่กลับถึงรูปรี ยาว 0.6-0.8 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.5 มิลลิเมตร สีน้ำตาลเกือบดำ

กรุงเทพมหานคร : ตอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บางกะปิ คลองชัก

การแพร่กระจาย : พืชพื้นเมืองของทวีปแอฟริกา

นิเวศวิทยา : ชอบชื้นในที่น้ำขัง มีแಡดจัด เป็นพืชป่า

พรรณไม้อ้างอิง : J.F. Maxwell 97-1471 (CMU 12831) Jintana 86 (CMU 02400) V. Boontia 051

ภาพที่ 2 *C. alternifolius* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; ง. อับเรณ; จ. ผล.

2 *Cyperus compactus* Retz, Obs. Bot. 5: 10. 1789; Kern, Reinwardtia 6: 63. 1961; in Fl. Mal.I. 7:638.1974.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. - *Cyperus dilutus* Vahl. En. Pl. 2:357. 1806; Killip, J. Siam. Soc. Nat. Hist. Suppl. 7: 56.1927. -*Mariscus microcephalus* Presl, Reliq. Haenk. 1: 182. 1828; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:624. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 149. 1925-*Mariscus compactus* (Retz.) Bold., Zakfl. Landb. Java 77. 1916; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 153, f. 8. 1977. Figure 27: A-E. Plate XXVIII: 1-2. ; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.

ชื่อสามัญ : compact sedge, swamp mariscus

ชื่อพื้นเมือง : หญ้าใบคม หญ้าคมบาง กกใบคม

พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 35-100 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-6 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมบางครึ่งเกือบเป็นทรงกระบอก ภายในลำต้นมีเนื้อเยื่ออ่อนขาวคล้ายฟองน้ำ ในเดียวแตกจากลำต้นเป็นแบบ 3 แฉว แผ่นในรูป แบบ ยาว 48-100 เซนติเมตร กว้าง 5-12 มิลลิเมตร ปลายใบเรียบแหลม แผ่นใบพับเป็นร่อง เล็กตามยาว ขอบใบตอนปลายหักเป็นฟันเลื่อยละเอียด กาบใบหุ้มลำต้นยาว 12-26 เซนติเมตร สีน้ำตาลแดง ช่อดอก เป็นช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อ 3-8 ใบ ในยาวที่สุด ยาว 50-100 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 6-30 เซนติเมตร กว้าง 6-30 เซนติเมตร ก้านช่อดอก ชั้นแรกยาว 3-12 เซนติเมตร มีจำนวน 6-12 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาวไม่เกิน 3 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวนมากติดกับแกนกลางเป็นกระจุกรูปดาวทรงกลม ช่อดอกย่อยรูปใบหอกแคบหรือรูปแถบกึงรูปลิ่มแคบ ยาว 5-15 มิลลิเมตร กว้าง 0.8-1.5 มิลลิเมตร หลุดร่วงเมื่อแก่ แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 3-10 朵 กติดกับแกนกลางย่อยแบบ 2 แฉว ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปใบหอกแกนรูปแถบหรือรูปขอบขนานแกมรูปแถบ ยาว 3-4.7 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร ลักษณะคล้ายเยื่อ มีสีน้ำตาลอ่อนจนถึงน้ำตาลแดง โปร่งแสง สันสีเขียวถึงน้ำตาล เกสรเพศผู้ 3 อัน อับเรณูยาว 0.8-1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะ เป็นสามมุน รูปทรงกระบอกแคบ ยาว 1.3-2 มิลลิเมตร กว้าง 0.4-0.5 มิลลิเมตร สีน้ำตาล เหลือง ผิวมีตุ่มขนาดเล็กกระจายอยู่

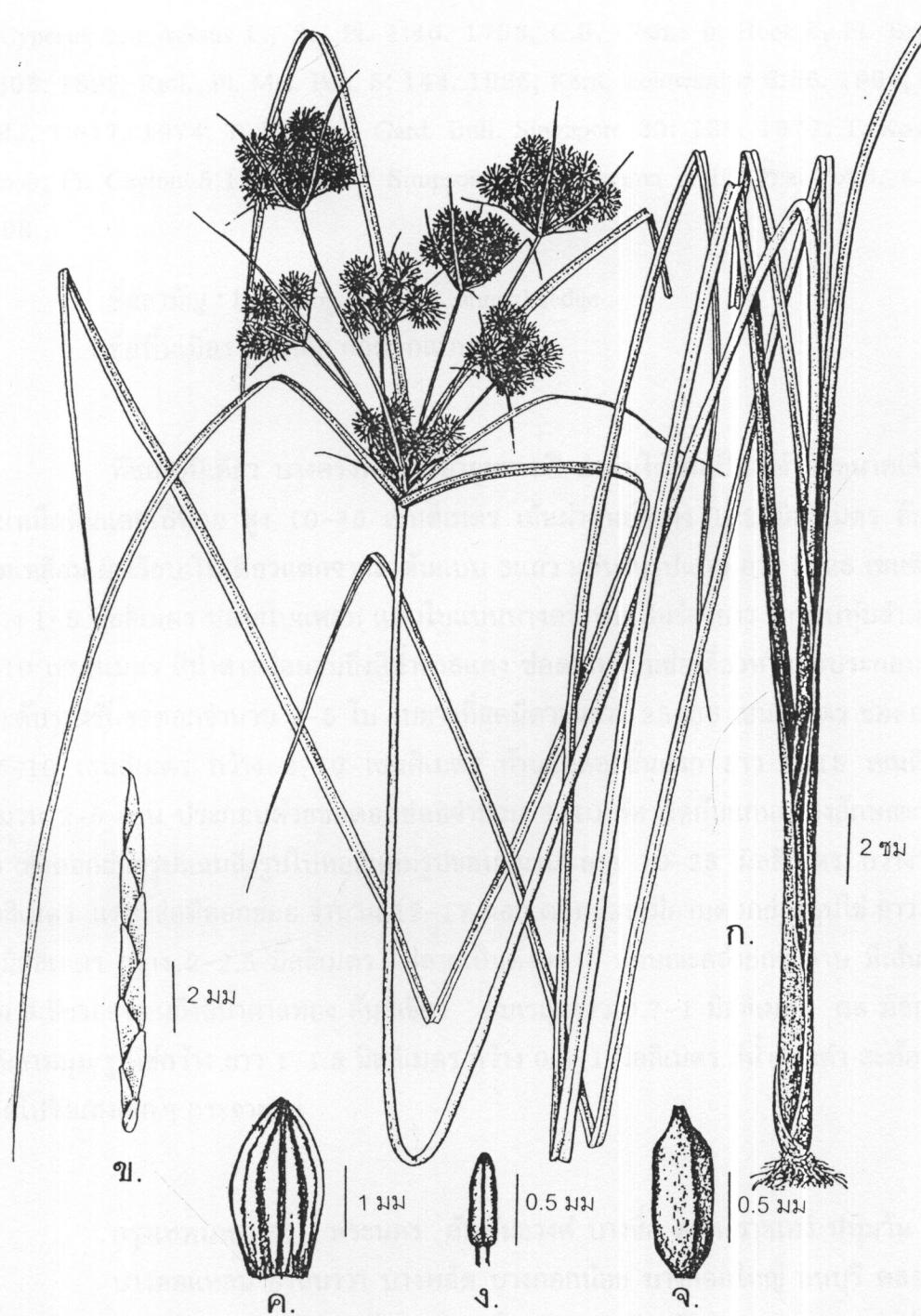
กรุงเทพมหานคร : บางซื่อ ดอนเมือง บางเขน ตั้งชั้น หนองแขม บางขุนเทียน
มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขตร้อนชื้นและกึ่งร้อนชื้นของทวีปแอเชีย

นิเวศวิทยา : พบรตามที่รกร้างว่างเปล่าที่มีน้ำขัง ริมถนน ในนาข้าว คุคลอง ชาย
ทะเล พบรในความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึง 900 เมตร

หมายเหตุ : ใช้ทำเลื่อยหรือเชือก

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 5622 (BKF 21200) C. Phengklai et. al.
3383 (BKF 63239) K. Lasen and Bertel Hansen 3387 (BKF 41710)
J.F. Maxwell 74-600 (BK 51452) J. Sadakorn 302 (BK 53661)
A.F.G. Kerr 13762 (BK 26755) Collins 1886 (BK 26758) P. Palee 408
(CMU 13061) Gahngidah Palobragon 201 (CMU 02236) V. Boontia

ภาพที่ 3 *C. compactus* Retz.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. ก้านดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

3 *Cyperus compressus* L., Sp. Pl. 1:46. 1753; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:605. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 144. 1925; Kern, Reinwardtia 6:56. 1961; in Fl. Mal.I. 7:617. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 138. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : hedgehog cyperus , annual sedge

ชื่อพื้นเมือง : กกเล็ก กกดอกแบบ

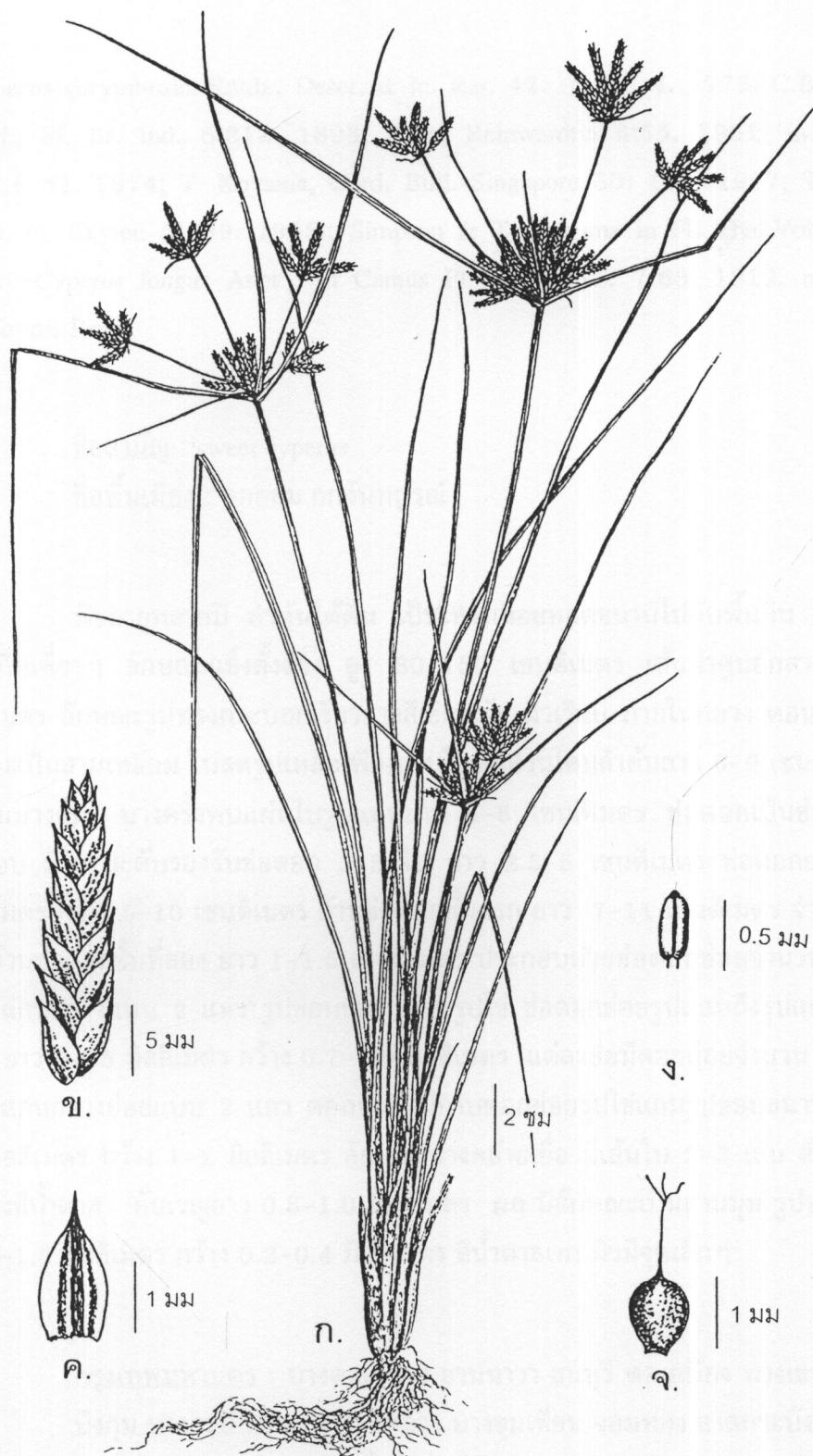
พืชอายุปีเดียว บางครั้งพบว่ามีอายุหลายปี ลำต้นได้ดินเป็นเหง้าสันขนาดเล็ก ลำต้นหนึ่งต่อต้นแตกเป็นกอ สูง 10-45 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยม ผิวเรียบ ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉว แผ่นใบรูปแถบ ยาว 5-25 เซนติเมตร กว้าง 1-5 มิลลิเมตร ปลายใบแหลม แผ่นใบแบบบางครั้งพับเป็นร่องยาว กาวใบหุ้มลำต้นยาว 1-10 เซนติเมตร สีน้ำตาลอ่อนจนถึงสีน้ำตาลแดง ช่อดอก เป็นช่อเดียวหรือช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 2-5 ใน ในยาวที่สุดมีความยาว 25-30 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 1.5-10 เซนติเมตร กว้าง 2-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 1-15 เซนติเมตร จำนวน 2-5 ก้าน ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 3-10 ช่อ ติดกับแกนกลางลักษณะรูปนิ่ว มีอ ช่อดอกย่อยรูปแถบถึงรูปใบหอกแกมน้ำเงินรูปขอบขนาน ยาว 10-25 มิลลิเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อย จำนวน 12-17 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่ ยาว 3.5-5 มิลลิเมตร กว้าง 2-2.5 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งหนาม ลักษณะคล้ายกระดาษ มีเส้นใบ 3 เส้น สีเขียวอ่อนจนถึงสีน้ำตาลอ่อน สันสีเขียว อับเรณู ยาว 0.7-1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่กว้าง ยาว 1-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-1 มิลลิเมตร สีน้ำตาลดำ สะท้อนแสง มีจุดโปรงแสงเล็กๆ กระจายอยู่

กรุงเทพมหานคร : พระนคร สัมพันธวงศ์ บางซื่อ ดุสิต ราชเทวี ปทุมวัน สาทร บางคอแหลม ยานนาวา บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ถนนบูรี คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บางกะปิ ตันต่าง คลองเตย ประเวศ สวนหลวง พระโขนง ตัลิ้งชัน ภาษีเจริญ หนองแขม จอมทอง ราชภารังษี ถนนบูรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : ทั่วโลก เขตร้อนชื้น เขตอบอุ่น

นิเวศวิทยา : ทุ่งหญ้าโล่ง ที่น้ำขัง ข้างถนน พื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เป็นดินทราย พบริ่มความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึง 850 เมตร

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 5964 (BKF 23078) D.V. Simpson 1704 (BKF123364) Bunnak 216 (BKF 9522) A.F.G. Kerr 13442 (BK 26759) J & M.S. Clemens 3306 (BK 27451) Prayad 881 (BK 40809) P. Palee 416 (CMU 13063) Brasert Intanin 141 (CMU 02425) V. Boontia 011

ภาพที่ 4 *C. compressus* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย้อย; ค. ก้านดอกย้อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

4 *Cyperus corymbosus* Rottb., Descr. & Ic. Rar. 42. t. 7,f. 4. 1773. C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:612. 1893; Kern, Reinwardtia 6:55. 1961; in Fl. Mal.I. 7:611.f. 51. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 131. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. -*Cyperus longus* Auct : in Camus Fl. Gen. I.-C. 7:68. 1912, non L.--C. *tegetiformis* Roxb.

ชื่อสามัญ : sweet cyperus

ชื่อพื้นเมือง : กอกกลม กอกจันทบูรณ์

พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดิน เป็นเหง้าเลี้ยงทอดขนาดไปกับพื้นดิน ลำต้นเหนือดิน เกิดเดี่ยวๆ ลักษณะเชิงตั้งตรง สูง 80-150 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.8-1.1 เซนติเมตร ลักษณะรูปทรงกระบอกเรียวยาวสีเขียวเข้ม ผิวเรียบ ภายในกลวง ตอนปลายลำต้น ลักษณะเป็นสามเหลี่ยม ในลอดรูปเหลือเพียงกาบใบหุ้มส่วนโคนลำต้นยาว 6-9 เซนติเมตร สัน้ำตาลปนม่วงแดง บางครั้งพับแผ่นในรูปແตนยาว 5-6 เซนติเมตร ช่อดอกเป็นช่อเดี่ยวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 3-5 ใบ ยาว 2.5-5 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 10-20 เซนติเมตร กว้าง 5-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 7-11 เซนติเมตร จำนวน 5-15 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-1.5 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 5-15 ช่อ ติดกับแกนกลางแบบ 2 แฉว รูปขอบขนาดแกมรูปไข่ ช่อดอกย่อยรูปແตนถึงรูปແตนแกมขอบขนาด ยาว 5-15 มิลลิเมตร กว้าง 0.7-1.0 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-15 ดอก ติดกับแกนกลางย่อยแบบ 2 แฉว ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่แกมรูปขอบขนาด ยาว 2-2.2 มิลลิเมตร กว้าง 1-2 มิลลิเมตร ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใน 2-3 เส้น สันเป็นແດນสีเขียวถึงสีน้ำตาล อับเรณูยาว 0.8-1.0 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกระบอก ยาว 1-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.2-0.4 มิลลิเมตร สีน้ำตาลเทา ผิวมีจุดเล็กๆ

กรุงเทพมหานคร : บางค้อแหลม ยานนาวา ธนบุรี ดอนเมือง บางเขน ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ ประเวศ สวนหลวง บางขุนเทียน จอมทอง ลาดกระบัง

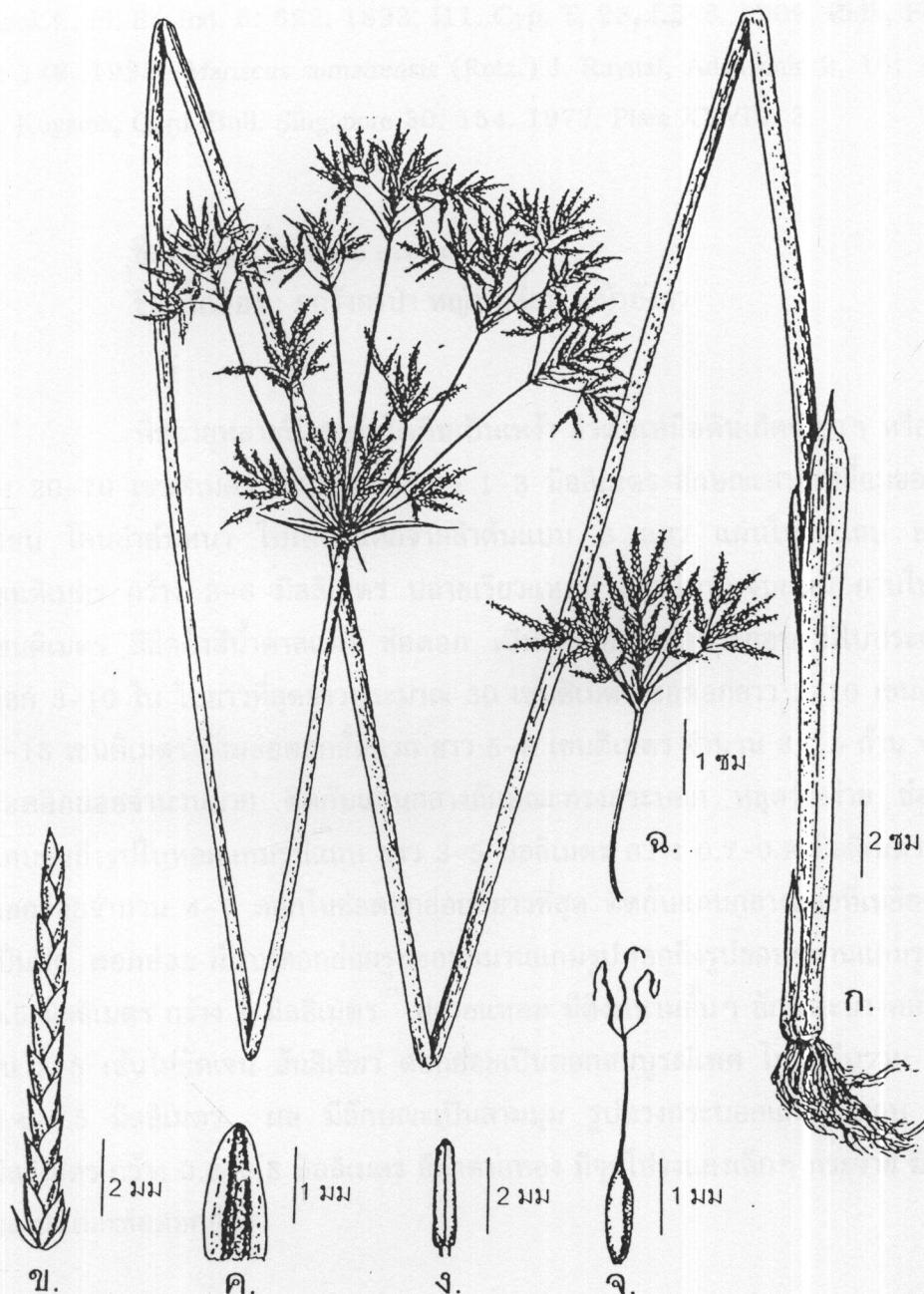
การแพร่กระจาย : เขตร้อนชื้นของทวีปแอฟริกา มาดากัสการ เนปาล อินเดีย พม่า

นิเวศวิทยา : บริเวณที่น้ำขัง เป็นโคลน พื้นที่เพาะปลูก พบริเวณที่ความสูงระดับน้ำทะเล

หมายเหตุ : มีการปลูกเพื่อนำมาทำเป็นเครื่องจักسان เช่น เสื่อ และอื่นๆ

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 5429 (BKF 21191) J.F. Maxwell 85-981

(BKF 95445) K. Lasen and Bertel Hansen 2025 (BKF 41576) Vacharee 827 (BK 61836) Winit 1722 (BK 26760) A.F.G. Kerr 18051 (BK 26761) J.F. Maxwell 99-55 (CMU 15277) V. Boontia 017

ภาพที่ 5 *C. corymbosus* Rottb.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. ก้านดอกย่อย; ง. อับเรณ; จ. ผล;
ฉ. กลุ่มช่อดอกย่อย

5 *Cyperus cyperoides* (L.) Kuntze, Rev.Gen. Pl. 3(2) : 333. 1898; Kern, Reinwardtia 6:64. 1961; in Fl. Mal.I. 7:642. 1974; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. -*Mariscus siebreianus* Nees [Linnaea 9: 286. 1835.] ex C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6: 622. 1893; I11. Cyp. T. 23, f.5-6. 1909; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 148. 1925.-*Mariscus sumatrensis* (Retz.) J. Raynal, Adansonia 2, 15: 110. 1975; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 154. 1977. Plate XXVIII: 3.

ชื่อสามัญ : common mariscus

ชื่อพื้นเมือง : กกรังกาป่า หญ้าเหลี่ยม หญ้าขี้กาก

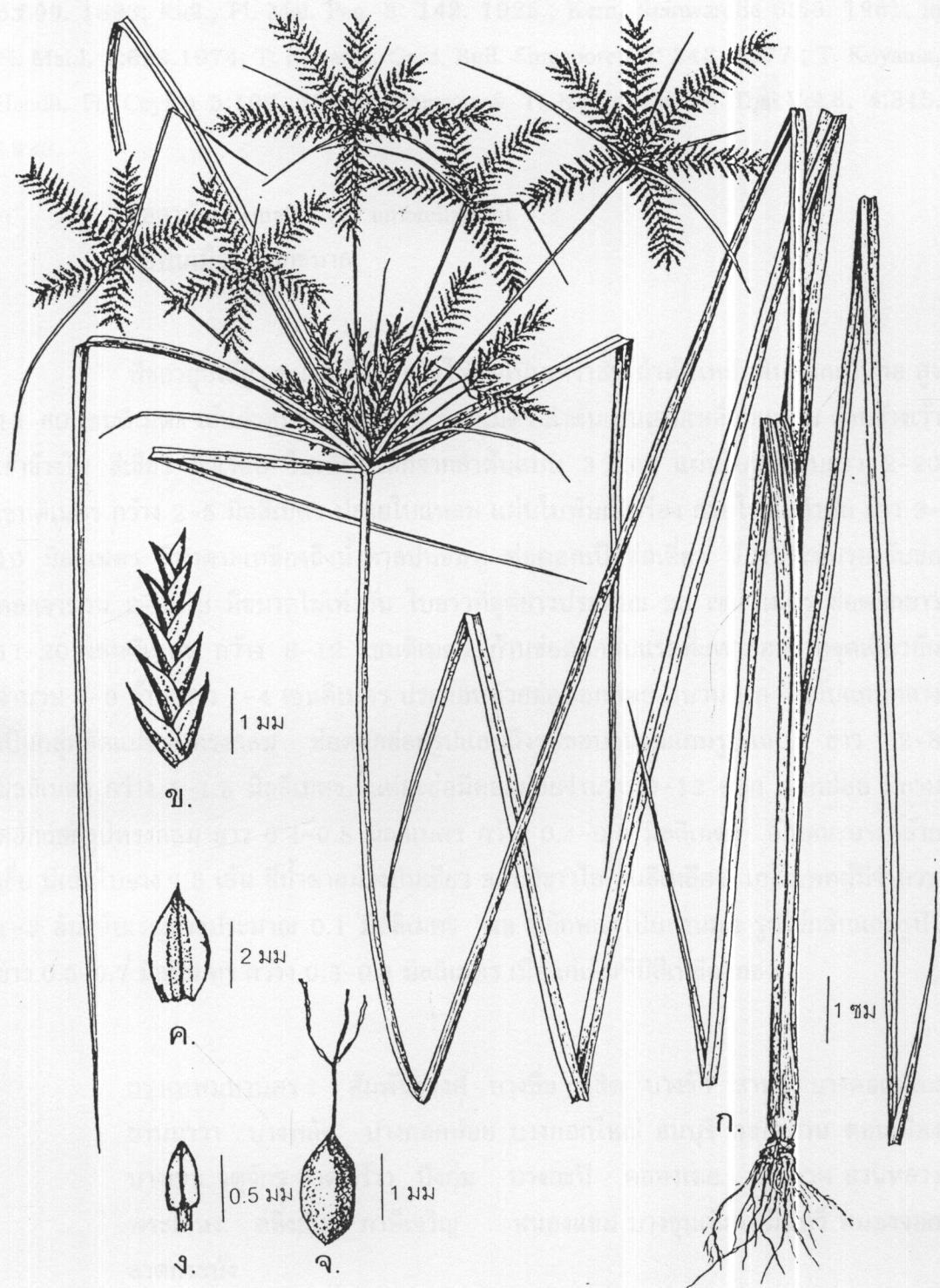
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินเกิดเดี่ยวๆ หรือแตกเป็นกอ สูง 20-70 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-3 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมของแผลม ผิวเรียบ โคนลำต้นหนา ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉว แผ่นใบรูปแถบ ยาว 10-50 เซนติเมตร กว้าง 3-6 มิลลิเมตร ปลายเรียวแหลม แผ่นใบพับจีบแบบ กบในยาว 2-15 เซนติเมตร สีซีดถึงสีน้ำตาลแดง ช่อดอก เป็นช่อเดียวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 3-10 ใบ ในยาวที่สุดยาวประมาณ 30 เซนติเมตร ช่อดอกกว้าง 2-10 เซนติเมตร กว้าง 3-15 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 5-8 เซนติเมตร จำนวน 3-15 ก้าน ประกอบด้วย ช่อดอกย่อยจำนวนมาก ติดกับแกนกลางลักษณะทรงกระบอก หลุดร่วงง่าย ช่อดอกย่อยรูปแถบจนถึงรูปใบหอกแกมน้ำเงิน ยาว 3-5 มิลลิเมตร กว้าง 0.7-0.9 มิลลิเมตร แต่ละช่อมี ดอกย่อยจำนวน 4-7 ดอกในช่อดอกย่อยที่ยาวที่สุด ติดกับแกนกลางย่อยที่เหยียดตรงและแผ่ เป็นปีก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปขอบขนาดแกมน้ำเงิน ยาว 3-3.5 มิลลิเมตร กว้าง 1 มิลลิเมตร ปลายแหลม มีติ่งห่านสันๆ ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 3-5 เส้นไม่ชัดเจน สันสีเขียว ดอกย่อยเป็นดอกสมบูรณ์เพศ ไม่มีกลีบรวม อับเรณูยาว 0.4-0.5 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกระบอกแกมน้ำเงิน ยาว 1-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.5 มิลลิเมตร สีน้ำตาลอ่อน มีจุดปะรังแสงเล็กๆ กระจาย มีจำนวน 3-5 ผลในแต่ละช่อดอกย่อย

กรุงเทพมหานคร : ดอนเมือง สวนหลวง ตั้งชั้น หนองแขม หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : พบริเวณร้อนชื้นและกึ่งร้อนชื้นของทวีปแอฟริกาและเอเชีย

นิเวศวิทยา : พบร้าไปตามที่เปิดโล่ง มีแสงน้อย ชายป่า นาข้าว ตามข้างถนน พื้นที่เพาะปลูก บริเวณที่มีน้ำเสีย พบรที่ความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึง 1900 เมตร

พรรณไม้ต่างๆ : D.V. Simpson 1725 (BKF 123363) C. Phengkhai et. al.
6694 (BKF 91311) A.F.G. Kerr 12736 (BK 26778) J. Sadakorn 301
(BK 53660) J.F. Maxwell 93-552 (CMU 02269) V. Boontia 032

ภาพที่ 6 *C. cyperoides* (L.) Kuntze.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. ก้านดอกย่อย; จ. อับเรณู; ก. ผล.

6 *Cyperus difformis* L., Cent. Pl. 2: 6. 1756; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:599. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 142. 1925.; Kern, Reinwardtia 6:58. 1961; in Fl. Mal.I. 7:629.1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 343. 1977.; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : smallflower umbrellaplant

ชื่อพื้นเมือง : กอกนาอก

พืชอายุปีเดียว ขนาดเล็ก ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าสัน ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 15-60 เซนติเมตร เล่นผ่าศูนย์กลาง 2-5 มิลลิเมตร ลำต้นเป็นสามเหลี่ยมแหลม ด้านข้างเว้า เข้าข้างใน สีเขียว ผิวเรียบ ใบเดี่ยวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉว แผ่นใบรูปแถบยาว 2-20 เซนติเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ปลายใบแหลม แผ่นใบพับเป็นร่อง กาบใบหุ้มลำต้น ยาว 3-10 มิลลิเมตร สื้น้ำตาลเหลืองถึงน้ำตาลปนชมพู ช่อดอกเป็นช่อเดี่ยว มีใบประดับรองรับช่อ ดอกจำนวน 2-3 ใบ มีขนาดไม่เท่ากัน ในยาวที่สุดยาวประมาณ 25 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 11-20 เซนติเมตร กว้าง 8-12 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกที่แตกออกจากจุดเดี่ยวกัน จำนวน 3-9 ก้าน ยาว 1-4 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวนมาก ติดกับแกนกลาง เป็นกลุ่มอัดแน่นรูปทรงกลม ช่อดอกย่อยรูปแถบถึงรูปขอบขนานแกมน้ำเงิน ยาว 2-8 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-12 朵 ก ดอกย่อย มีกาบ ดอกย่อยรูปทรงกลม ยาว 0.4-0.8 มิลลิเมตร กว้าง 0.4-0.8 มิลลิเมตร ลักษณะบางคล้าย เยื่อ มีเส้นใบจะๆ 3 เส้น สีน้ำตาลม่วงปนเขียว ขอบสีขาวใส สันสีเหลือง เกสรเพศผู้มีจำนวน 1-3 อัน อันเรณูยาวประมาณ 0.1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่กลับแกมน้ำเงิน ยาว 0.5-0.7 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.4 มิลลิเมตร เมื่อแก่เต็มที่มีสีเหลืองทอง

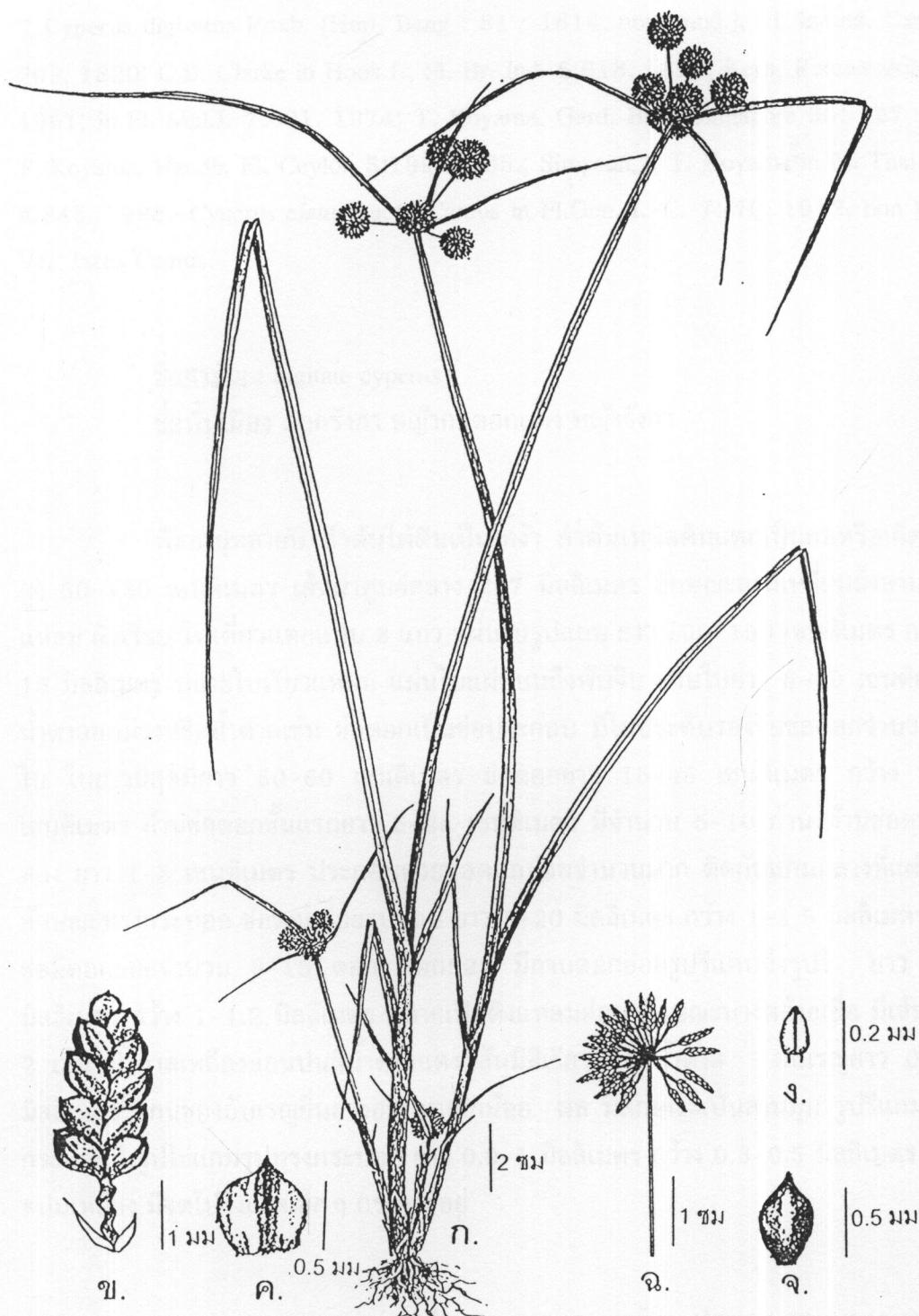
กรุงเทพมหานคร : สัมพันธวงศ์ บางซื่อ ดุสิต บางรัก สาทร บางคอแหลม ยานนาวา บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ธนบุรี คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ คลองเตย พระโภว สวนหลวง พระโขนง ตั้งชัน ภาษีเจริญ หนองแขม บางขุนเทียน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขตร้อนชื้น กึ่งร้อนชื้น เขตอบอุ่น

นิเวศวิทยา : พบริเวณชื้นในนาข้าว ที่ชื้นและมีน้ำขัง ขอบคุน้ำ หนองน้ำ ทุ่งหญ้า

ริมถนน พบร่องแต่ระดับน้ำทะลึงความสูง 300 เมตร

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 5972 (BKF 23082) D.V. Simpson et al
1755 (BKF123370) K. Lasen and Bertel Hansen 3147 (BKF 41618)
Clemens 3109 (BK 27449) A.F.G. Kerr 7007 (BK 26788) J.F.
Maxwell 91-999 (CMU 15795) J.F. Maxwell 92-417 (CMU 00693)
V. Boontia 071

ภาพที่ 7 *C. difformis* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กาบดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล;
ฉ. กลุ่มช่อดอกย่อย

7 *Cyperus digitatus* Roxb. [Hort. Beng : 81 : 1814. nom. nud.], Fl. Ind.ed. Caryey 1: 209. 1820; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:618. 1893; Kern, Reinwardtia 6:51. 1961; in Fl. Mal.I. 7:601. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 127. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.-*Cyperus elatus* auct.: Camus in Fl.Gen. I.-C. 7: 70. 1912, non L. incl. Var. *laxus* Camus.

ชื่อสามัญ : digitate cyperus

ชื่อพื้นเมือง : กกรังกา หญ้ากอกดอกแดง หญ้ารังกา

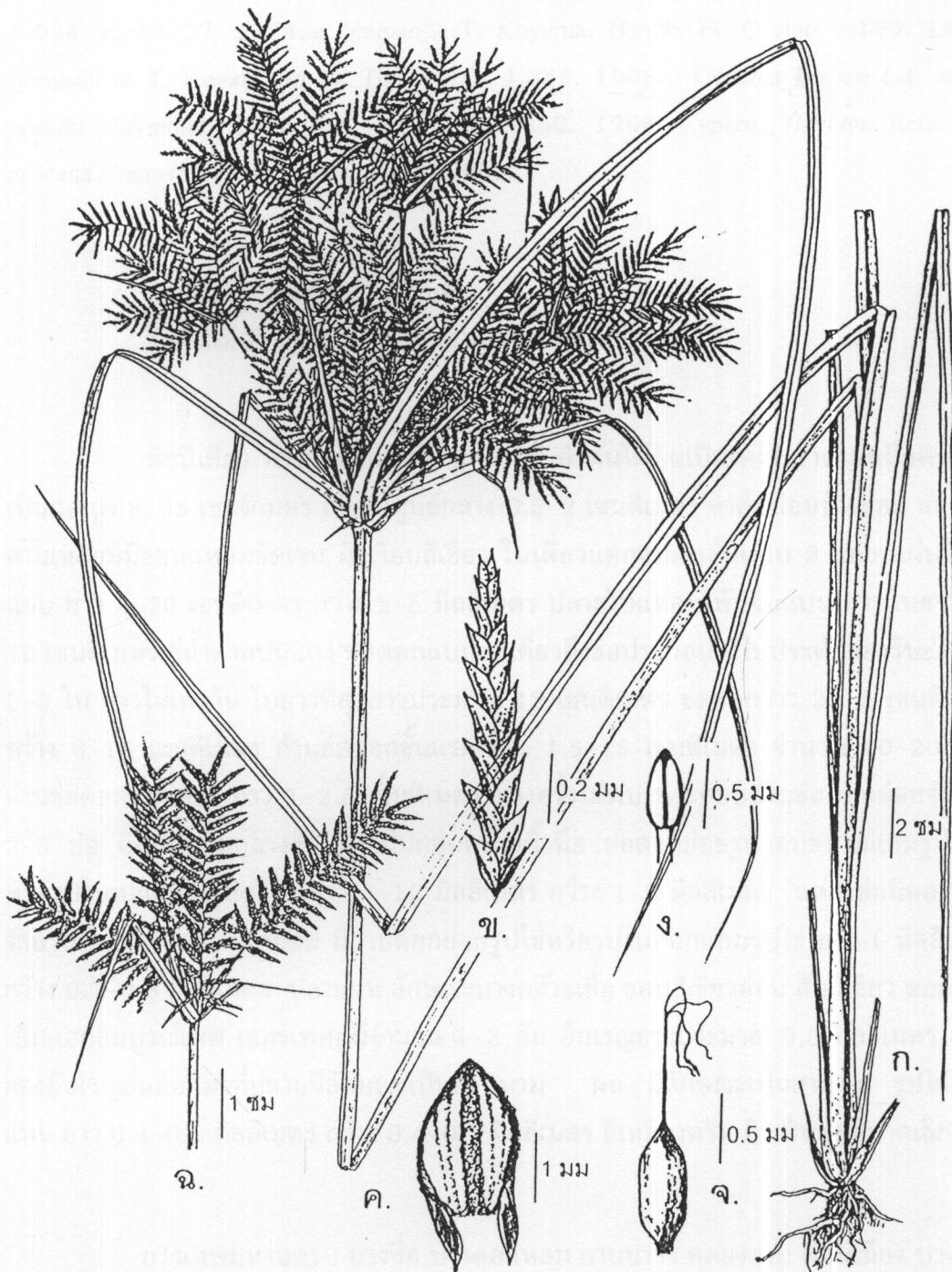
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอหรือเกิดเดี่ยวๆ สูง 50-180 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 2-7 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมถึงสามเหลี่ยมแหลม ผิวเรียบ ในเดียวแตกแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแปบ ยาว 100-150 เซนติเมตร กว้าง 5-15 มิลลิเมตร ปลายใบเรียวแหลม แผ่นใบแผ่นแบบถึงพับเจ็บ 가장ใบยาว 5-10 เซนติเมตร สีน้ำตาลอ่อนม่วงหรือน้ำตาลเข้ม ช่อดอกเป็นช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 3-8 ใบ ในยาวที่สุดมียาว 50-60 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 15-45 เซนติเมตร กว้าง 15-40 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 5-25 เซนติเมตร มีจำนวน 5-10 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-5 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวนมาก ติดกับแกนกลางที่แผ่เป็นปีก ลักษณะทรงกระบอก ช่อดอกย่อยรูปแปบ ยาว 5-20 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-15 朵 กอ ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปรีแคบถึงรูปรี ยาว 1.5-2 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.2 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งแหลมอ่อน ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 1-2 เส้น น้ำตาลเหลืองอ่อนปนสีน้ำตาลแดง สันมีลักษณะเป็นสามมุก รูปรีแกมรูปทรงกระบอกถึงรูปไข่แกมรูปทรงกระบอก ยาว 0.9-1 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.5 มิลลิเมตร สีน้ำตาลปนเหลือง มีจุดไปร่วงแสงเล็กๆ กระจายอยู่

กรุงเทพมหานคร : ดอนเมือง บางเขน ลาดพร้าว ประเวศ สวนหลวง พระโขนง ตั้งชั้น หนองแขม บางขุนเทียน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : พบรตามหนอง บึง ลำธาร บางคร้อพบเป็นวัชพืชในนาข้าว พบรได้ในความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลถึง 800 เมตร

นิเวศวิทยา : พบรเป็นวัชพืชในนาข้าว สถานที่และ มีน้ำซึ่ง ขอบคุน้ำ หนองน้ำ

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 5824 (BKF 21769) H. Koyama 61291
(BKF 111973) P. Wilkin 824 (BKF 115976) J. F. Maxwell 71-
304 (BK 47529) Tamrong Proongkiat 1 (CMU 06954) V. Boontia 030

ภาพที่ 8 *C. digitatus* Roxb.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; จ. อับเรณู; ฉ. ผล;
ฉ. กลุ่มช่อดอกย่อย

8 *Cyperus haspan* L. , Sp. Pl.:45. 1753; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:600. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 142. 1925; Kern, Reinwardtia 6:58. 1961; in Fl. Mal.I. 7:624. F. 56-57. 1974,as 'halpan'.; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. -*Cyperus haspan* L.f. subsp. *prolifer* Raymond, Dansk Bot. Ask. 23 : 350. 1966.-*Cyperus flavidus* Retz. var. *africana* Camus in Fl. Gen. I.-C. 7: 51. 1912.

ชื่อสามัญ : sheathed cyperus

ชื่อพื้นเมือง : กอกนา หญ้ากอกชา หญ้ากอกนา

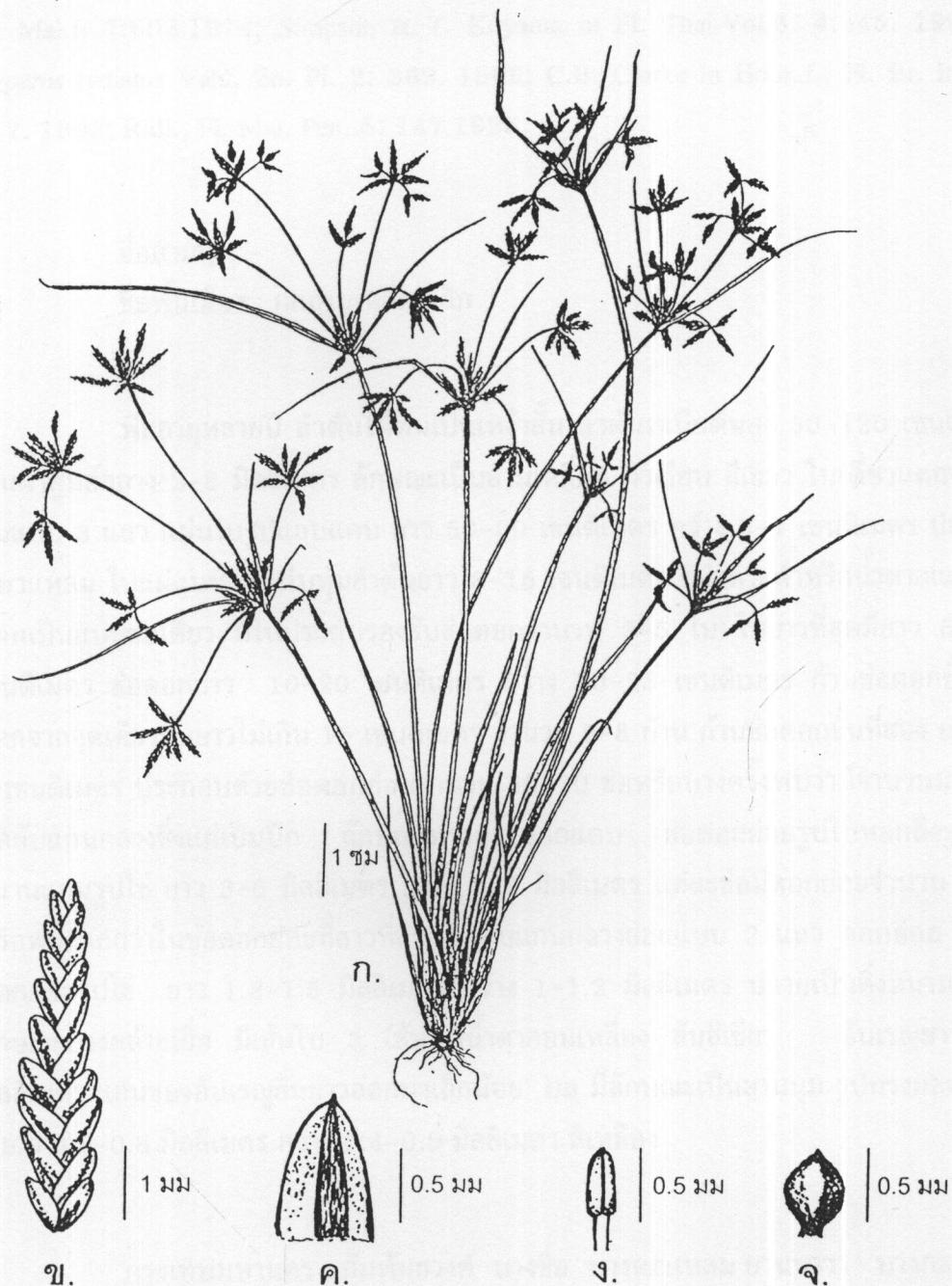
พืชปีเดียว บางครั้งพบว่ามีอายุหลายปี ลำต้นได้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 8-35 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-2 เซนติเมตร ลำต้นค่อนข้างอ่อน ลักษณะสามเหลี่ยมมีขอบแหลมชัดเจน ผิวเรียบสีเขียว ใบเดี่ยวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉว แผ่นใบรูปแถบ ยาว 3-20 เซนติเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ปลายใบแหลม พับจีบแบบ กบใบยาว 6-10 เซนติเมตร สีน้ำตาลปนแดง ช่อดอกแบบช่อเดียวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 2-3 ใบ ยาวไม่เท่ากัน ในยาวที่สุดยาวประมาณ 12 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 2-15 เซนติเมตร กว้าง 3-15 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 1.5-15 เซนติเมตร จำนวน 10-20 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-2.5 เซนติเมตร บางครั้งไม่พบ ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 3-8 ช่อ ติดกับแกนกลางลักษณะเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วมือ ช่อดอกย่อยรูปขอบขนานแกมรูปแถบ หรือรูปใบหอกแกมรูปแถบ ยาว 5-10 มิลลิเมตร กว้าง 1-2 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-20 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่หรือรูปใบหอกแกมรูปไข่ ยาว 1 มิลลิเมตร กว้าง 0.7-0.8 มิลลิเมตร ปลายมน ลักษณะบางคล้ายเยื่อ ขอบสีเขียวอ่อน สันสีเขียว ดอกย่อยเป็นดอกสมบูรณ์เพศ เกสรเพศผู้มีจำนวน 1-3 อัน อับเรณูยาวประมาณ 0.5 มิลลิเมตร แกนของอับเรณูยื่นออกมาที่ปลายมีลักษณะเป็นติ่งหนาม ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่กลับแบบ ยาว 0.4-0.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.4-0.7 มิลลิเมตร สีเหลืองครีม ผิวเป็นตุ่มขนาดเล็ก

กรุงเทพมหานคร : บางซื่อ บางคอแหลม ยานนาวา คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ พระโศ สวนหลวง ตลิ่งชัน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขตร้อนชื้น กึ่งร้อนชื้น ทั่วทวีปເອເຊຍ ໂດຍເຊັພາໃນປະເທດ
ຢູ່ປຸ່ນແລະຈິນ

นิเวศวิทยา : ที่น้ำขัง ริมถนน ที่ชื้นและ วัชพืชในนาข้าวและพืชไร่

พรรณไม้ป่าดงดิบ : Lasen et al 2719 (BKF 41798) H. Koyama 61442 (BKF 95342) C. Phengklai 3378 (BKF 62978) D.V. Simpson 1699 (BKF 123380) A.F.G. Kerr 15113 (BK 26831) Adisai 137 (BK 33829) Collins 1895 (BK 26836) Ying Yong Paisooksantiwatana 542-81 (CMU 01698) V. Boontia 084

ภาพที่ ๙ *C. haspan* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

9 Cyperus imbricatus Retz., Obs.Bot. 5:12. 1789.; Kern, Reinwardtia 6:52. 1961; in Fl. Mal.I. 7:603.1974; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. - Cyperus radiatus Vahl, En. Pl. 2: 369. 1806; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6: 617. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 147.1925.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กอกสามเหลี่ยมเล็ก

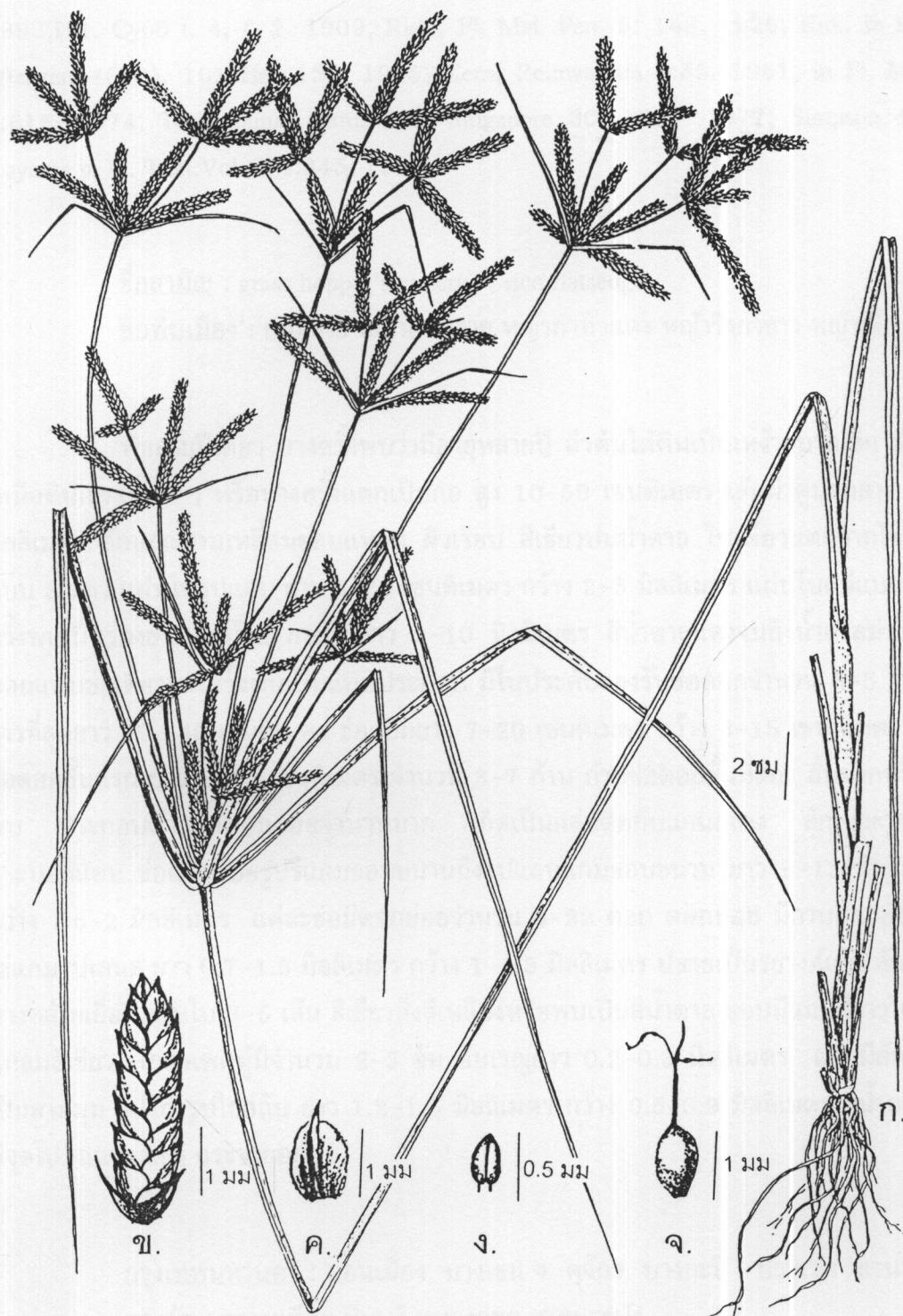
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าสัน ลำต้นเหนือดินสูง 30-120 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 2-8 มิลลิเมตร ลักษณะเป็นสามเหลี่ยม ผิวเรียบ สีเขียว ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปແคนແคน ยาว 50-60 เซนติเมตร กว้าง 5-7 เซนติเมตร ปลายใบเรียวแหลม ใบแผ่แนบ ก้านใบหุ้มลำต้นยาว 8-15 เซนติเมตร สัน้ำตาลดำหรือน้ำตาลแดง ช่อดอกเป็นแบบช่อเดียว มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 3-5 ใบ ในยาวที่สุดมียาว 50-60 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 10-20 เซนติเมตร กว้าง 10-25 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกแตกจากจุดเดียวกันยาวไม่เกิน 15 เซนติเมตร จำนวน 5-8 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-2 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 50-70 ช่อหรือบางครั้งพบว่ามีจำนวนมากกว่า ติดกับแกนกลางซึ่งแผ่เป็นปีก ลักษณะทรงกระบอกແคน ช่อดอกย่อยรูปใบหลอกถึงรูปขอบขานแกมรูปไข่ ยาว 3-6 มิลลิเมตร กว้าง 1-2 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9 อัน หรือพบมากกว่า ในช่อดอกย่อยที่ยาวที่สุด ติดกับแกนกลางย่อยแบบ 2 แฉะ ดอกย่อย มีก้านดอกย่อยรูปไข่ ยาว 1.2-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.2 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งหนามโค้งลง ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใน 3 เส้น สัน้ำตาลอมเหลือง สันสีเขียว อันเรณูยาว 0.3 มิลลิเมตร แกนของอันเรณูยื่นยาวออกมาเล็กน้อย ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกลมถึงรูปรี ยาว 0.6-0.8 มิลลิเมตร กว้าง 0.4-0.5 มิลลิเมตร สีเหลือง

กรุงเทพมหานคร : สัมพันธวงศ์ บางซื่อ บางคอแหลม ยานนาวา บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ ห้วยขวาง คลองเตย ประเวศ สวนหลวง ตั้งชั้น หนองแขม บางขุนเทียน จอมทอง ราชภารังษี มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : อินเดีย ทวีปเอเชีย

นิเวศวิทยา : พบร้าไปตามที่เปิดโล่งมีน้ำขัง ริมถนน ริมตลิ่ง คู คลอง หนอง บึง และเป็นวัชพืชในนาข้าว

พรรณไม้อ้างอิง : Lasen et al 3577 (BKF 41706) F. Floto 7644 (BKF
41503) Prayad 430 (BK 38956) A.F.G. Kerr 21391 (BK 26845) P.
Palee 302 (CMU 07068) V. Boontia 040

ภาพที่ 10 *C. imbricatus* Retz.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

10 *Cyperus iria* L. Sp. Pl., 45. 1753; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:606. 1893; I11. Cyp0 t. 4, f. 2. 1909; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 143. 1925; Kuk. In Engl. Pflanzenr.4(20), 101 Heft:150. 1935; Kern, Reinwardtia 6:55. 1961; in Fl. Mal.I. 7:616. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 139. 1977; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : grass hopper's cyperus , rice flatsedge

ชื่อพื้นเมือง : กกทราย หญ้ากอกทราย หญ้ากาหัวแดง หญ้ารังกาขาว หญ้าเล็ก

พืชอายุปีเดียว บางครั้งพบว่ามีอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าขนาดเล็ก ลำต้นเหนือดินเกิดเดี่ยว ๆ หรือบางครั้งแตกเป็นกอ สูง 10-50 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 2-3 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมขอบแหลม ผิวเรียบ สีเขียวปนน้ำตาล ในเดี่ยวแตกจากโคนต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแถบ ยาว 3-20 เซนติเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร แผ่นใบแผ่แนบ บางครั้งพับเป็นร่องยาวเล็กน้อย กาบใบยาว 2-10 มิลลิเมตร สีน้ำตาลแดงจนถึงน้ำตาลม่วง ช่อดอกแบบช่อเดี่ยวบางครั้งพับเป็นแบบประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 3-5 ใบ ในยาวที่สุดยาว 30- 40 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 7-20 เซนติเมตร กว้าง 3-15 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 2-15 เซนติเมตร จำนวน 3-7 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง สั้นมากหรือไม่พับ ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวนมาก เกิดเป็นกลุ่มติดกับแกนกลาง ลักษณะรูปทรงกระบอกแคบ ช่อดอกย่อยรูปรีแกรมขอบขนานถึงรูปแถบแกรมขอบขนาน ยาว 9-13 มิลลิเมตร กว้าง 1.6-2 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 6-22 朵 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่แกรมรูปเลนส์ ยาว 0.7-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร ปลายเป็นรยางค์แข็ง ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 3-5 เส้น สีเขียวถึงสีเหลืองหรือพับเป็นสีน้ำตาล ขอบมีแถบสีขาวใส สันแหลมสีเขียว เกสรเพศผู้มีจำนวน 2-3 อัน อับเรณูยาว 0.2-0.3 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปรีถึงรูปไข่กลับ ยาว 1.2-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-0.9 มิลลิเมตร สีน้ำตาลดำ มีจุดโปรงแสงเล็ก ๆ กระจายอยู่

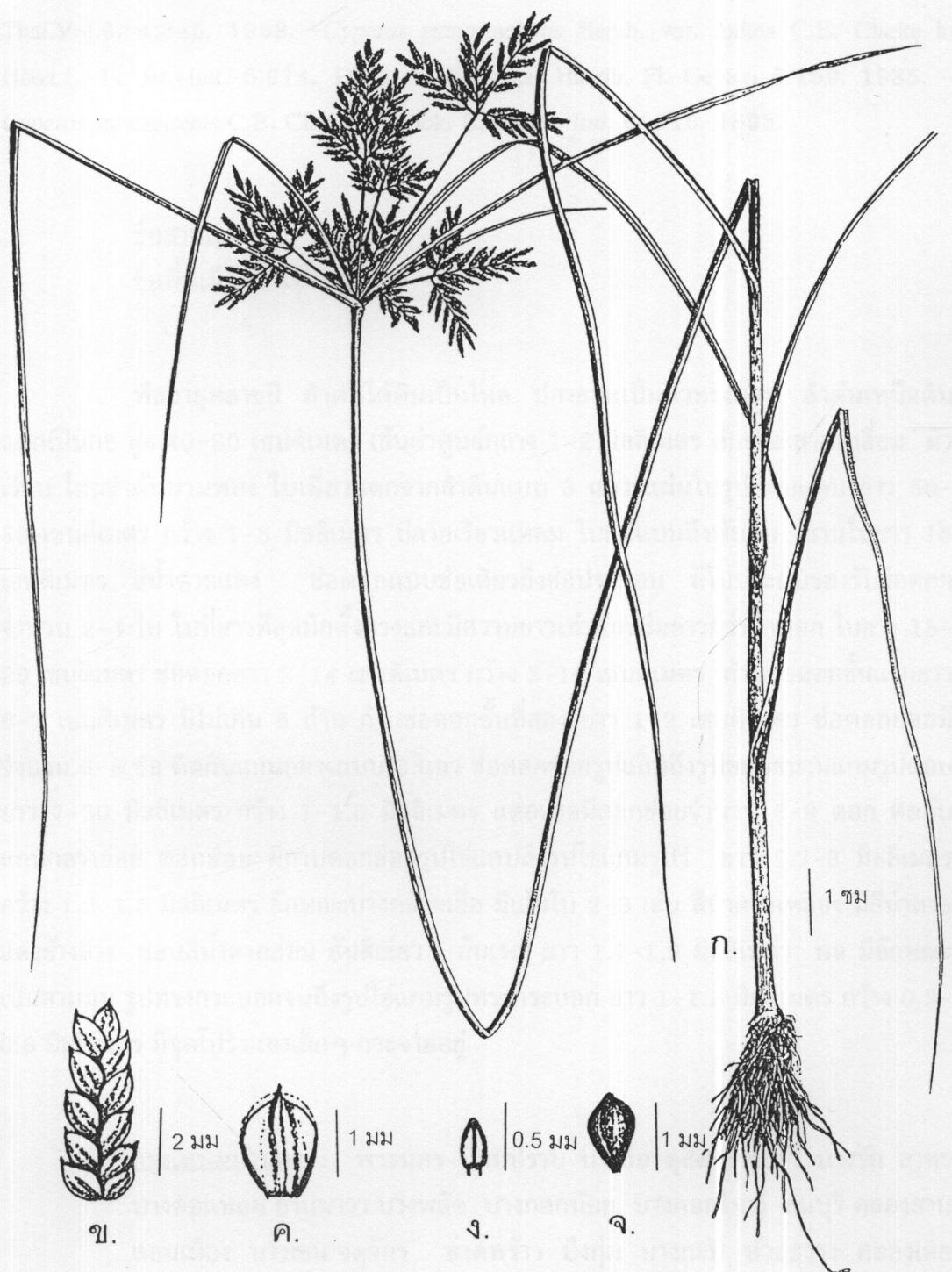
กรุงเทพมหานคร : ดอนเมือง บางเขน จ ตุจักร บางกะปิ พระโศ สวนหลวง ตลิ่งชัน บางขุนเทียน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขตวันชั้น กิ่รันธน์ชั้น

นิเวศวิทยา : คุคลอง ที่น้ำท่วมขัง ริมตลิ่ง ริมถนน

พรรณไม้อ้างอิง : K. Lasen et al 3148 (BKF 41617) D.V. Simpson et al 1754 (BKF 123371) T. Smitinand 1944 (BKF 16084) A.F.G. Kerr

8085 (BK 26764) J. Sadakorn 303 (BK 53662) J.F. Maxwell 92-387
(CMU 00945) J.F. Maxwell 93-855 (CMU 03297) P. Palee 301 (CMU
07154) Sompop 198 (CMU 02517) V. Boontia 075

ภาพที่ 11 *C. iria* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กาบดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

11 *Cyperus mitis* Steud , Syn. Pl. Glum. 2 : 316. 1855; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998. -*Cyperus stenostachyus* Benth. var. *indica* C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:614. 1893; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985. - *Cyperus subcapitatus* C.B. Clarke in Hook. f., Fl. Br. Ind. 6: 616. 1893.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : แห้วหมูเทียน

พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นไหล ปลายสุดเป็นหัวทรงกลม ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 40-80 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยม ผิวเรียบ โคนลำต้นบวมพอง ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแถบแคบ ยาว 50-80 เซนติเมตร กว้าง 1-3 มิลลิเมตร ปลายเรียวแหลม ใบแผ่นแบบถึงพับจีบ กาบใบยาว 15-20 เซนติเมตร สีน้ำตาลแดง ช่อดอกแบบช่อเดียวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 2-4 ใบ ในที่ยาวที่สุดมักตั้งตรงและมีความยาวเท่ากับหรือยาวกว่าช่อดอก ในยาว 15-20 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 2-14 เซนติเมตร กว้าง 2-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 6-7 เซนติเมตร มีไม่เกิน 6 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-2 เซนติเมตร ช่อดอกย่อยมีจำนวน 6-8 ช่อ ติดกับแกนกลางแบบ 2 แฉะ ช่อดอกย่อยรูปแถบถึงรูปขอบขนานแกมรูปแถบ ยาว 7-30 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 6-9 ดอก ติดกับแกนกลางย่อย ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่แคบถึงรูปไข่แกมรูปรี ยาว 2.7-3 มิลลิเมตร กว้าง 1.2-1.5 มิลลิเมตร ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 2-3 เส้น สีน้ำตาลเหลือง มีสีน้ำตาลแดงข้างล่าง ขอบสีน้ำตาลอ่อน สันสีเขียว อับเรณู ยาว 1.7-1.9 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกระบอกจนถึงรูปไข่แกมรูปทรงกระบอก ยาว 1-1.3 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-0.6 มิลลิเมตร มีจุดโปรด়รังแสงเล็ก ๆ กระจายอยู่

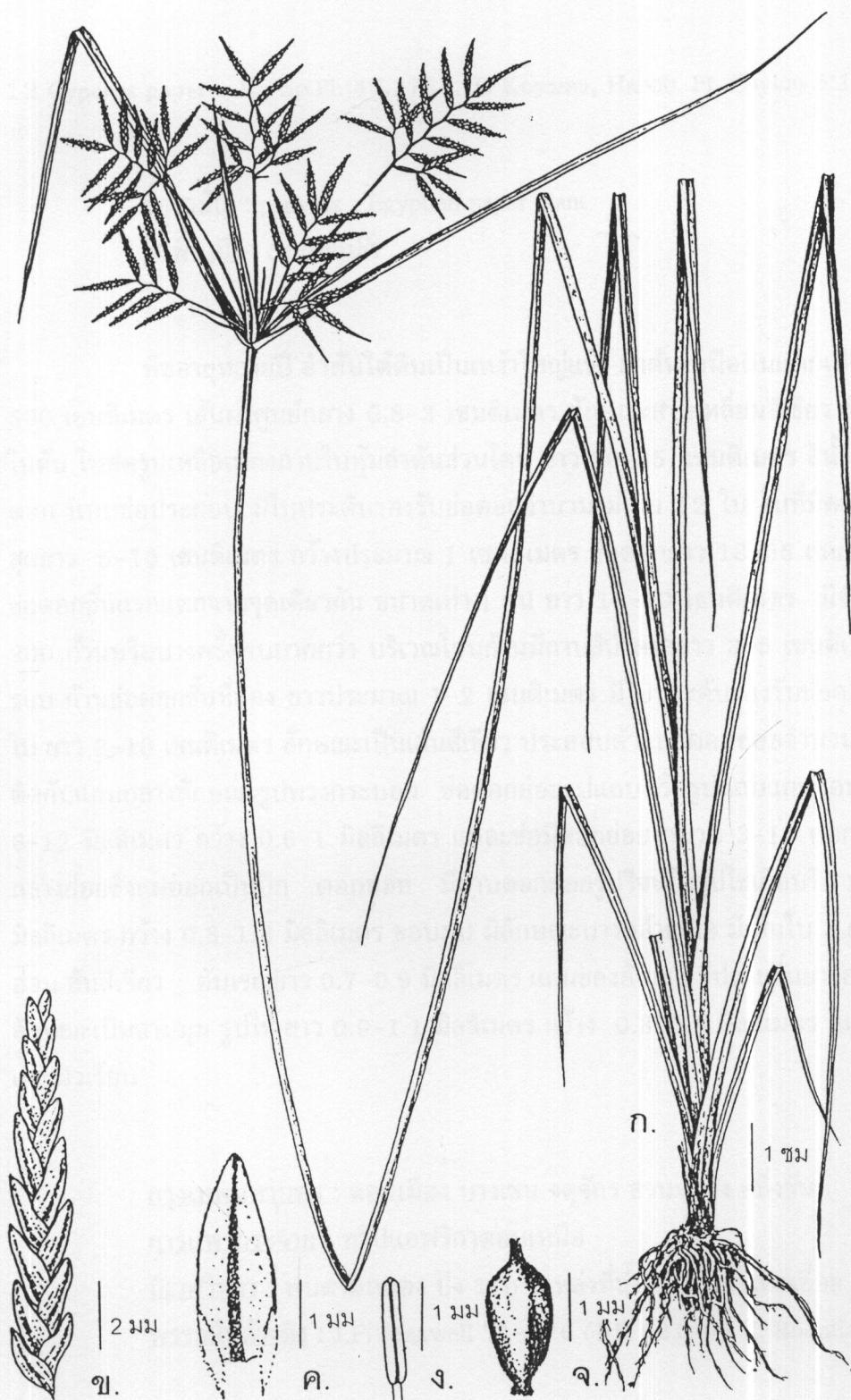
กรุงเทพมหานคร : พระนคร ป้อมปราบ บางซื่อ ดุสิต ราชเทวี บางรัก สาทร บางคอแหลม ยานนาวา บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ธนบุรี คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ ห้วยขวาง คลองเตย ประเวศ สวนหลวง พพระชนก ตัลิ่งชัน ภาษีเจริญ หนองแขม บางขุนเทียน จอมทอง มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : มาตากัสกา อินเดีย ศรีลังกา

นิเวศวิทยา : พบรตามลนามหญ้า ที่ชื้นและ พื้นที่เปิดโล่ง นาข้าว ข้างถนน ริมคูน้ำ พบรในระดับความสูงไม่มาก

พรรณไม้อ้างอิง : V. Boontia 038

หมายเหตุ : มีลักษณะคล้าย *Cyperus rotundus* แต่ ในประดับรองรับช่อดอกมีความยาวมากกว่าช่อดอก

ภาพที่ 12 *C. mitis* Steud

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. พล.

12 *Cyperus papyrus* L., Sp.Pl.:47.1753; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.

ชื่อสามัญ : papyrus , Egyptian paper plant

ชื่อพื้นเมือง : กอกอียิปต์

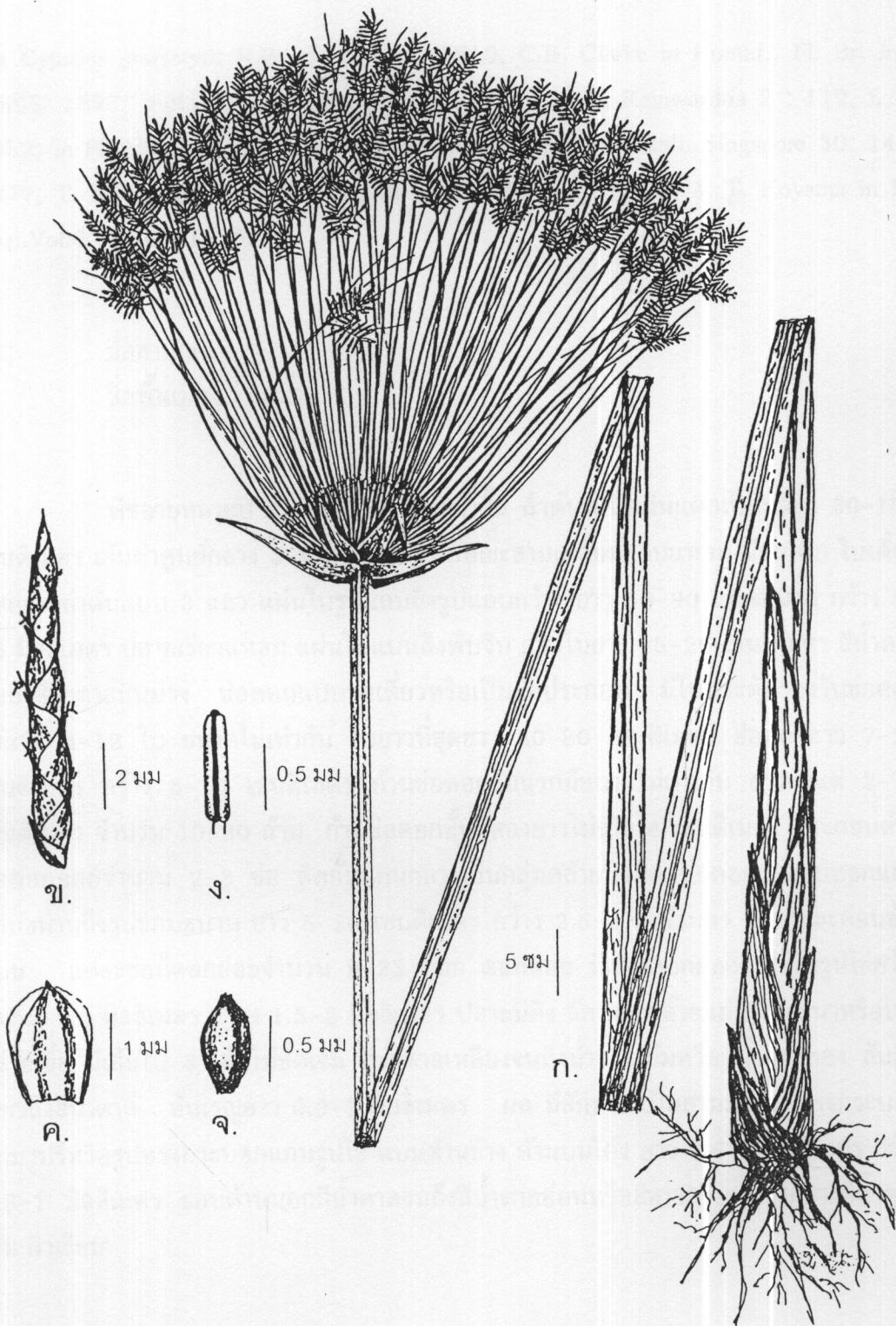
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าใหญ่แข็ง ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอสูง 80-500 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.8-3 เซนติเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมสีเขียว ผิวเรียบ ภายในต้น ใบลดรูปเหลือเพียงกาบใบหุ้มลำต้นส่วนโคน ยาว 30-45 เซนติเมตร สีน้ำตาล ช่อดอก แบบช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวนไม่เกิน 12 ใบ ในที่มีความยาวมากที่สุดยาว 5-10 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 18-35 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกแตกจากจุดเดียวกัน ขนาดเท่าๆ กัน ยาว 10-30 เซนติเมตร มีจำนวนมากถึง 200 ก้านหรือบางครั้งพบมากกว่า บริเวณโคนก้านมีกาบสีน้ำตาลยาว 3-5 เซนติเมตร หุ้มโดยรอบ ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาวประมาณ 1-2 เซนติเมตร มีใบประดับรองรับช่อดอกย่อย 3-5 ใบ ยาว 2-10 เซนติเมตร ลักษณะเป็นเส้นสีเขียว ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 20-30 ช่อ ติดกับแกนกลางลักษณะรูปร่างกระบอก ช่อดอกย่อยรูปร่างเหมือนแกนของขานาน ยาว 6-12 มิลลิเมตร กว้าง 0.6-1 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 3-15 朵 ก้านติดกับแกนกลางย่อยซึ่งแผ่ออกเป็นปีก ดอกย่อย มีกาบดักอยู่รูปรีเจียนถึงรูปไข่เกือบเรียบ ยาว 2-2.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.8-1.3 มิลลิเมตร ขอบมน มีลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใน 3 เส้น สีน้ำตาลอ่อน สีน้ำเขียว อับเรณูยาว 0.7-0.9 มิลลิเมตร แกนของอับเรณูมีปลายเป็นหยาดออกมานะ ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่ ยาว 0.9-1.1 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.5 มิลลิเมตร แก่เต็มที่เป็นสีเทา ผิวเรียบ

กรุงเทพมหานคร : ดอนเมือง บางเขน จตุจักร สวนหลวง ตลิ่งชัน

การแพร่กระจาย : ทวีปแอฟริกาตอนเหนือ

นิเวศวิทยา : พบรตามหนอง บึง รอบๆ แหล่งที่น้ำนิ่งหรือน้ำไหลเอ้อย

พรรณไม้อ้างอิง : J.F. Maxwell 71-326 (BK 52140) V. Boontia 125

ภาพที่ 13 *C. papyrus* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; จ. อับเรณู; ก. ผล.

13 *Cyperus platystylis* R.Br. Prod. 214. 1810; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:598. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 141. 1925.; Kern, Reinwardtia 2 : 112, f. 8, 1952; in Fl. Mal.I. 7(39):618. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 140. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กกน้ำ

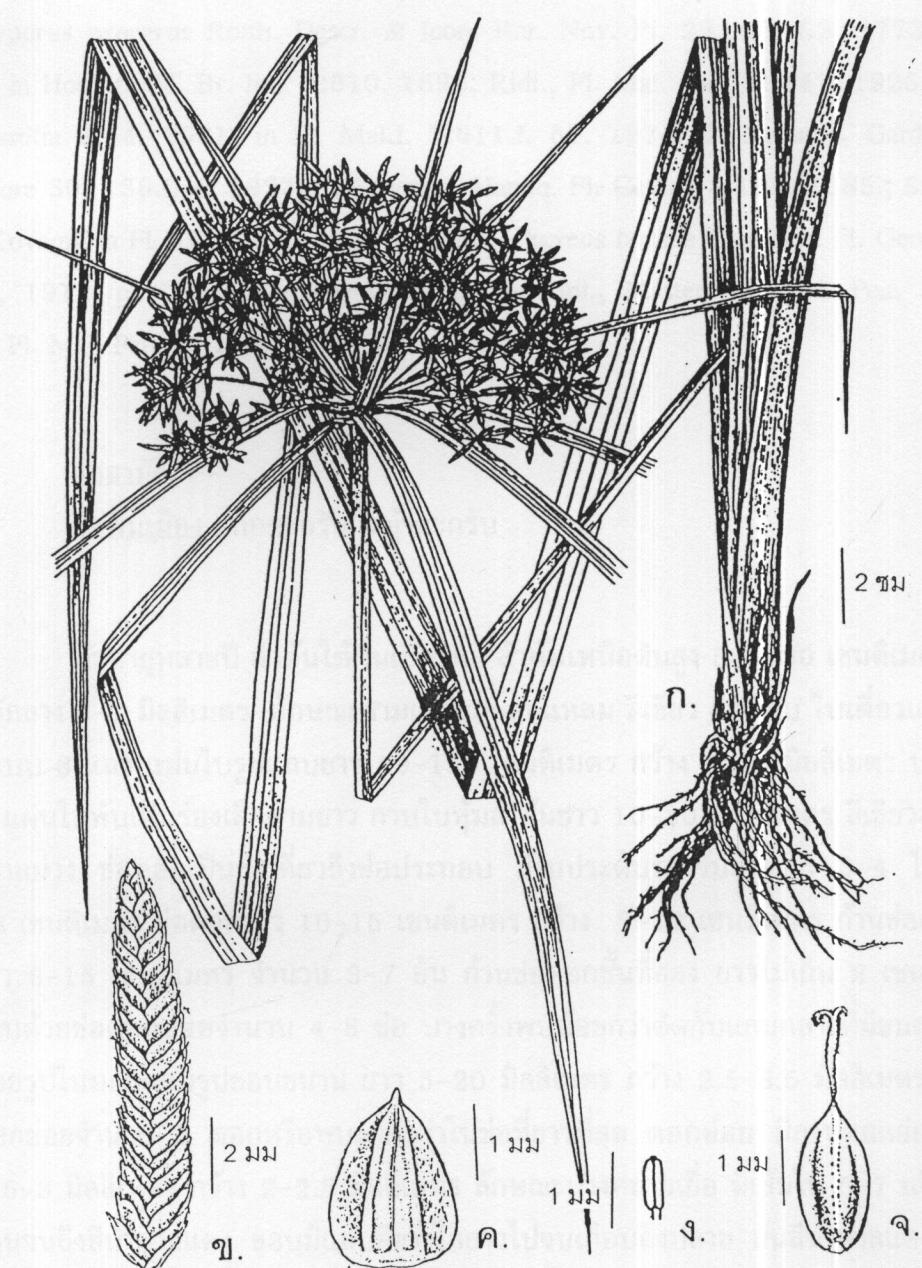
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าสัน ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอสูง 30-100 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-6 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมขอบแหลม มีขนสาก ใบเดี่ยว แตกจากลำต้นแบบ 3 แฉว แผ่นใบรูปแถบถึงรูปແเกบกว้าง ยาว 50-90 เซนติเมตร กว้าง 5-15 มิลลิเมตร ปลายเรียวแหลม แผ่นใบแบบถึงพับจีบ ก้านใบยาว 15-20 เซนติเมตร สีน้ำตาล จนถึงสีน้ำตาลปนน้ำเงิน ช่อดอกแบบช่อเดี่ยวหรือเป็นช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 4-12 ในขนาดไม่เท่ากัน ในยาวที่สุดยาว 30-80 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 7-25 เซนติเมตร กว้าง 5-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกมีขนาดไม่เท่ากัน ยาวตั้งแต่ 2-10 เซนติเมตร จำนวน 10-20 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สองยาวไม่เกิน 4 เซนติเมตร ประกอบด้วย ช่อดอกย่อยจำนวน 2-3 ช่อ ติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วเมือ ช่อดอกย่อยรูปหอกแกน ขอบขานาถึงรูปขอบขานา ยาว 5-20 เซนติเมตร กว้าง 2.5-3 มิลลิเมตร มีลักษณะค่อนข้างแบน แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-23 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่ถึงรูปไข่กว้าง ยาว 2-2.5 มิลลิเมตร กว้าง 1.5-2 มิลลิเมตร ปลายมีติ่ง ลักษณะคล้ายแผ่นหนังหนาหรือบาง คล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 3 เส้นไม่ชัดเจน สีน้ำตาลเหลืองจนถึงน้ำตาลเข้มหรือสีน้ำตาลอ่อน สันมีสีเขียวถึงสีน้ำตาล อับเรณูยาว 0.9-1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุม รูปทรงกระบอก แกนรูปรีหรือรูปทรงกระบอกแกนรูปไข่ แบบด้านข้าง ด้านบนโคง ยาว 1.5-2 มิลลิเมตร กว้าง 0.8-1 มิลลิเมตร ขอบด้านนอกสีน้ำตาลจนถึงสีน้ำตาลอ่อนหรือสีขาวครีม ตรงกลางสีน้ำตาลเข้ม ผิวเรียบ

กรุงเทพมหานคร : ตอนเมือง หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : อินเดีย ศรีลังกา มาเลเซีย ออสเตรเลีย ไต้หวัน

นิเวศวิทยา : บริเวณที่มีน้ำขัง ข้างถนน ริมตลิ่ง บางครั้งพบว่าหากแพร่กระจายยึดอยู่ในโคลน ยาว 10-20 มิลลิเมตร

พรรณไม้อ้างอิง : K. Lasen et al. 33746 (BKF 67318) Hamiltan and Congdon 154 (BKF 707677) Vacharee 825 (BK 61873) Sakol Satisorn 1398 (BK 44015) V. Boontia 146

ภาพที่ 14 *C. platystylis* R.Br.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กานดอกย่อย; จ. อับเรณู; ฉ. ผล.

14 *Cyperus procerus* Rottb. Descr. & Icon. Rar. Nov. Pl. 29, t.5, f.3. 1773; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:610. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 147. 1925.; Kern, Reinwardtia 6:54. 1961; in Fl. Mal.I. 7:611.f. 51. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 136.f. 4. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.-*Pycreus baccha* Camus in Fl. Gen. I.-C. 7: 36, 1912. non Nees.-*Pycreus puncticulatus* Ridl., Master. Fl. Mal. Pen. 3: 61. 1907; Fl. Mal. Pen. 5: 140. 1925, non Nees.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กกตะกรับ หญ้าตะกรับ

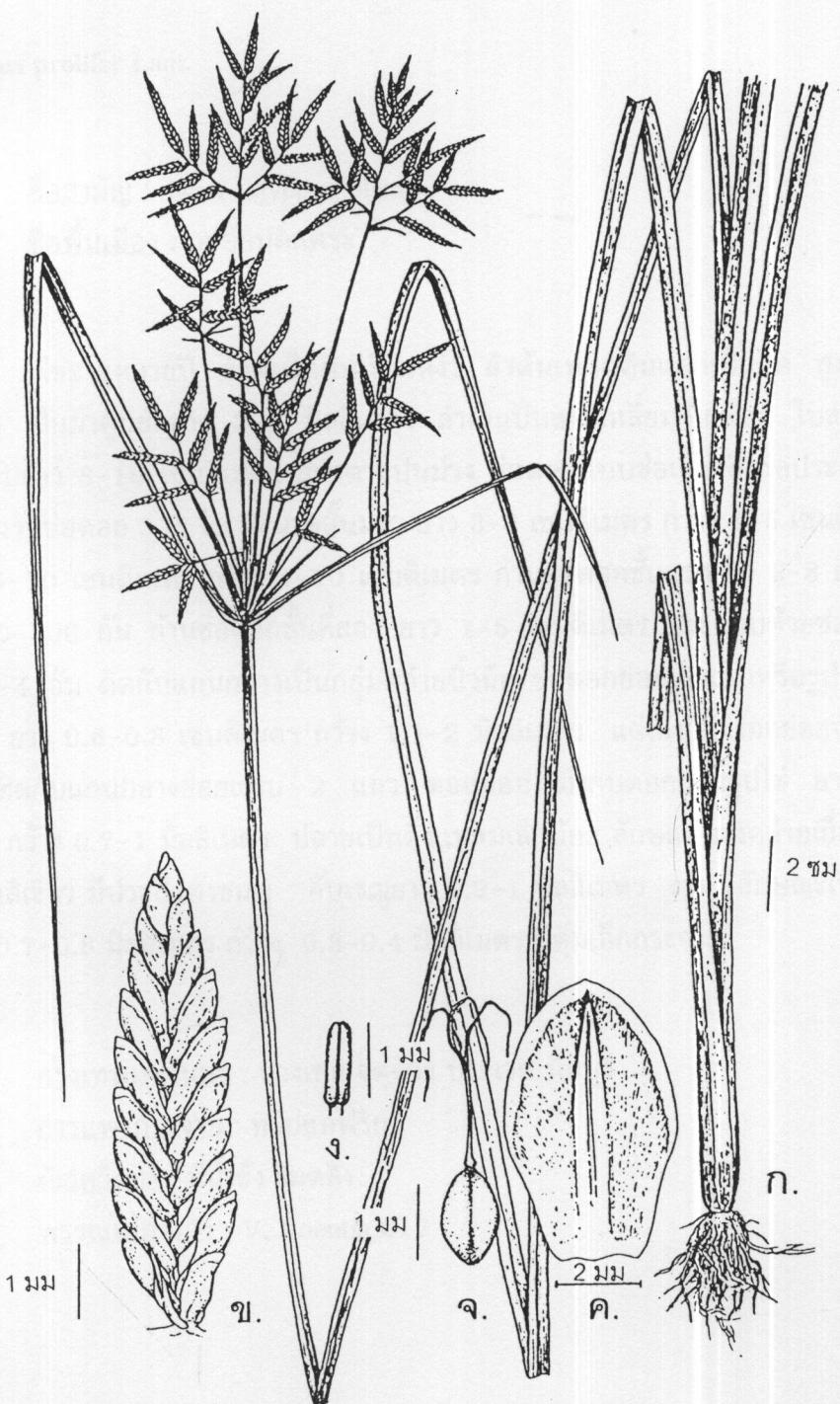
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นไหหลอด ลำต้นเหนือดินสูง 50-130 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-7 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมขอบแหลม สีเขียว ผิวเรียบ ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปແณຍยาว 50-150 เซนติเมตร กว้าง 7-15 มิลลิเมตร ปลายใบแหลม แผ่นใบพับเป็นร่องเล็กตามยาว กابใบหุ้มลำต้นยาว 10-30 เซนติเมตร สีเขียวอ่อนจนถึงน้ำตาลวงศ์ ช่อดอกเป็นช่อเดี่ยวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 3-4 ใบ ยาว 20-75 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 10-15 เซนติเมตร กว้าง 7-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 6-15 เซนติเมตร จำนวน 3-7 อัน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาวไม่เกิน 2 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 4-8 ช่อ บางครั้งพบน้อยกว่าติดกับแกนกลางที่มีขนสาข ช่อดอกย่อยรูปใบหอกແणรูปขอบขนาน ยาว 5-20 มิลลิเมตร กว้าง 2.5-3.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9 ดอกหรือพบรากกว่าในช่อที่ยาวที่สุด ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่ยาว 2.5-3 มิลลิเมตร กว้าง 2-2.5 มิลลิเมตร ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 5-7 เส้น สีน้ำตาลอ่อนจนถึงสีน้ำตาลแดง ขอบมีແบน้ำขาวใสยาวไปจนเกือบถึงปลาย สันสีน้ำตาลแดง อับเรณูยาว 1-1.8 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปปีรี ยาว 1.2-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-0.8 มิลลิเมตร เนื้อแก่เต็มที่เป็นสีน้ำตาลดำ ผิวค่อนข้างเรียบ

กรุงเทพมหานคร : บางซื่อ ยานนาวา คลองสาน จตุจักร ลาดพร้าว ตลิ่งชัน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การกระจาย : มาตากสก้า อินเดีย ศรีลังกา อินโดไซนา ได้หวัน มาเลเซีย ออสเตรเลีย

นิเวศวิทยา : พื้นที่เปิดโล่ง หนองบึง ที่ชื้นและพื้นที่น้ำซึ่งทั่วไปตลอดจนริมคูน้ำ คันนา หรือเป็นวัชพืชในนาข้าว พบริ่ำความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึง 50 เมตร

พรรณไม้อ้างอิง : D.V. Simpson 1753 (BKF 123377) C. Phengklai et. al. 4233 (BKF 66366) K. Lasen et. al. (BKF 54955) A.F.G. Kerr 11101 (BK 26912) J.F. Maxwell 98-275 (CMU 13489) V. Boontia 108

ภาพที่ 15 *C. procerus* Rottb.

ก. ลักษณะวิสัย; ช. ช่อดอกย่อย; ค. กาบดอกย่อย; จ. อับเรณู; ภ. ผล.

15 *Cyperus prolifer* Lam.

ชื่อสามัญ : dwarf Egyptian plant
ชื่อพื้นเมือง : กกอียิปต์แคระ

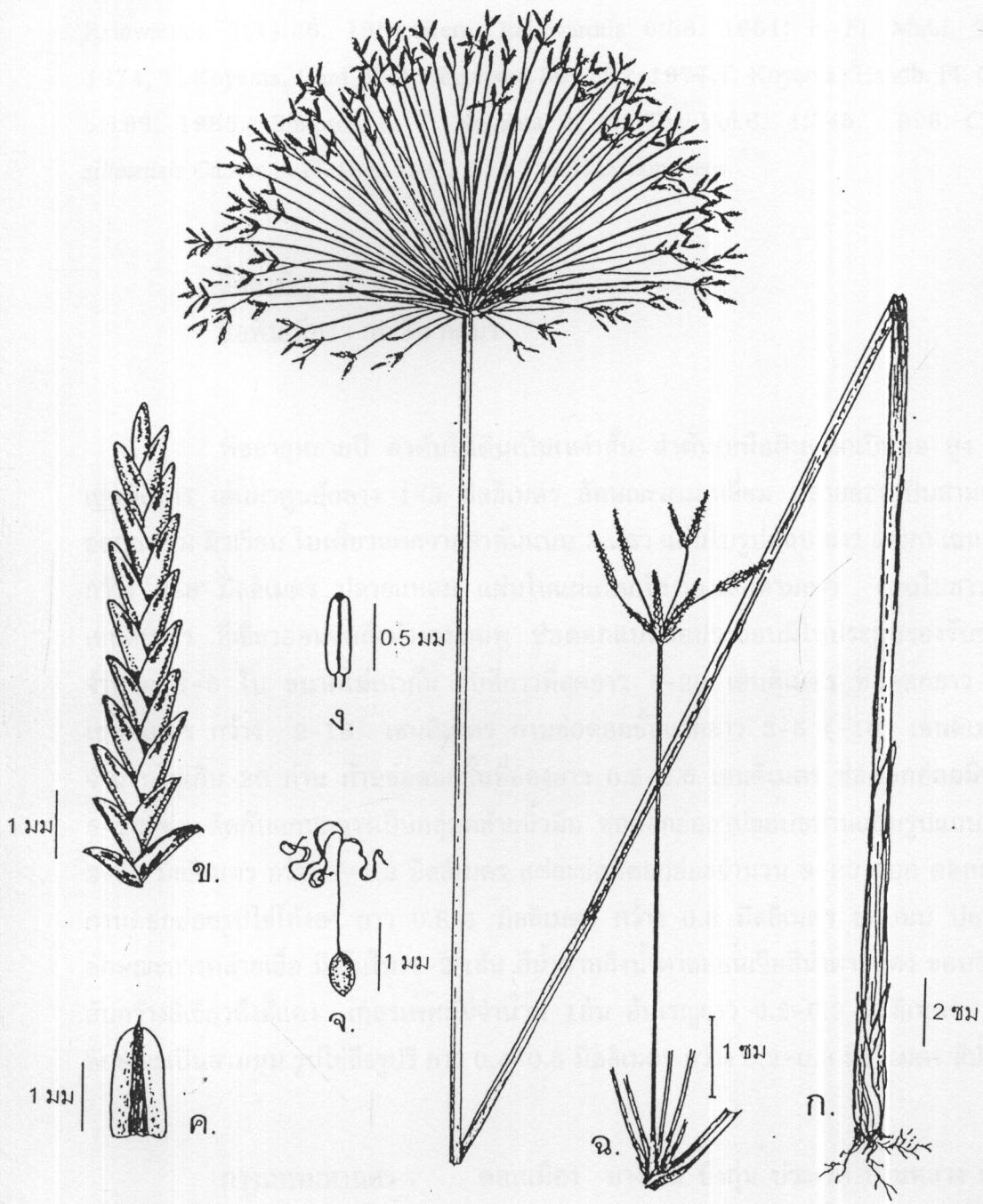
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 30-75 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 มิลลิเมตร ลำต้นเป็นสามเหลี่ยมเล็กน้อย ในลอดรูปเหลือเพียงกาบใบยาว 8-10 เซนติเมตร สีน้ำตาลปนม่วง ช่อดอกแบบช่อเดี่ยวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 3-5 ใบ มีขนาดสั้นมาก ยาว 3-8 เซนติเมตร กว้าง 1-5 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 5-10 เซนติเมตร กว้าง 4-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 3-8 เซนติเมตร จำนวน 50-100 อัน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 1-5 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 1-4 อัน ติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วมือ ช่อดอกย่อยรูปແൺหรือรูปขอบขนาน แกนรูปไข่ ยาว 0.6-0.8 เซนติเมตร กว้าง 1.1-2 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 6-14 ดอกติดกับแกนกลางย่อยแบบ 2 แฉว ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่ ยาว 1-1.3 มิลลิเมตร กว้าง 0.7-1 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งแหลมเล็กน้อย ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 3 เส้น สันสีเขียว มีประสีแดงชมพู อับเรณูยาว 0.9-1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุนรูปรี ยาว 0.7-0.8 มิลลิเมตร กว้าง 0.3-0.4 มิลลิเมตร มีตุ่มเล็กกระจาย

กรุงเทพมหานคร : บางเขน จตุจักร ประเวศ มีนบุรี

การแพร่กระจาย : ทวีปแอฟริกา

นิเวศวิทยา : ที่น้ำขัง ริมตลิ่ง

พรรณไม้อ้างอิง : V. Boontia 017

ภาพที่ 16 *C. prolifer* Lam.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. การดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.
ฉ. กลุ่มช่อดอกย่อย

16 *Cyperus pulcherrimus* Willd ex Kunth, En. Pl. 2 : 35. 1837; C.B. Clarke in Hook.f., Fl. Br. Ind. 6:600. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 142. 1925; Kern, Reinwardtia 3(1):36. 1954.; Kern, Reinwardtia 6:58. 1961; in Fl. Mal.I. 7:624. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 122. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol.6. 4:345. 1998.-*Cyperus silleensis* Camus in Fl. Gen. I.-C. 7 : 47. 1912, non Nees.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กอกเล็ก กอกนา

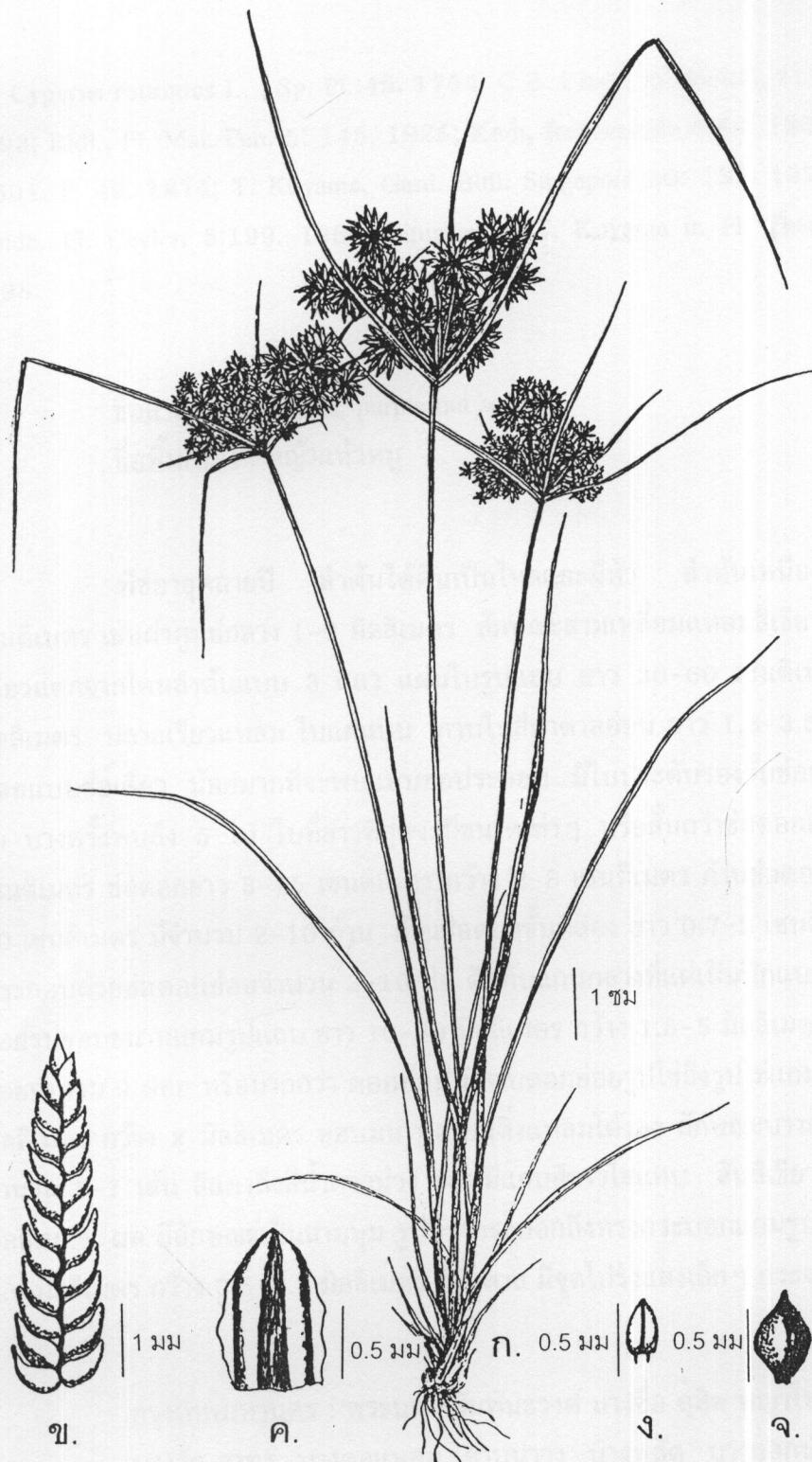
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าสั้น ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 8-40 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-3 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยม ปลายยอดเป็นสามเหลี่ยม ขอบแหลม ผิวเรียบ ในเดียวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแถบ ยาว 5-20 เซนติเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ปลายแหลม แผ่นใบแผ่นเป็นร่องเล็กตามยาว กานใบยาว 2-8 เซนติเมตร สีเขียวอ่อนจนถึงม่วงอมชมพู ช่อดอกแบบช่อประกอบมีใบประดับรองรับช่อดอก จำนวน 3-6 ใบ ขนาดไม่เท่ากัน ในที่ยาวที่สุดยาว 5-20 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 2-10 เซนติเมตร กว้าง 2-18 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 3-5 (-10) เซนติเมตร มีจำนวนไม่เกิน 20 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สองยาว 0.5-1.5 เซนติเมตร ช่อดอกย่อยมีจำนวน 5-20 ช่อ ติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วมือ ช่อดอกย่อยรูปขอบขนานแกรมรูปแถบ ยาว 3-10 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.3 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-20 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่โถกลง ยาว 0.8-1 มิลลิเมตร กว้าง 0.8 มิลลิเมตร ขอบมน ปลายมีติ่งลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 1-2 เส้น สีน้ำตาลถึงน้ำตาลอ่อนเจือสีน้ำตาลแดง ขอบสีขาวใส สันกว้างสีเขียวถึงสีแดง เกสรเพศผู้มีจำนวน 1 อัน อับเรณูยาว 0.2-0.3 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่ถึงรูปรี ยาว 0.4-0.6 มิลลิเมตร กว้าง 0.2-0.3 มิลลิเมตร สีน้ำตาล

กรุงเทพมหานคร : ดอนเมือง บางเขน บึงกุ่ม ประเวศ สวนหลวง ตลิ่งชัน หนองแขม บางขุนเทียน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : อินเดีย ศรีลังกา มาเลเซีย

นิเวศวิทยา : พบร้าไปบริเวณที่โล่ง มีร่มเงา ที่ชื้นและ แอ่งน้ำ หนองบึง พื้นป่าที่ชื้นและ ขอบฯ สารน้ำ โดยมากพบเป็นวัชพืชในนาข้าว พบริความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงระดับความสูง 800 เมตร

พรรณไม้ล่างอิง : T. Smitinand 5417 (BKF 19738) F. Floto 7314 (BKF 42520) K. Lasen and Bertel Hansen 1821 (BKF 41540) Sakol Satisorn 429 (BK 36992) Rabil 140 (BK 26915) A.F.G. Kerr 19522 (BK 26918) V. Boontia 089

ภาพที่ 17 *C. pulcherrimus* Willd ex Kunth.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กับดอกย่อย; จ. อับเรณู; ฉ. ผล.

17 *Cyperus rotundus* L. , Sp. Pl.:45. 1753; C.B. Clarke in Hook.f., Fl.Br. Ind. 6:614. 1893; Ridl., Fl. Mal. Pen. 5: 145. 1925; Kern, Reinwardtia 6:65. 1961; in Fl. Mal.I. 7:604. F. 49. 1974; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30: 132. 1977; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai.Vol.6. 4:345. 1998.

ชื่อสามัญ : nut grass, purple nut sedge

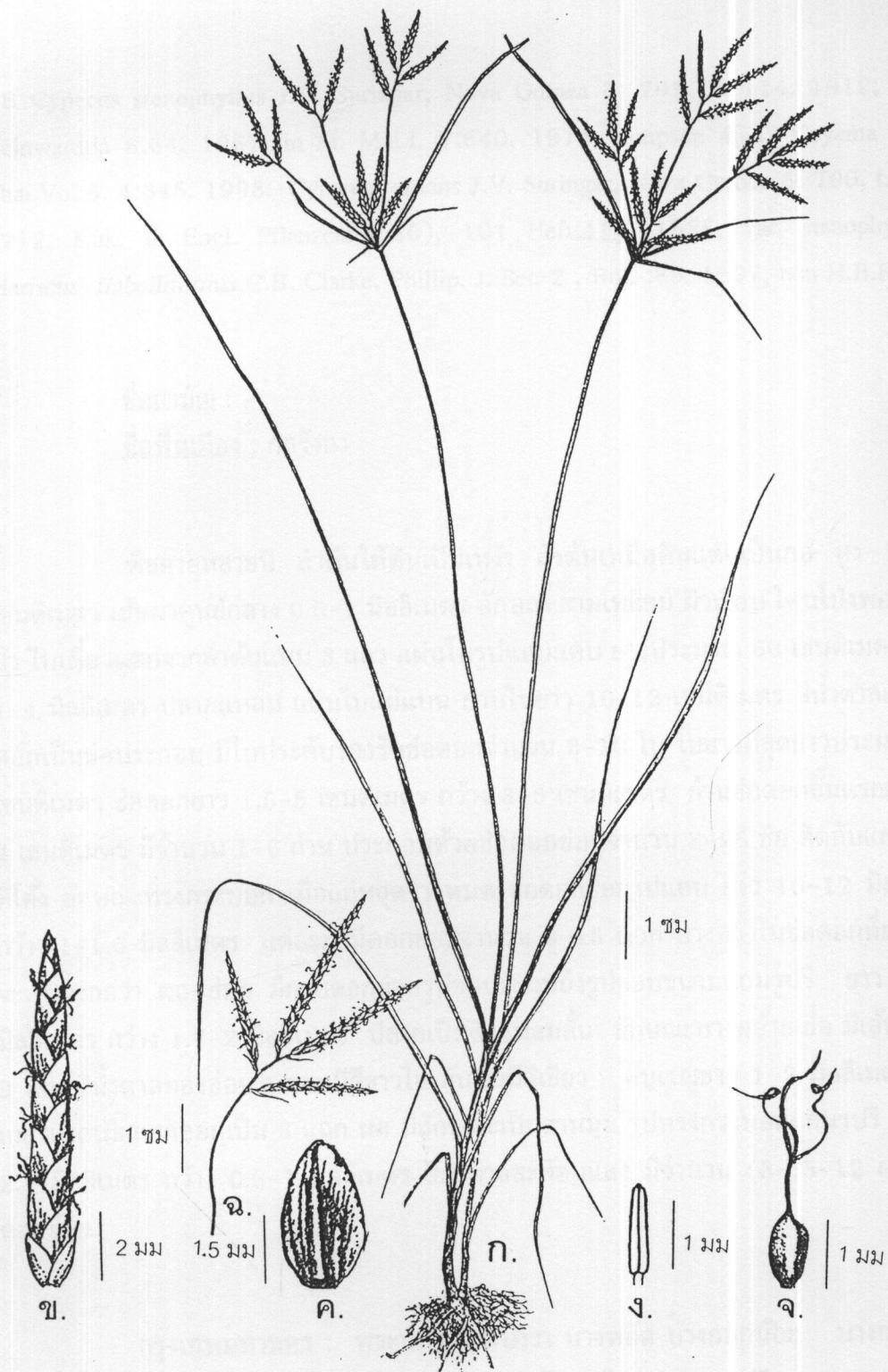
ชื่อพื้นเมือง : หญ้าแห้วหมู

พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นไอลและมีหัว ลำต้นเหนือดินสูง 10-65 เซนติเมตร เลี้นผ่าศูนย์กลาง 1-2 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยมแหลมสีเขียวเข้ม ผิวเรียบ ในเดียวแตกจากโคนลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแถบ ยาว 30-60 เซนติเมตร กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ปลายเรียวแหลม ใบแผ่แนบ ก้านใบสัน้ำตาลอ่อน ยาว 1.8-3.5 เซนติเมตร ช่อดอกแบบช่อเดียว น้อยมากที่จะพบแบบช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 2-3 ใบ บางครั้งพับลีบ 5 ใน ในที่ยาวที่สุดจะมีขนาดเท่าๆ หรือสั้นกว่าช่อดอกเสมอ ยาว 2-35 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 3-15 เซนติเมตร กว้าง 2-8 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรก ยาว 1-10 เซนติเมตร มีจำนวน 2-10 ก้าน ก้านช่อดอกชั้นที่สอง ยาว 0.7-2 เซนติเมตร หรือไม่พับประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 3-10 ช่อ ติดกับแกนกลางที่แผ่เป็นปีกแบบ 2 แฉะ ช่อดอกย่อยรูปขอบขนานแกมรูปแถบ ยาว 10-30 มิลลิเมตร กว้าง 1.5-5 มิลลิเมตร แต่ละช่องมีดอกย่อยจำนวน 9 ดอก หรือมากกว่า ดอกย่อย มีก้านดอกย่อยรูปไข่ถึงรูปไข่แกมรูปปรี ยาว 3-3.5 มิลลิเมตร กว้าง 2 มิลลิเมตร ขอบมน ปลายมีติ่งแหลมโคงลง ลักษณะบางคล้ายเยื่อ เส้นใบมีจำนวน 5-7 เส้น สีแดงลีบสัน้ำตาลม่วง ขอบมีແตนลีข้าวใสແคน สันลีเขียว อับเรณูยาว 1 มิลลิเมตร ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกระบอกถึงทรงกระบอกแกมรูปไข่กลับ ยาว 1.2-1.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-0.7 มิลลิเมตร สัน้ำตาล มีจุดโปรดังแสงเล็กๆ กระจายอยู่

ภูมิประเทศที่พบ : พระนคร สัมพันธวงศ์ บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน บางรัก สาทร บางคอแหลม ยานนาวา บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ธนบุรี คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ ห้วยขวาง ดินแดง คลองเตย ประเวศ สวนหลวง พระโขนง ตั้งชั้น ภาษีเจริญ หนองแขม บางขุนเทียน จอมทอง ราชวรวิหาร มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง
การแพร่กระจาย : แพร่กระจายกว้างขวางในเขตตอนอุ่น (India type)

นิเวศวิทยา : พบริ่งไวในพื้นที่เปิดโล่ง มีแสงเล็กน้อย พบริ่งดับความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลถึง 1100 เมตร

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 4624 (BKF 21603) Put 24 (BK 26937) Umpai 25 (BK 34371) Parikarn 26 (BK 61063) Ying Yong Paisooksantiwatana 965-82 (BK 58767) J.F. Maxwell 98-915 (CMU 14289) V. Boontia 148

ภาพที่ 18 *C. rotundus* L.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. ก้านดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

18 *Cyperus stenophyllus* J.V. Suringar, Nova Guinea 8: 701. T. 114. 1912; Kern, Reinwardtia 6:64. 1961; in Fl. Mal.I. 7:640. 1974; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol.6. 4:345. 1998.-*Cyperus ornans* J.V. Suringar, Nova Guinea 8: 700, t. 113. 1912; Kuk. In Engl. Pflanzenr.4(20), 101 Heft:418. 1936, var. *stenophyllus*.-*Mariscus flabelliformis* C.B. Clarke, Phillip. J. Sci. 2 , Bot. :89. 1907, non H.B.K.

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กกรังกา

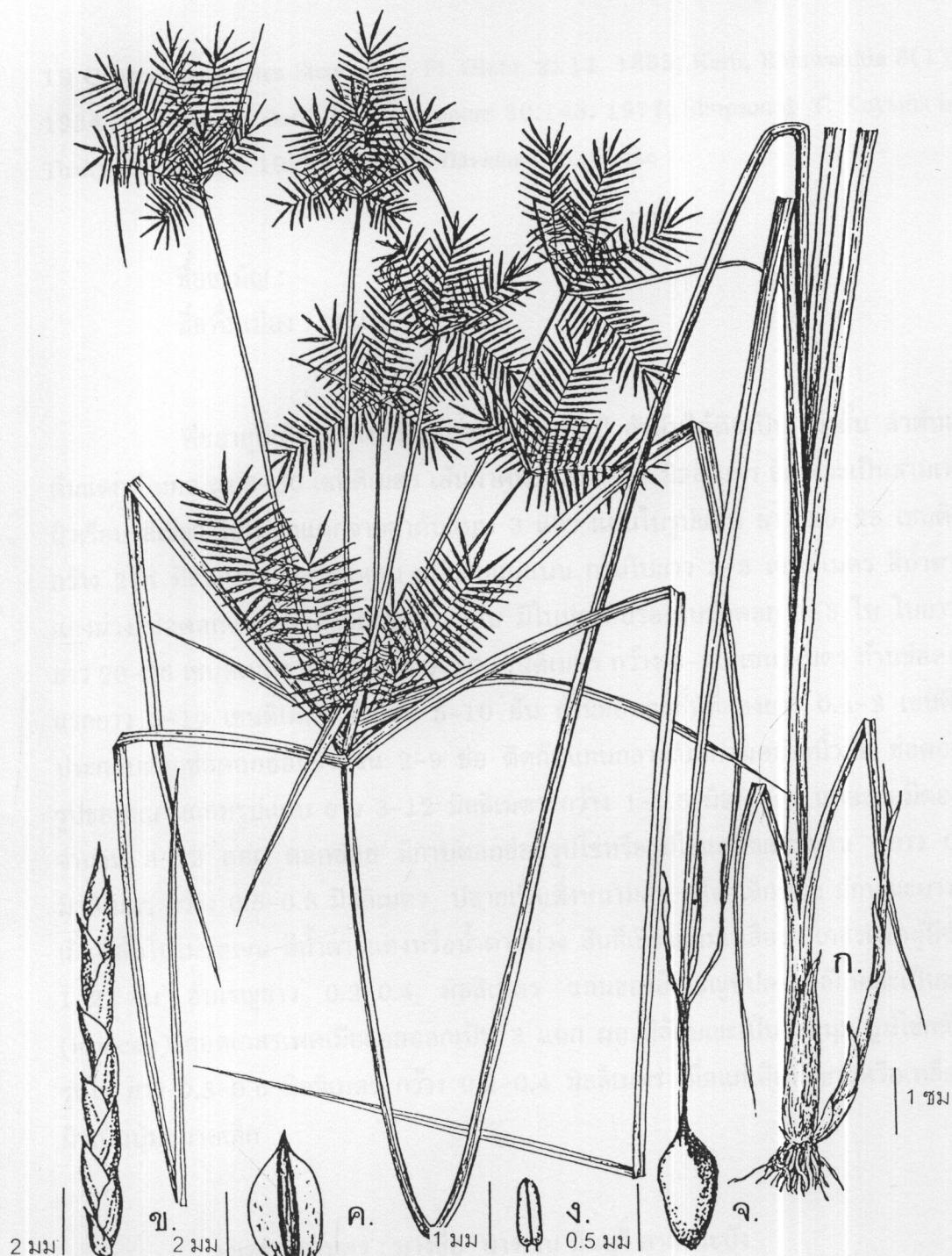
พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 15-50 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1 มิลลิเมตร ลักษณะสามเหลี่ยม ผิวเรียบ โคนโป่งพองคล้ายหัวไก่เดี่ยวแต่จากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นใบรูปแถบแคบ ยาวประมาณ 60 เซนติเมตร กว้าง 1-4 มิลลิเมตร ปลายแหลม แผ่นใบแผ่นแน่น ก้านใบยาว 10-12 เซนติเมตร สีน้ำตาลเข้ม ช่อดอกเป็นช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอกจำนวน 3-10 ใบ ในยาวที่สุดยาวประมาณ 40 เซนติเมตร ช่อดอกกว้าง 1.5-5 เซนติเมตร กว้าง 3-5 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกกว้าง 2-4 เซนติเมตร มีจำนวน 1-6 ก้าน ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 8-25 ช่อ ติดกันแนกกลางที่โคน ลักษณะทรงกระบอก เมื่อแก่หดลดร่วงหมด ช่อดอกย่อยรูปแถบ ยาว 10-12 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-15 ดอก บางครั้งในช่อดอกที่ยาวที่สุดจะพบมากกว่า ดอกย่อย มีการดอกย่อยรูปขอบขนาดถึงรูปขอบขนาดแกมรูปปรี ยาว 3.5-4 มิลลิเมตร กว้าง 1.7-2 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งแหลมสั้น ลักษณะบางคล้ายเยื่อ มีเส้นใบ 7-9 เส้น สีน้ำตาลทองอ่อน ๆ ขอบมีสีขาวใส สันมนนีลีเชียว อับเรณูยาว 1-2 มิลลิเมตร ยอดเกรสรูปเปรี้ยวแยกออกเป็น 3 แฉะ ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปทรงกระบอกแกมรูปปรี ยาว 2-2.5 มิลลิเมตร กว้าง 0.8-1 มิลลิเมตร สีน้ำตาลสีเหลือง แห้งแล้ง มีจำนวน (3-)5-12 ผลต่อช่อ ดอกย่อย

กรุงเทพมหานคร : พระนคร ยานนาวา บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ คลองเตย พระโขนง สวนหลวง พระโขนง ตั้งชั้น หนองแขม มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : มาเลเซีย หมู่เกาะโซโลมอน เขตร้อนชื้น

นิเวศวิทยา : พบร้าไปตามทุ่งหญ้าที่แฉะ บริเวณคูคลอง หนอง บึง ข้างถนนหรือ บางครั้งพบบริเวณรอบ ๆ ชายป่าไม้ผลัดใบ

พรรณไม้อ้างอิง : A.F.G. Kerr 19618 (BK 26944) V. Boontia 023

ภาพที่ 19 *C. stenophyllum* J.V. Sur.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย้อย; ค. การดอกย้อย; ง. อับเรณ; จ. ผล.

19 *Cyperus tenuispica* Steud., Syn. Pl. Glum. 2: 11. 1855; Kern, Reinwardtia 3(1):38. 1954.; T. Koyama, Gard. Bull. Singapore 30:143. 1977; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol. 6. 4:345. 1998. -*Cyperus flavidus* C.B. Clarke

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : กกนา

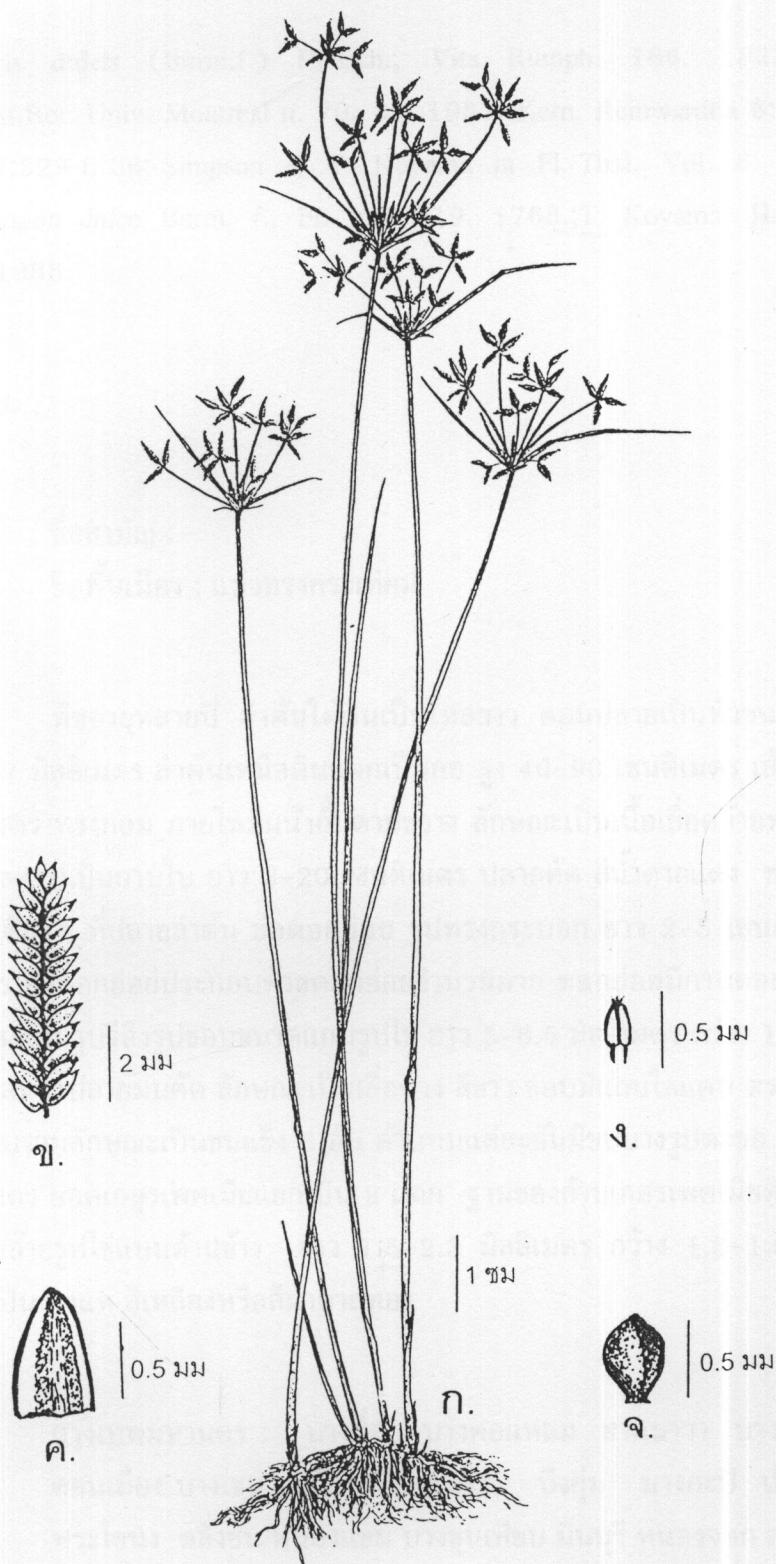
พืชอายุปีเดียว บางครั้งพบว่ามีอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้าสัน ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 5-30 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2 มิลลิเมตร ลักษณะเป็นสามเหลี่ยมผิวเรียบ สีเขียว ใบเดี่ยวแตกจากลำต้นแบบ 3 แฉะ แผ่นในรูปแฉะ ยาว 20-25 เซนติเมตร กว้าง 2-4 มิลลิเมตร ปลายแหลม แผ่นในแผ่แนบ กับใบยาว 3-5 เซนติเมตร สีน้ำตาลปนแดงม่วง ช่อดอกแบบช่อเดี่ยวถึงช่อประกอบ มีใบประดับรองรับช่อดอก 1-3 ใบ ในยาวที่สุดยาว 20-25 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 3-10 เซนติเมตร กว้าง 3-10 เซนติเมตร ก้านช่อดอกชั้นแรกยาว 3-10 เซนติเมตร จำนวน 5-10 อัน ก้านช่อดอกชั้นที่สองยาว 0.4-2 เซนติเมตร ประกอบด้วยช่อดอกย่อยจำนวน 2-9 ช่อ ติดกับแกนกลางเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วเมือ ช่อดอกย่อยรูปขอบขนานแก้มรูปแฉะ ยาว 3-12 มิลลิเมตร กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร แต่ละช่อมีดอกย่อยจำนวน 9-12 ดอก ดอกย่อย มีกาบดอกย่อยรูปไข่หรือรูปไข่แก้มขอบขنان ยาว 0.8-1 มิลลิเมตร กว้าง 0.5-0.8 มิลลิเมตร ปลายเป็นติ่งหนามสัน ๆ โคงเล็กน้อย ลักษณะบางคล้ายเยื่อ เส้นใบไม้ชัดเจน สีน้ำตาลแดงหรือน้ำตาลม่วง สันสีเขียวแกมเหลือง เกสรเพศผู้มีจำนวน 1-2 อัน อับเรณูยาว 0.2-0.4 มิลลิเมตร แกนของอับเรณูที่ปลายมีลักษณะเป็นขนคาย (murecitate) ยอดเกสรเพศเมียแยกออกเป็น 3 แฉก ผล มีลักษณะเป็นสามมุน รูปไข่กลับหรือรูปไข่ ยาว 0.3-0.6 มิลลิเมตร กว้าง 0.2-0.4 มิลลิเมตร เมื่อแก่เต็มที่สีขาวหรือเหลืองครีมผิวเป็นปุ่มขนาดเล็ก

กรุงเทพมหานคร : บางซื่อ บางเขน มีนบุรี ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขตร้อนชื้นทวีปแอฟริกา อินเดีย เนปาล ศรีลังกา มาเลเซีย จีนและญี่ปุ่น

นิเวศวิทยา : พื้นที่เปิดโล่ง มักพบเป็นวัชพืชในนาข้าว

พรรณไม้อ้างอิง : T. Smitinand 3858 (BKF 16094) D.V. Simpson 1753 (BKF 123377) K. Lasen and Bertel Hansen 794 (BKF 41218) Put 2144 (BK 26954) Supap Janpunya 35 (CMU 02455) V. Boontia 078

ภาพที่ 20 *C. tenuispica* Steud.

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอกย่อย; ค. กาบดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

Eleocharis dulcis (Burm.f.) Hensch., Vita Rumph. 186. 1833; T. Koyama, Contr.Inst.Bot. Univ. Montreal n. 70, 35. 1957; Kern, Reinwardtia 6: 36. 1961; in Fl. Mal. I. 7:529 f. 36; Simpson & T. Koyama in Fl. Thai. Vol. 6. 4 : 345. 1998.
-*Andropogon dulce* Burm. f., Fl. Ind. 219. 1768.; T. Koyama, Handb. Fl. Ceylon 5:199. 1985.

var. **dulcis**

ชื่อสามัญ : -

ชื่อพื้นเมือง : แห้วทรงกระเทียม

พืชอายุหลายปี ลำต้นใต้ดินเป็นหัวขนาดเล็ก หัวมีความกว้าง 5-7 มิลลิเมตร ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ สูง 40-90 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-7 มิลลิเมตร ทรงกลม ภายในมีผังกันตามขวาง ลักษณะเป็นเนื้อยื่อคล้ายฟองน้ำ เมื่อแห้งจะแนบในลดรูปเป็นกาบใบ ยาว 3-20 เซนติเมตร ปลายตัด สีน้ำตาลแดง ช่อดอกเป็นช่อดอกย่อยเกิดเดี่ยวๆ ที่ปลายลำต้น ช่อดอกย่อย รูปทรงกระบอก ยาว 2-5 เซนติเมตร กว้าง 3-4 มิลลิเมตร ช่อดอกย่อยประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก ดอกย่อยมีกาบดอกรองรับ 1 อัน รูปขอบขนานแגםรูปรีถึงรูปขอบขนาดแגםรูปไข่ ยาว 5-6.5 มิลลิเมตร กว้าง 1.7-3.2 มิลลิเมตร ปลายแหลมถึงปลายมนตัด ลักษณะเป็นเยื่อบาง สีขาว ขอบมีແตนໄສແຕບ ตรงกลางสีเขียว ดอกย่อยมีกลีบรวมลักษณะเป็นชนแข็ง 6 อัน ด้านบนแต่ละอันมีขันบางรูปตะขอ อับเรณูยาว 2.5-3 มิลลิเมตร ยอดเกรสรเพศเมียแยกเป็น 2 แฉก ฐานของก้านเกรสรเพศเมียติดคงทนกับผล ผลลักษณะคล้ายรูปไข่แบบด้านข้าง ยาว 1.5-2.3 มิลลิเมตร กว้าง 1.5-1.8 มิลลิเมตร ผิวมีลักษณะเป็นร่องแท้ สีเหลืองหรือสีน้ำตาลทอง

กรุงเทพมหานคร : บางซื่อ บางกอกแหลม ยานนาวา บางพลัด คลองสาน ดอนเมือง บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ ประเวศ สวนหลวง พระโขนง ตัลิ้งชัน หนองแขม บางขุนเทียน มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง

การแพร่กระจาย : เขต้อนทั่วโลก

นิเวศวิทยา : ที่น้ำขัง บึง คูคลอง

พรรณไม้อ้างอิง : Collins 1893 (BK 27166) A.F.G. Kerr 13526 (BK 27165) J. F. Maxwell 99-26 (CMU 15244) V. Boontia 059

var. tuberosa (Roxb.) T. Koyama, J. Fac. Sci. Univ. Tokyo 111, 8:97. 1961; Ho, Cayco Vietnam III. 2: 639. 1993.—*Scirpus tuberosa* Roxb., Fl. Ind. ed. 1, 1:213. 1820.—*Eleocharis tuberosa* (Roxb.) Roem. & Schult., Mant. 2:84. 1824.

ชื่อสามัญ : chinese water chestnut

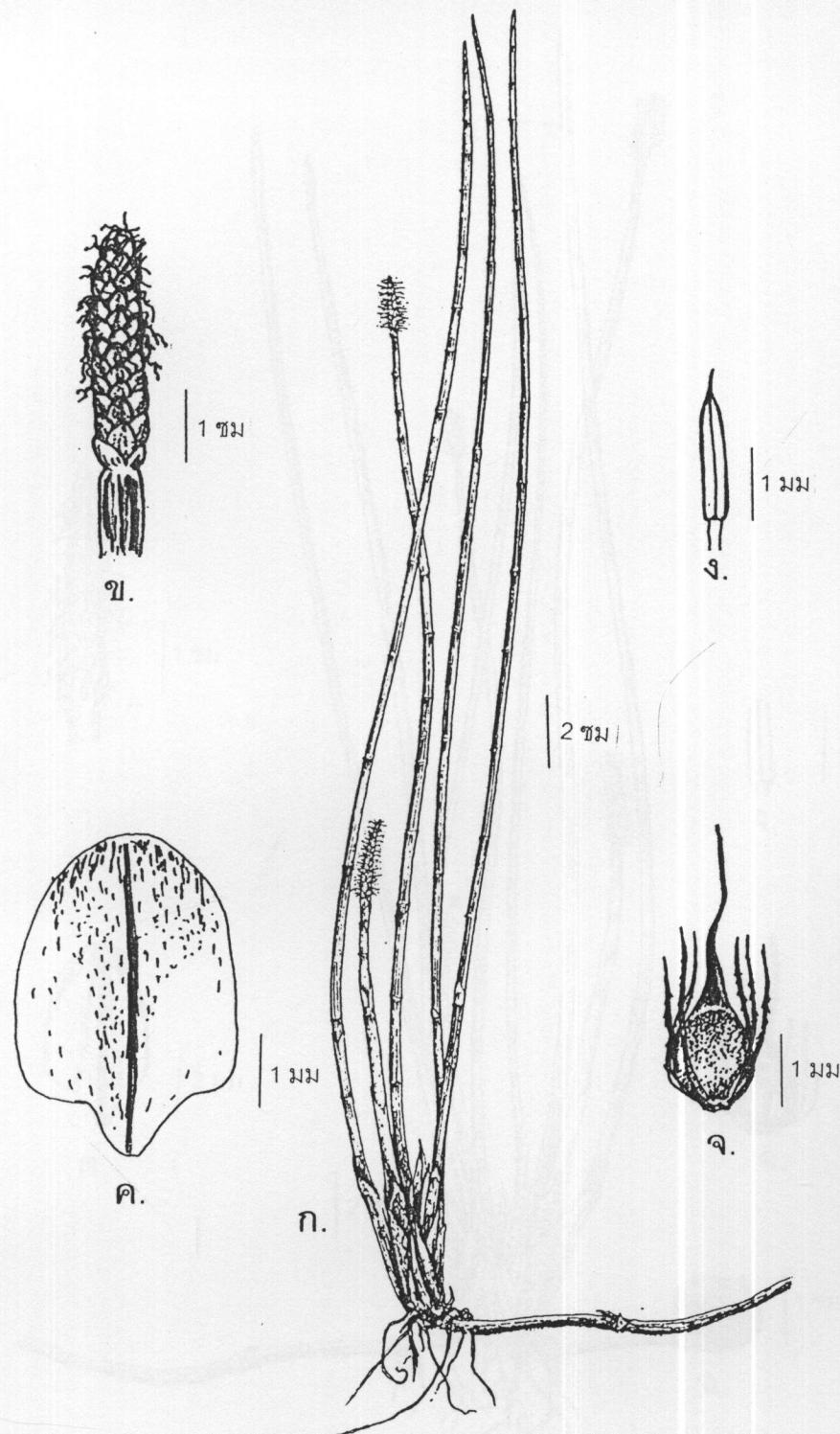
ชื่อพื้นเมือง : แห้วจีน

หัวใต้ดินมีขนาดใหญ่กว่าหัวใต้ดินของ *E. dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *dulcis* ยาว 10-30 มิลลิเมตร กว้าง 20-50 มิลลิเมตร มีลักษณะกลมเป็น ปกคลุมด้วยขนขนาดใหญ่ สีม่วงดำ

การแพร่กระจาย : จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน มาเลเซีย

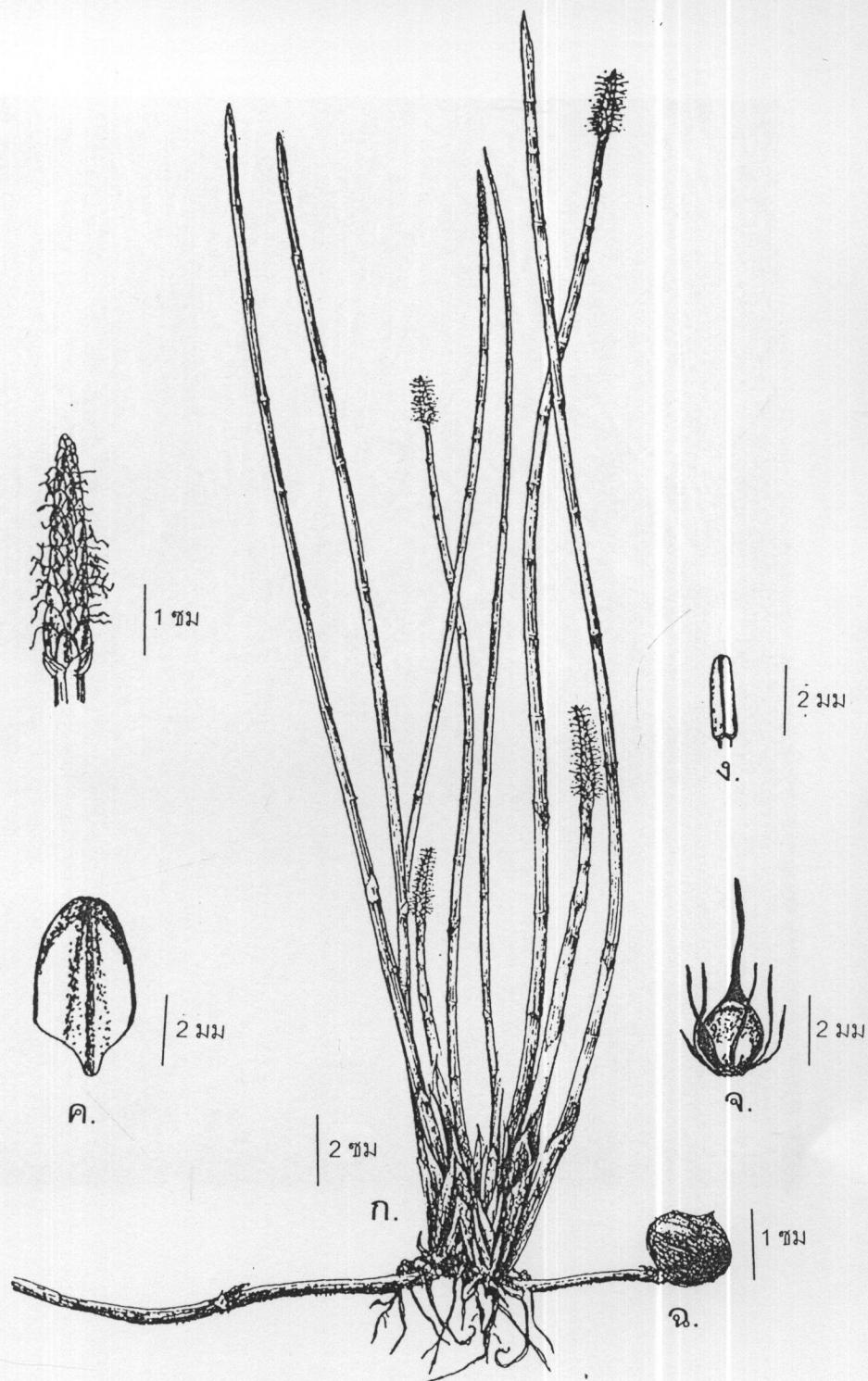
นิเวศวิทยา : ที่ลุ่มน้ำขัง มีการเพาะปลูก

บรรณไม้อ้างอิง : V. Boontia 080

ภาพที่ 21 *E. dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *dulcis*

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอก; ค. การดอกย้อย; ง. อับเรณู; จ. ผล.

ภาพที่ 22 *E. dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *tuberosa*

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอก; ค. กาบดอกย่อย; ง. อับเรณู; จ. ผล;
ฉ. หัวใต้ดิน

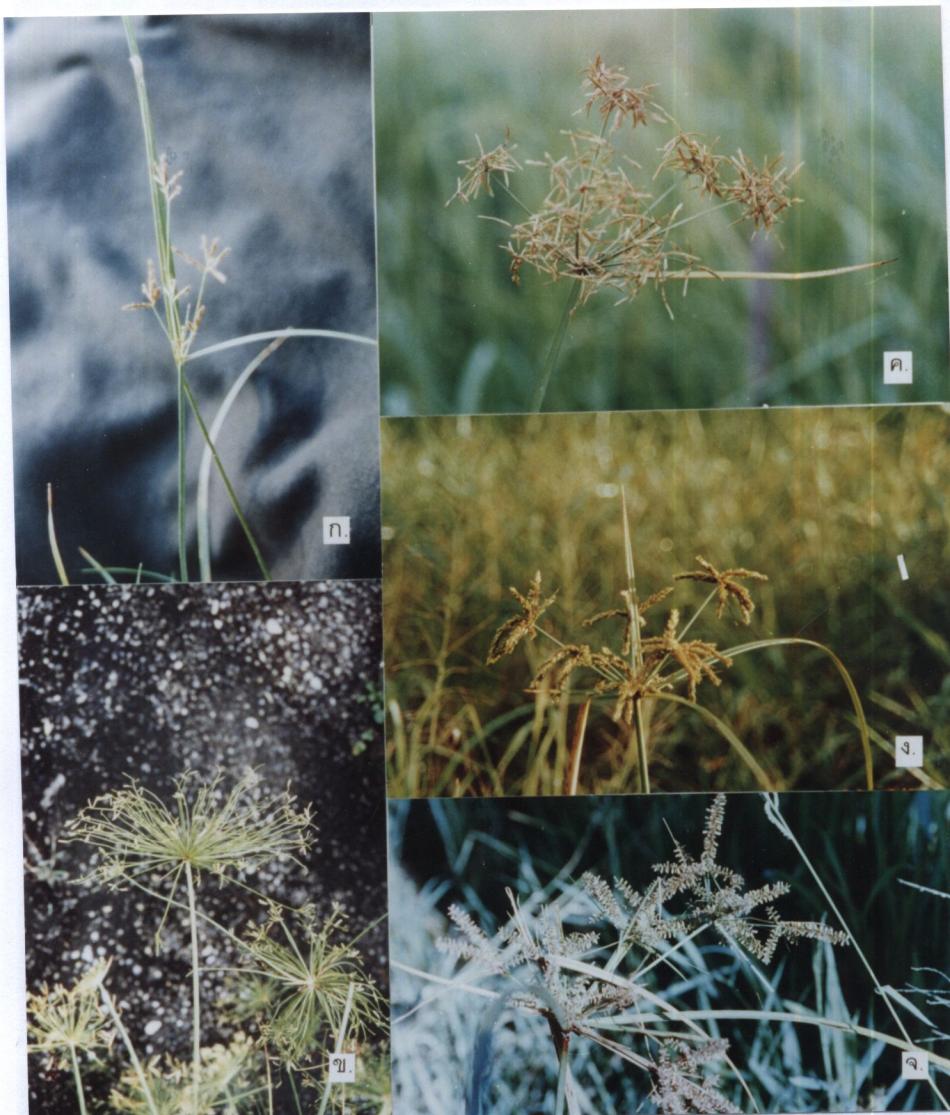
ภาพที่ 23 แห้วทรงกระเทียม

ก. ลักษณะวิสัย; ข. ช่อดอก; ค. ผล

ภาพที่ 24 แห้วจีน

ก. ช่อดอก; ข. ผล; ค. หัวใต้ดิน

ภาพที่ 25 ลักษณะวิสัย

က. *C. mitis* Steud.; ဗ. *C. prolifer* Lam.; ဓ. *C. tenuispica* Steud.;
၄. *C. imbricatus* Retz.; ၅. *C. cyperoides* (L.) O.Kuntze.

ภาพที่ 26 ลักษณะวิสัย

ก. *C. compressus* L.; ข. *C. compactus* Retz.; ค. *C. papyrus* L.; ง. *C. iria* L.;
จ. *C. platystylis* R.Br. (บอนด์, 1970)

ภาพที่ 27 ลักษณะวิสัย

ก. *C. rotundus* L.; ข. *C. corymbosus* Rottb.; ค. *C. haspan* L.;
ง. *C. stenophyllum* J.V. Sur.; จ. *C. difformis* L.

พืชในวงศ์ Cyperaceae นับเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างมาก ไม่ใช่แค่ในเชิงการผลิตอาหารและเชื้อเพลิง แต่ยังรวมถึงการใช้ในเชิงการแพทย์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ และการตกแต่งสวนด้วย

ภาพที่ 28 ลักษณะวิสัย

ก. *C. procerus* Rottb.; ข. *C. digitatus* Roxb.; ค. *C. alternifolius* L.;

ง. *C. pulcherrimus* Willd. ex Kunth.

การศึกษานี้ได้ใช้กล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบส่องกราด (SEM) สังเกตลักษณะต่างๆ ของเมล็ดจากตัวอย่างกอกที่เก็บมา โดยนำกอกในสกุล *Cyperus* ที่พบจำนวน 19 ชนิดจาก การสำรวจเก็บตัวอย่างบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานครมาทำการศึกษาด้วยกล้อง SEM เช่นเดียวกัน พนบว่าสามารถแบ่งกอกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ จากขนาดเมล็ดดังนี้

1. ขนาดของเมล็ดที่มีความกว้างตั้งแต่ 0.5 มิลลิเมตรขึ้นไปถือเป็นขนาดใหญ่

C. compactus Retz. *C. compressus* L. *C. cyperoides* (L.) O. Kuntze *C. digitatus* Roxb.

C. imbricatus Retz. *C. iria* L. *C. platystylis* R. Br. *C. procerus* L. *C. rotundus* L.

C. stenophyllus J.V. Sur.

2. ขนาดของเมล็ดที่มีความกว้างน้อยกว่า 0.5 มิลลิเมตรลงไปถือเป็นขนาดเล็ก

C. alternifolius L. *C. corymbosus* Rottb. *C. difformis* L. *C. haspan* L. *C. mitis* Steud.

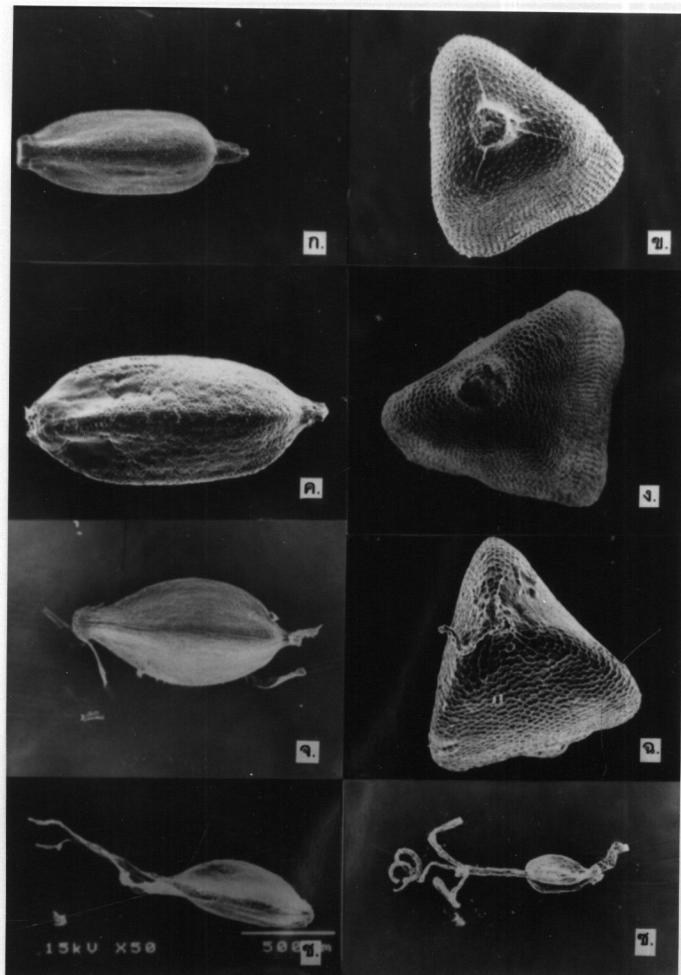
C. papyrus L. *C. prolifer* Lam. *C. pulcherrimus* Willd. ex Kunth. *C. tenuispica* Steud.

ตารางที่ 2 แสดงขนาดและลักษณะลักษณะพิเศษของเมล็ดกุก จากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ชื่อวิทยาศาสตร์	ขนาด(mm)		ลักษณะรูปทรง	ลักษณะลักษณะพิเศษของเมล็ด
	กว้าง	ยาว		
<i>Cyperus alternifolius</i> L.	0.5-0.6	0.6-0.8	รูปรี ปลายยื่นเป็นติ่งเล็กน้อย	(750X) ผิวเป็นสันบุบเชื่อมต่อกันเป็นร่องแท่งไม่สม่ำเสมอ ลักษณะเป็นแองเก้เว้าและมีปุ่มกลมบุบตระกลาง
<i>Cyperus compactus</i> Retz.	0.4-0.5	1.3-2	รูปทรงกระบอกแคบ	(350X) ผิวเป็นปุ่มบุบใหญ่ เรียงต่อกันเป็นแนวค่อนข้างเป็นระเบียบ
<i>Cyperus compressus</i> L.	0.5-1	0.9-1.5	รูปไข่กลับ	(1000X) เป็นปุ่มบุบขนาดเล็ก เรียงตัวห่างๆ กัน ลักษณะเป็นคลื่น
<i>Cyperus corymbosus</i> Rottb.	0.2-0.4	1-1.3	รูปทรงกระบอก	(1500X) ผิวเป็นสันบุบเรียงเป็นร่องแท่งไม่สม่ำเสมอ
<i>Cyperus cyperoides</i> (L.) O.Kuntze.	1-1.5	0.3-0.5	รูปทรงกระบอกแกมรูปแบบ	(1500X) ผิวเป็นสันบุบ
<i>Cyperus difformis</i> L.	0.3-0.4	0.5-0.7	รูปไข่กลับแกมรูปรี	(1000X) ผิวเป็นปุ่มหยาบบุบ เรียงเป็นร่องแท่ง และมีปุ่มบุบตระกลาง
<i>Cyperus digitatus</i> Roxb.	0.3-0.5	0.9-1.1	รูปรีแกมรูปทรงกระบอก	(1000X) ผิวเป็นปุ่มแบบเรียงตัวเป็นระเบียบ
<i>Cyperus haspan</i> L.	0.4-0.7	0.4-0.5	รูปไข่กลับ	(800X) ผิวเป็นปุ่มบุบ กระจายตัวแบบไม่มีระเบียบ
<i>Cyperus imbricatus</i> Retz.	0.4-0.5	0.6-0.8	รูปทรงกลมถึงรูปรี ปลายยื่นเป็นติ่งเล็กน้อย	(1000X) ผิวเป็นปุ่มบุบขนาดเล็ก กระจายตัวค่อนข้างเป็นระเบียบ
<i>Cyperus iria</i> L.	0.5-0.9	1.2-1.5	รูปรีถึงรูปไข่กลับ ปลายยื่นเป็นติ่ง	(1000X) ผิวเป็นสันบุบคล้ายคลื่น เรียงเป็นร่องแท่ง และมีปุ่มบุบตระกลาง
<i>Cyperus mitis</i> Steud.	0.5-0.6	1-1.3	รูปทรงกระบอกถึงรูปไข่แกมทรงกระบอก	(700X) ผิวเป็นสันบุบตื้น เรียงตัวเป็นร่องแท่ง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ขนาด(mm)		ลักษณะรูปทรง	ลักษณะลักษณะของเมล็ด
	กว้าง	ยาว		
<i>Cyperus papyrus L.</i>	0.3-0.5	0.9-1.1	รูปไข่	(1000X) ผิวเป็นสันนูน เเรียงตัวเป็นร่องแท้
<i>Cyperus platystylis R.Br.</i>	0.8-1	1.5-2	รูปทรงกรอบแกมรูปปีรี มีก้านเกสรเพศผู้ติดคงทน	(1000X) ผิวเป็นปุ่มนูนขนาดเท่าๆ กัน กระจายตัวสม่ำเสมอหัวผล
<i>Cyperus procerus Rottb.</i>	0.5-0.8	1.2-1.5	รูปปีรี ปลายยื่นเป็นดิ่ง	(1000X) ผิวลักษณะเป็นสันตื้น ไม่สม่ำเสมอ เเรียงกันเป็นร่องแท้ และมีปุ่มเล็กกระจายอยู่
<i>Cyperus prolifer Lam.</i>	0.3-0.4	0.6-0.7	รูปปีรี	(2000X) ผิวเป็นปุ่มนูนหยาบขนาดใหญ่
<i>Cyperus pulcherrimus Willd. Ex Kunth.</i>	0.2-0.3	0.4-0.6	รูปไข่ถึงรูปปีรี	(1000X) ผิวเป็นปุ่มนูนเป็นแคน เเรียงเป็นร่องแท้
<i>Cyperus rotundus L.</i>	0.5-0.7	1.2-1.5	รูปทรงกรอบถึงรูปทรงกรอบแกมรูปปีรี	(1000X) ผิวเป็นปุ่มนูนเล็ก เเรียงไม่เป็นระเบียบ กระจายทั่วผล
<i>Cyperus stenophyllum J.V. Sur.</i>	0.8-1	2-2.5	รูปทรงกรอบแกมรูปปีรี	(750X) ผิวเป็นสันเรียงตัวเป็นร่องแท้ อย่างมีระเบียบ และมีปุ่มนูนตรงกลาง
<i>Cyperus tenuispica Steud.</i>	0.2-0.4	0.3-0.6	รูปไข่กลับ	(750X) ผิวเป็นสันนูนเป็นแคน เเรียงตัวเป็นร่องแท้
<i>Eleocharis dulcis (Burm.f.) Hensch. var.<i>dulcis</i></i>	1.5-1.8	1.5-2.3	รูปไข่กลับ	(500X) ผิวเป็นสันเรียงตัวเป็นร่องแท้ตื้น
<i>Eleocharis dulcis (Burm.f.) Hensch. var.<i>tuberosa</i></i>	2-2.5	1.8-2.3	รูปไข่กลับ	(750X) ผิวเป็นสันเรียงตัวเป็นร่องแท้ตื้น

ภาพที่ 29 แสดงลักษณะของเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. *C. imbricatus* Retz. ($\times 50$)

ข. *C. imbricatus* Retz. ($\times 100$)

ภาพแนวตั้ง แสดงลักษณะสามเหลี่ยม

ค. *C. rotundus* Linn ($\times 50$)

จ. *C. rotundus* L. ($\times 100$) ภาพแนวตั้ง

แสดงลักษณะสามเหลี่ยม

ฉ. *Cyperus iria* Linn. ($\times 50$)

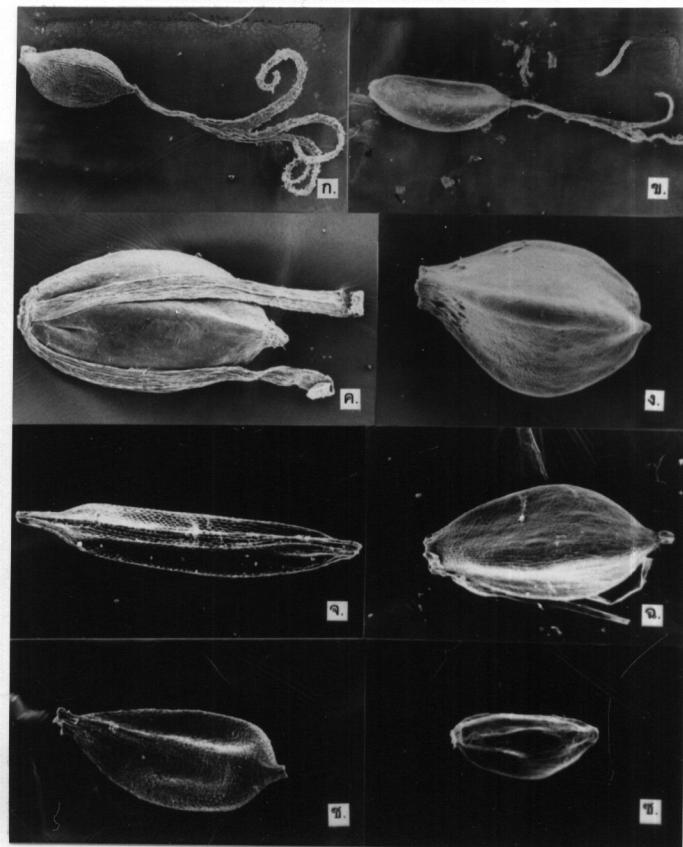
ฉ. *C. iria* L. ($\times 100$) ภาพแนวตั้ง แสดง

ลักษณะสามเหลี่ยม

ช. *C. cyperoides* (L.) O.Kuntze.

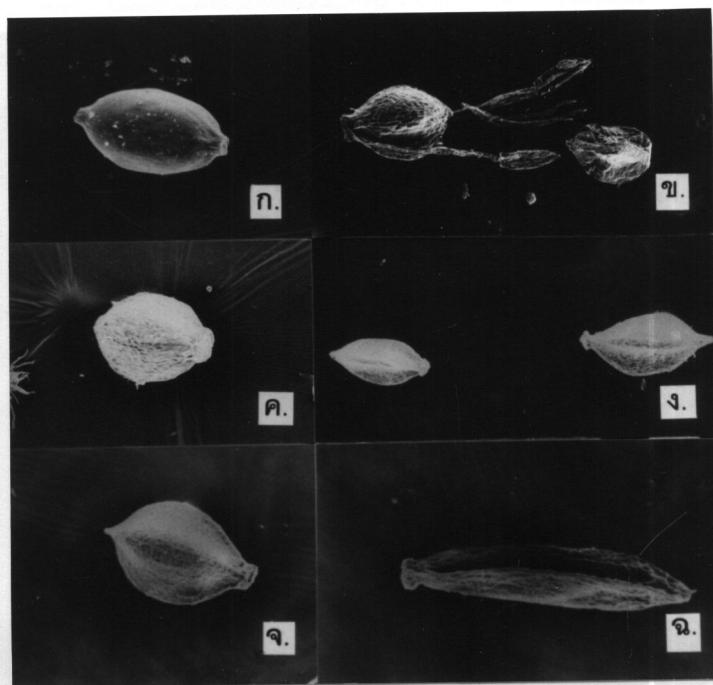
ช. *C. prolifer* Lam. ($\times 50$)

($\times 50$)

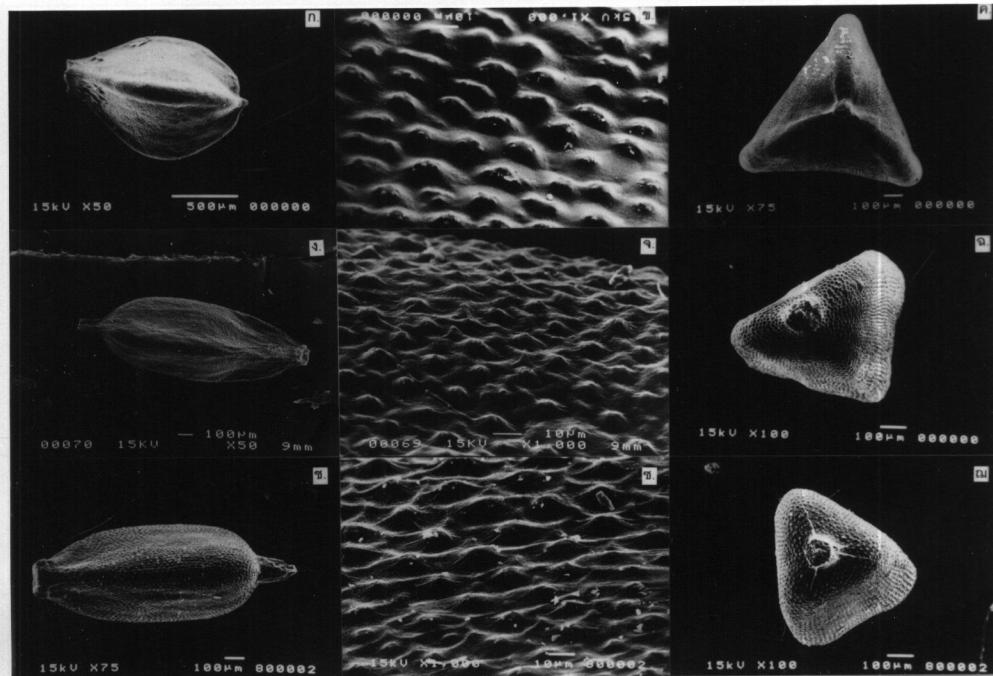
ภาพที่ 30 แสดงลักษณะของเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. alternifolius</i> L. (X50)	ข. <i>C. digitatus</i> Roxb. (X50)
ค. <i>C. platystylis</i> R.Br. (X50)	จ. <i>C. compressus</i> L. (X50)
ฉ. <i>C. compactus</i> Retz (X50)	ฉ. <i>C. procerus</i> Rottb. (X50)
ช. <i>C. stenophyllus</i> J.V. Sur. (X50)	ช. <i>C. papyrus</i> L. (X50)

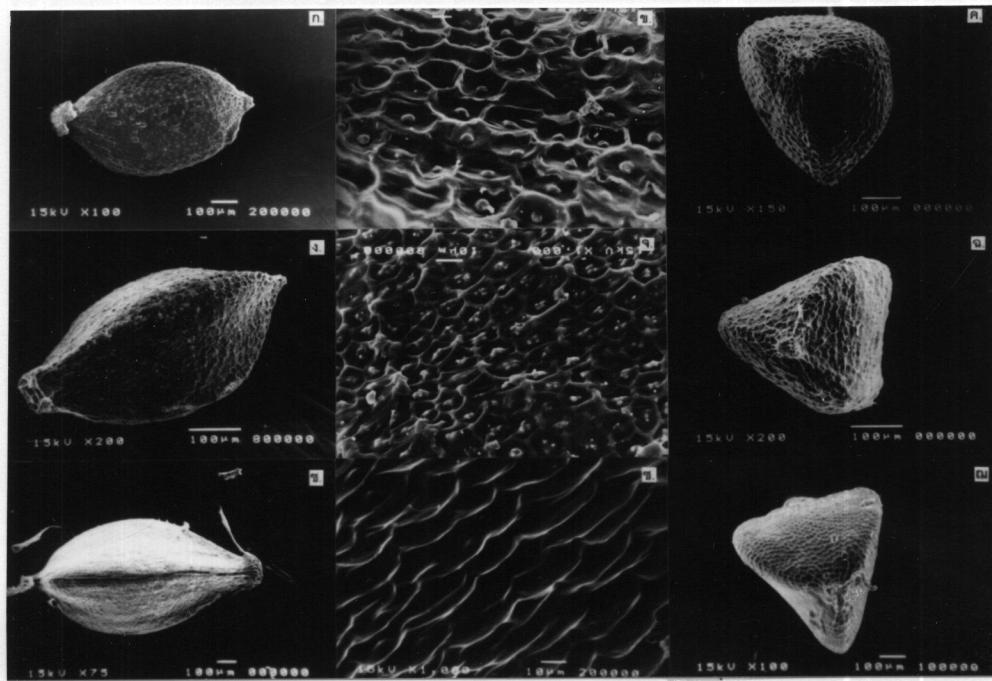
ภาพที่ 31 แสดงลักษณะของเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. mitis</i> Steud. ($\times 50$)	ข. <i>C. tenuispica</i> Steud. ($\times 50$)
ค. <i>C. haspan</i> L. ($\times 50$)	จ. <i>C. pulcherrimus</i> Willd. ex Kunth. ($\times 50$)
ฉ. <i>C. difformis</i> L. ($\times 50$)	ฉ. <i>C. corymbosus</i> Rottb. ($\times 50$)

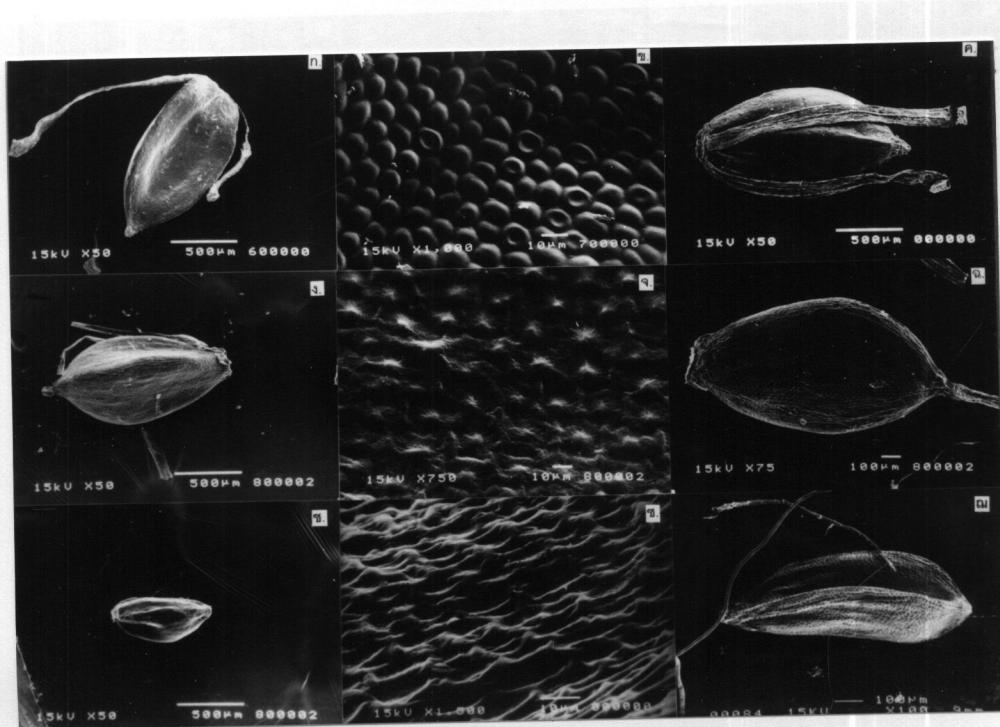
ภาพที่ 32 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. compressus</i> L.;	ข. ลักษณะลายผิว	ค. ลักษณะแนวตั้ง
ง. <i>C. imbricatus</i> Retz.;	จ. ลักษณะลายผิว	ฉ. ลักษณะแนวตั้ง
ช. <i>C. rotundus</i> L.	ช. ลักษณะลายผิว	ธ. ลักษณะแนวตั้ง

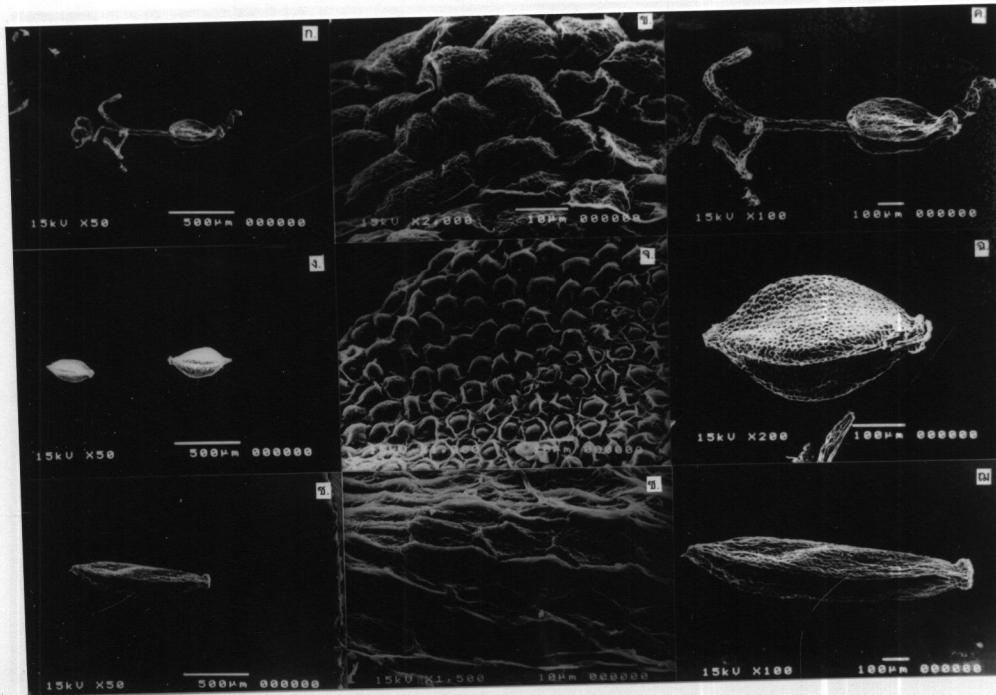
ภาพที่ 33 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. alternifolius</i> L.	ข. ลักษณะลายผิว	ค. ลักษณะแนวตั้ง
ง. <i>C. difformis</i> L.	จ. ลักษณะลายผิว	ฉ. ลักษณะแนวตั้ง
ช. <i>C. iria</i> L.	ช. ลักษณะลายผิว	ณ. ลักษณะแนวตั้ง

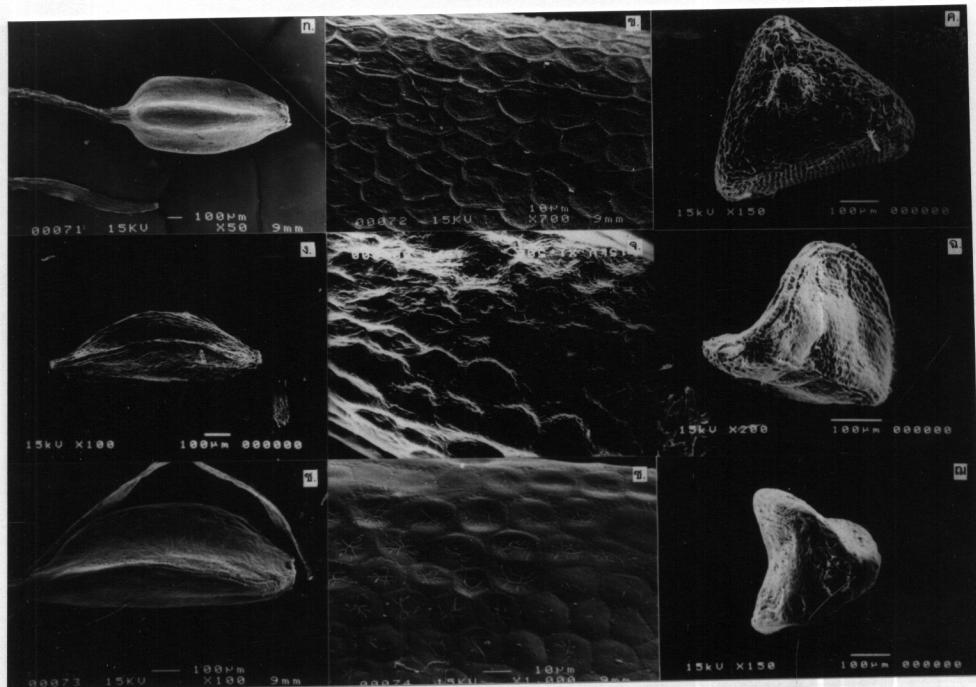
ภาพที่ 34 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. platystylis</i> R.Br.	ข. ลักษณะลายผิว	ค. ลักษณะแนวอน
ง. <i>C. procerus</i> Rottb.	จ. ลักษณะลายผิว	ฉ. ลักษณะแนวอน
ช. <i>C. papyrus</i> L.	ช. ลักษณะลายผิว	ณ. ลักษณะแนวอน

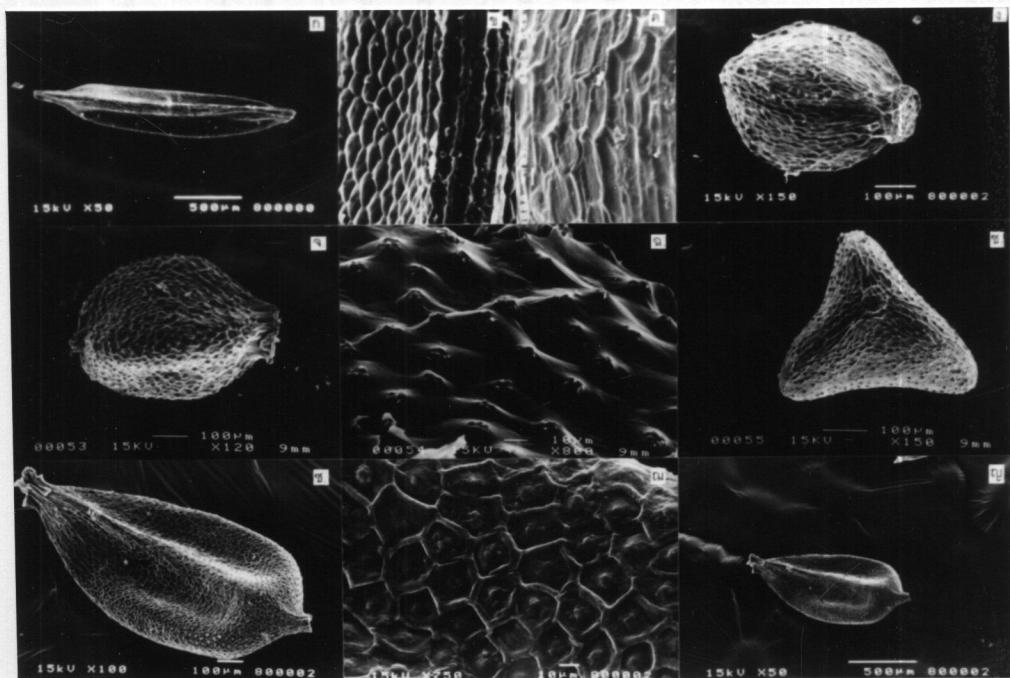
ภาพที่ 35 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. prolifer</i> Lam.	ข. ลักษณะลายผิว	ค. ลักษณะแนวอน
จ. <i>C. pulcherrimus</i> Willd. ex Kunth.; ฉ. ลักษณะลายผิว	ฉ. ลักษณะแนวอน	
ช. <i>C. corymbosus</i> Rottb.	ช. ลักษณะลายผิว	ฌ. ลักษณะแนวอน

ภาพที่ 36 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

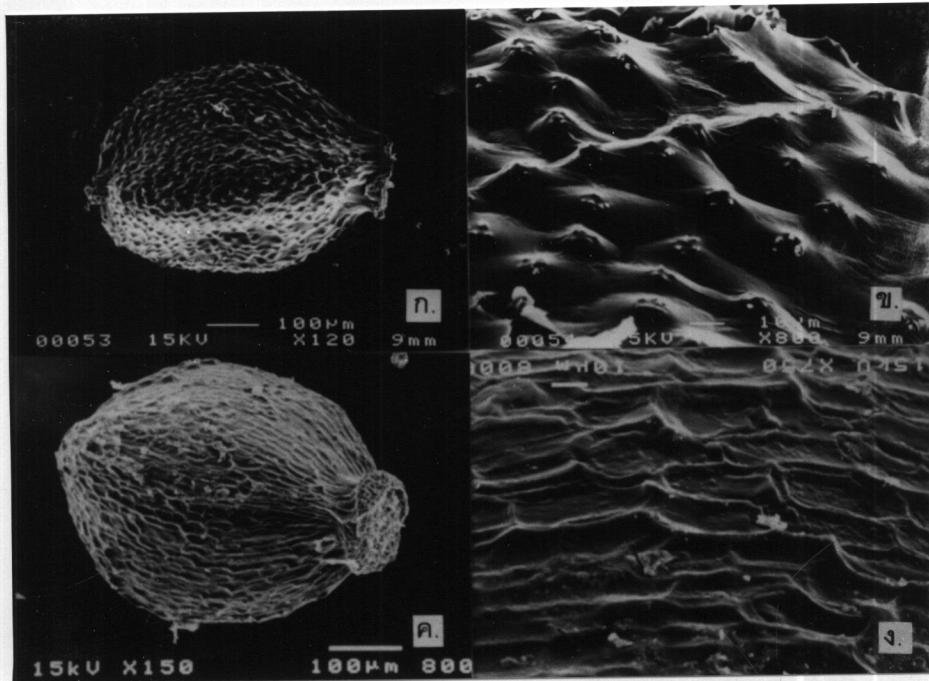
ก. <i>C. mitis</i> Steud.	ข. ลักษณะลายผิว	ค. ลักษณะแนวตั้ง
จ. <i>C. cyperoides</i> (L.) O. Kuntze.	จ. ลักษณะลายผิว	ฉ. ลักษณะแนวตั้ง
ช. <i>C. digitatus</i> Roxb.	ช. ลักษณะลายผิว	ມ. ลักษณะแนวตั้ง

ภาพที่ 37 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. <i>C. compactus</i> Retz.	ข. ลักษณะลายผิว <i>C. compactus</i> Retz.
ค. ลักษณะลายผิว <i>C. tenuispica</i> Steud.	จ. <i>C. tenuispica</i> Steud.
จ. <i>C. haspan</i> L.	ฉ. ลักษณะลายผิว ช. ลักษณะแนวตั้ง
ธ. <i>C. stenophyllus</i> J.V. Sur.	ณ. ลักษณะลายผิว ญ. ลักษณะแนวอน

จากการศึกษาของ Simpson และ Koyama (1998) พบว่า *C. haspan* L. และ *C. tenuispica* Steud. มีลักษณะภายนอกหล่ายประการที่คล้ายคลึงกันแต่สามารถจำแนกได้โดยขนาดของเมล็ด ในการศึกษาลักษณะของเมล็ดด้วยกล้อง SEM ครั้งนี้พบว่า กอกหงส์สองชนิดมีขนาดเมล็ดแตกต่างกันแต่ยังจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันคือกลุ่มที่มีเมล็ดขนาดเล็ก นอกจากนี้พบว่า *C. haspan* L. มีลักษณะลวดลายพื้นผิวของเมล็ดเป็นแบบปุ่มนูนขนาดเล็ก ส่วน *C. tenuispica* Steud. มีลักษณะลวดลายพื้นผิวของเมล็ดเป็นแบบร่องแทเรียงตัวอย่างไม่มีระเบียบซึ่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน เป็นการเพิ่มข้อมูลช่วยในการจัดจำแนกชนิดก็ได้ ส่วน *Eleocharis dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *dulcis* และ *Eleocharis dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *tuberosa* มีขนาดของเมล็ดใกล้เคียงกันและลักษณะลวดลายพื้นผิวของเมล็ดเป็นแบบร่องแท้ตื้นเช่นเดียวกัน

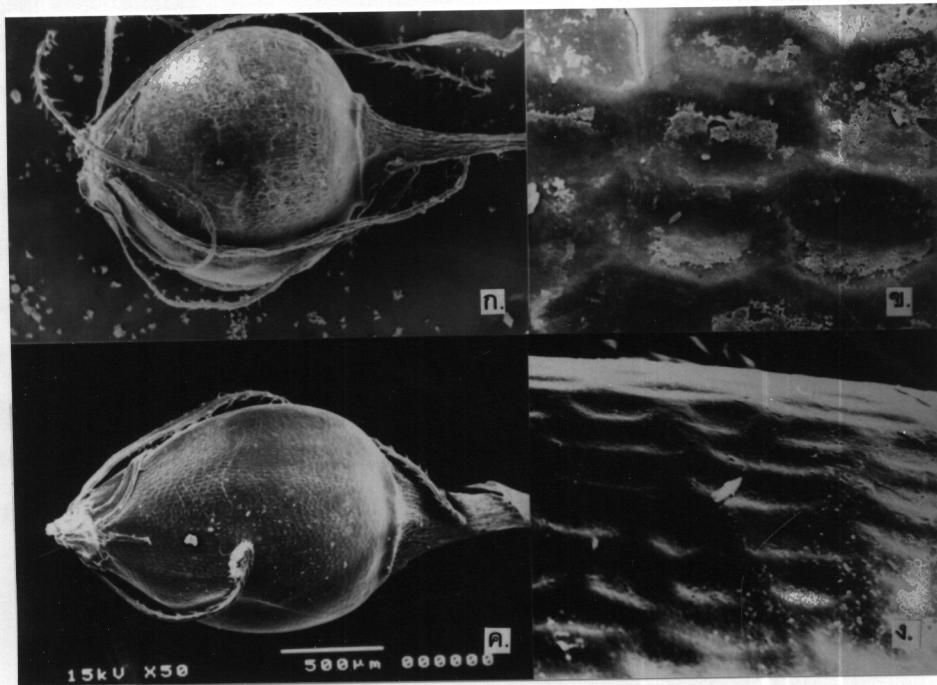
ภาพที่ 38 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. *C. haspan* L. .(X120)

ข. ลักษณะลายผิวของเมล็ด เป็นแบบปุ่มนูนขนาดเล็ก.(X800)

ค. *C. tenuispica* Steud. (X150)

ง. ลักษณะลายผิวของเมล็ด เป็นแบบร่องแทเรียงตัวอย่างไม่มีระเบียบ. (X750)

ภาพที่ 39 แสดงขนาดและลักษณะลายผิวเมล็ดจากการศึกษาด้วยกล้อง SEM

ก. *Eleocharis dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *tuberosa*. ($\times 50$)

ข. ลักษณะลายผิวของเมล็ด ($\times 750$)

ค. *Eleocharis dulcis* (Burm.f.) Hensch. var. *dulcis* ($\times 50$)

ง. ลักษณะลายผิวของเมล็ด ($\times 500$)

วิจารณ์

เนื่องจากกลุ่ม Cyperus และ Eleocharis โดยส่วนมากจัดเป็นวัชพืชซึ่งมีการป้องกันกำจัดในพื้นที่ที่จะใช้ประโยชน์ทำให้มีจำนวนลดน้อยลง การศึกษาจึงมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการเก็บตัวอย่างในบริเวณที่เป็นแหล่งน้ำซึ่งทำได้ค่อนข้างลำบาก สภาพพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากการขยายตัวของชุมชน ปัญหาการวิเคราะห์หัวชือและขนาดของตัวอย่างมีการผันแปรไปตามแต่ละสถานที่รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ยากต่อการจำแนกชนิด ความคล้ายคลึงกันระหว่างชนิดทำให้การวิเคราะห์ชือผิดพลาดได้ นอกจากนี้กิจการยังมีความเห็นแตกต่างกันไปในการจำแนก จึงต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการจำแนกชนิด การศึกษาครั้งนี้จึงได้ใช้ลักษณะต่างๆ ของเมล็ด โดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบส่องกล้าด (SEM) เพื่อช่วยในการเพิ่มข้อมูลการวิเคราะห์และจำแนกชนิดให้ละเอียดมากยิ่ง แต่ประสบปัญหาในการนำเมล็ดกักมาทำการศึกษา ในด้านอายุ ความอ่อนแก่ของเมล็ด ความสมบูรณ์ และอื่นๆ ซึ่งผลการทดลองที่ได้นี้ เป็นการศึกษาขั้นต้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

สรุป

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกลุ่ม Cyperus L. และ *Eleocharis* R.Br. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสำรวจรวมกับบริเวณที่ลุ่มน้ำขังต่างๆ ได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2540 ได้ทำการถ่ายภาพ จัดทำเป็นตัวอย่างแห้งเพื่อเก็บเข้าพิพิธภัณฑ์พิช ศึกษาตรวจสอบบุคคลาชีส์พุกศาสตร์ที่ถูกต้องของพรรณไม้ที่เก็บมาได้ และจัดทำรูปวิธานแยกชนิดเมื่อเสร็จสมบูรณ์ พบว่ากลุ่มสกุลทั้ง 2 สกุล มีการแพร่กระจายทั่วไปบริเวณที่ลุ่มน้ำขังในเขตกรุงเทพมหานคร ใน การศึกษาครั้นนี้พบกลุ่ม *Cyperus* L. จำนวน 19 ชนิด ได้แก่ *C. alternifolius* L. *C. compactus* Retz. *C. compressus* L. *C. corymbosus* Rottb. *C. cyperoides* (L.) O.Kuntze *C. difformis* L. *C. digitatus* Roxb. *C. haspan* L. *C. imbricatus* Retz. *C. iria* L. *C. mitis* Steud. *C. papyrus* L. *C. platystylis* R.Br. *C. prolifer* Lam. *C. procerus* Rottb. *C. pulcherrimus* Willd. ex Kunth. *C. rotundus* L. *C. stenophyllus* J.V. Sur. และ *C. tenuispica* Steud. ส่วนกลุ่ม *Eleocharis* R.Br. พบเพียง 1 ชนิด 2 varieties ได้แก่ *E. dulcis* (Burm. f.) Henschel var. *dulcis* และ *E. dulcis* (Burm. f.) Henschel var. *tuberosa* (Roxb.) T. Koyama

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2535. การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพ
มหานครและปริมณฑล. โดยสำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
312 น.

เจร สดากร. 2538. พืชที่เรียกว่ากอก (sedge). ข่าวพฤกษาศาสตร์และวัชพืช. กรมวิชาการ
เกษตร, กรุงเทพฯ. 10 น.

จันทร์วรรณ วรรธนะพงษ์. 2539. การบ้าดในโตรเจน พอสฟอรัส โปแตสเซียม แคลเซียม
และแมกนีเซียม ในน้ำเสียชุมชนเมืองเพชรบุรีโดยใช้ดินในสภาพน้ำขังสลับแห้งร่วมกับ
พืช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ชัยพิพิธ วนิชานันท์. 2541. เทคนิคการถ่ายภาพในการศึกษาและวิจัย. Photo & life
Exposure 61(6) : 48-53.

เต็ม สมิตินันท์. 2523. ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย (ชื่อพฤกษาศาสตร์-ชื่อพื้นเมือง).
หอพรรณไม้ กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ. 379 น.

ทองสุก สรอักษ์อำนวย กาลติสย. 2486. การปลูกแห้วจีน. กสิกร 16(3) : 102-105.

รัชชัย รัตน์ชเลศ และ เจนส์ เอฟ แมกซ์เวล. 2535. รายชื่อวัชพืชที่มีรายงานพบใน
ประเทศไทย. ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่. 138 น.

พิชัย สารัญรุമย์, ยรรยงค์ เทตานุรักษ์, อรรถณพ กิจธรรม และ ธงชัย ใจจันวรรณสินธุ.
2527. แห้วจีน. วารสารพืชสวน 19(1) : 23-29.

ไมตรี ระงับพิคม. 2526. เศรษฐกิจการผลิตแห้วจีนในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. อนุกรมวิธานพืช อักษร ก. บริษัท เพื่อนพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
495 น.

. 2541. ศัพท์พฤกษาศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ห้างหุ้นส่วน
จำกัด อรุณการพิมพ์, กรุงเทพฯ. 366 น.

รัชนี ฉวีราช. 2536. พรรณไม้น้ำ. ภาควิชาชีววิทยา. คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, ขอนแก่น. 264 น.

สิทธิชัย ตันธนสกุลดี. 2538. การใช้ดินตะกอนภาคพื้นสมุทรในสภาพน้ำขังลับแห้งร่วม
กับพืชเป็นต้นแบบในการบำบัดน้ำเสียชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุชาดา ศรีเพ็ญ. 2530. พรรณไม้น้ำ. ภาควิชาพฤกษาศาสตร์. คณะวิทยาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 233 น.

สุรชัย มัจฉาชีพ. 2538. วัชพืชในประเทศไทย. แพร่พิพยา, กรุงเทพฯ. 200 น.

สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. 2535. เทคโนโลยีการทำผลิต
ภัณฑ์จากกาก. กองส่งเสริมเทคโนโลยี, กรุงเทพฯ. 73 น.

สำราญ ยงบุญเกิด. 2518. วัชพืชบางชนิดในนาข้าว. เอกสารทางวิชาการ. กรมวิชาการ
เกษตร, กรุงเทพฯ. 62 น.

Ashton, F.M. and S.R. Bissel. 1987. Influence of temperature and light on dwarf
spikerush and slender spikerush growth. J. Aquatic Pl. Mangement. 25:4-7.

Backer, C.A. and R.C. Bakhuizen van den Brink. 1963. Flora of Java. Vol.3.
Noordhoff-Groningen, Netherlands. 761 p.

Bremness, L. 1994. Herbs. Dorling Kindersley, London. 304 p.

Correll, D. and B. Correll. 1975. Aquatic and Wetland Plants of Southwestern United States. Standford University, California. 856 p.

Ernst, H. B., U. Kuhn, L. Hamet-Ahti, C. C. K. Cook, R. Faden and F. Speta. 1982. Monocot Weeds 3 . Ciba-Gelgy Ltd., Switzerland. 132 p.

Gopal, B. and U. Goel. 1993. Competition and allelopathy in aquatic plant communities. The Bot. Rev. 59 (3) : 156-186.

Herklotz, G.A.C. 1972. Vegetables in South-East Asia. George Allen and Unwin Ltd., London. 170 p.

Heywood, V.H. 1978. Flowering Plants of the World. Oxford University, Oxford. 335 p.

Holm, L.G., L.P. Donaid, V. P. Juan and P. H. James. 1977. The World's Worst Weeds : Distribution and Biology. The University Press of Hawaii, Honolulu. 609 p.

Hook.f., J.D. 1893. Flora of British India. Vol. 6. L. Reeve & Co. Ltd., London. 792 p.

Ito, M. 1989. The Ecology and management of weed. The basis of appropriate control. Agriculture and Horticulture 64(10) : 1211-1215.

Kearney, T.H. and R.H. Peebles. 1942. Flowering Plants and Fern of Arizona. United State Goverment Printing Office, Washington. 1069 p.

Keng, H. 1969. Order and Familys of Malayan Seed Plants. University of Malaya Press, Hong Kong. 429 p.

Kern, J. H. 1974. Cyperaceae. Flora Malesiana Vol. 7. 3: 435-753.

Koyama, T. 1985. Cyperaceae. A Revised Handbook to the Flora of Ceylon. Vol.5. Model Press Pvt. Ltd., New Delhi. 476 p.

Koyama, K. 1977. The cyperaceae tribe cypereae of Ceylon. Gard. Bull, Singapore 3: 124-164.

Li, H.L. 1977. Flora of Taiwan. Vol. 3. Epoch Publishing Co., Ltd., Taipei. 1000 p.

Lotschert, W. and G. Beese. 1983. Collins Guide to Tropical Plants. William Collins & Sons Co.,Ltd., England. 256 p.

Mabberley, D.J. 1997. The Plant-Book. Cambridge University Press, Cambridge. 707 p.

Moore, D.M. 1991. The Guinness Guide to Plants of the World. Guinness Publishing, Spain. 256 p.

Moss, B. 1980. Ecology of Freshwaters. Blackwell Scientific Publications Oxford, London. 332 p.

Mulligan, A. 1979. The Biology of Canadian Weeds. Agriculture Canada , Ottawa. 380 p.

Noda, K. ,C. Prakongvong and L. chaiwiratnukul. 1985. Topography of the Seeds and Leaves of Tropical Weeds. National Weed Science Reseaech Institute Project.

Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Bangkok, Thailand. 159 p.

Parsons, W.T. and E.G. Cuthbertson. 1992. Noxious Weeds of Australia. Inkata Press, Australia. 692 p.

Perry, F. 1987. The Macdonald Encyclopedia of Plants & Flowers. Macdonald & Co (publishers) Ltd., London. 522 p.

Ridley, H.N. 1925. The Flora of The Malay Peninsula. Vol. 5. L. Reeve & Co.,Ltd., Netherlands. 416 p.

Simpson, D.A. 1995. Relationships within Cyperales, pp. 497-509. In P.J. Rudall, P.J. Cribb, D.F. Cutler and C.J. Humphries (eds.). Monocotyledons: Systematics and Evolution, Royal Botanic Garden, Kew.

Simpson, D.A. and T. Koyama. 1998. Flora of Thailand. Vol. 6. (4). Diamond Printing Co.,Ltd., Bangkok. 485 p.

Steenberg, B. 1965. Papyrus : problem in its utilization for pulp and papermaking, pp. 865-876. In Nation Academy of Sciences. Making Aquatic Weeds Useful : Some Perspectives for Developing Countries, Washington D.C.

Sutton, D.L. and K.M. Portier. 1989. Influence of alleochemicals and aqueous plant extracts on growth of duckweed. J. Aquatic Pl. Mamagam. 27 : 90-95. In B. Gopal and U. Goel. (eds.). Competition and allelopathy in aquatic plant communities. The Bot. Rev. 59 (3) : 156-186.

Wooten, J.W. and S.D. Elakovich. 1991. Comparisons of potential allelopathy of seven fresh water species of spikerushes (*Eleocharis*). J. Aquatic Pl. Mammagm. 29 : 12-15. In B. Gopal and U. Goel. (eds.). Competition and allelopathy in aquatic plant communities. The Bot. Rev. 59 (3) : 156-186.

Yan, N.D., G.E. Miller, I. Wile. and G.G. Hitchin. 1985. Richness of aquatic macrophyte floras of softwater lakes of differing pH and trace metal content in Ontario, Canada. Aquatic Bot. 23 : 27-40. In B. Gopal and U. Goel. (eds.). Competition and allelopathy in aquatic plant communities. The Bot. Rev. 59 (3) : 156-186.

Yeo, R.R. and J.R. Thurston. 1984. The effect of dwarf spikerush (*Eleocharis coloradoensis*) on several submerged aquatic weeds. J.Aquatic Pl. Mammagm. 22 : 52-56. In B. Gopal and U. Goel. (eds.). Competition and allelopathy in aquatic plant communities. The Bot. Rev. 59 (3) : 156-186.

ภาคผนวก

พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาคือกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาพื้นที่ประมาณ 1,568.737 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากร 5,604,772 คน การปกครองตามระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 38 เขต (ขณะที่ทำการศึกษา)

สภาพทางกายภาพ

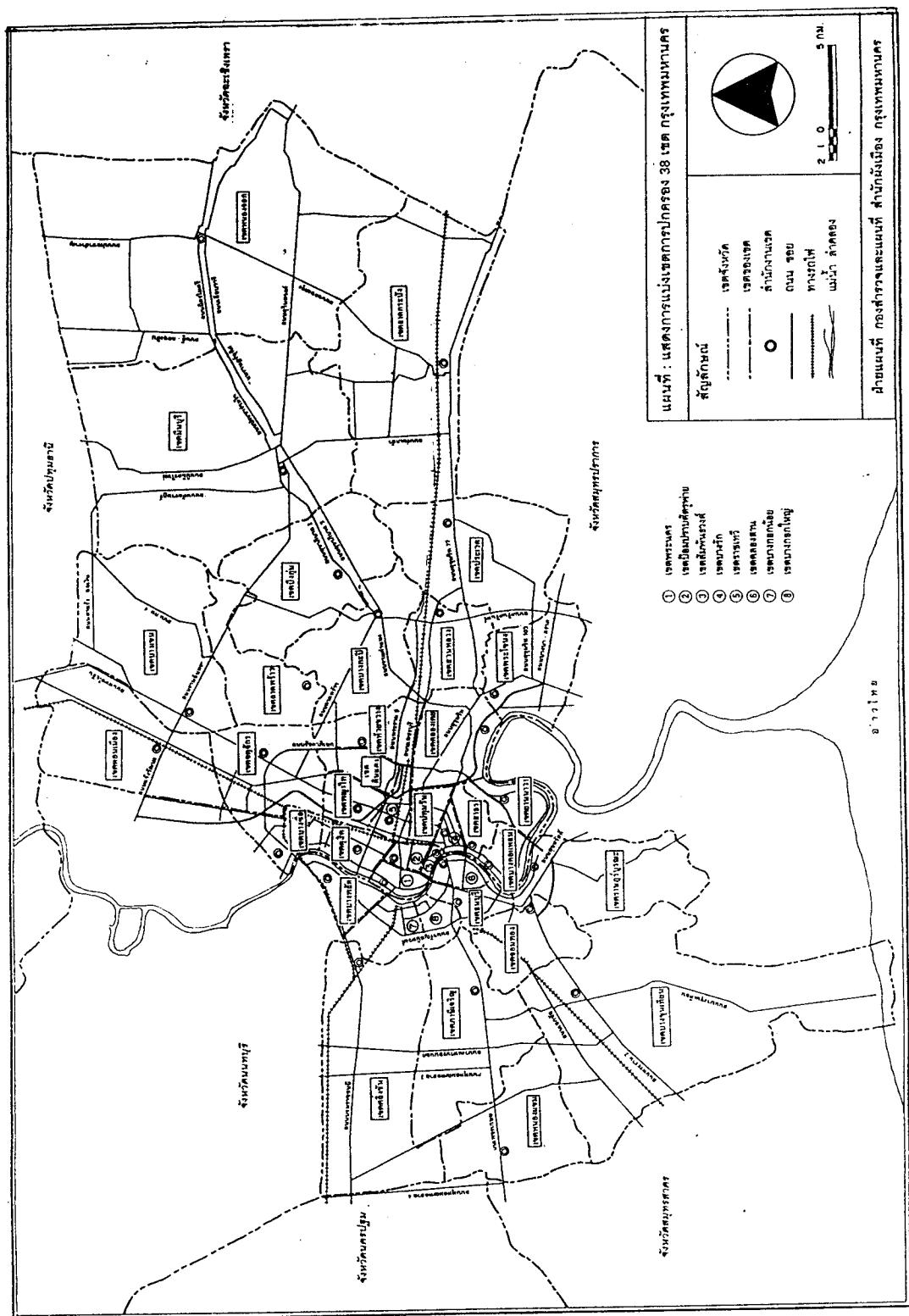
1. ลักษณะภูมิประเทศเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบลุ่มภาคกลาง มีลักษณะเป็นที่ราบสามเหลี่ยมของลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาที่เรียกว่า “ที่ราบกรุงเทพ” (Bangkok Plain) เกิดจากดินตะกอนที่แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำแม่กลอง พัดพามาตกตะกอนทับถม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยาตะกอนที่ทับถมห่างจากชายฝั่งออกไปไม่ต่างกว่า 1.5 กิโลเมตร และยังก่อให้เกิดสันดอนในแม่น้ำ ทำให้เกิดอุปสรรคในการคมนาคมทางน้ำเป็นอย่างมาก ความหนาของชั้นดินตะกอนในบางบริเวณที่มีการขุดเจาะเพื่อสำรวจทางธรณีวิทยา พบว่า บางแห่งมีความหนาเกิน 120 เมตร

2. ลักษณะภูมิอากาศอยู่ในประเภทอากาศแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู หรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ลมประจำฤดูที่สำคัญได้แก่ ลมสูตรด้านออกเฉียงเหนือซึ่งพัดอยู่ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ และลมสูตรด้านตกเฉียงได้ชื่อพัดอยู่ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน นอกจากนั้นยังมีกระแสลมที่พัดมาจากทะเลจีนใต้เข้าสู่อ่าวไทยในทิศทางใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ในฤดูร้อนสูตรด้านตะวันตกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้นและมีฝนตกตลอดฤดู แต่ในฤดูร้อนสูตรด้านตะวันออกเฉียงเหนือ หรือฤดูหนาวนี้จะมีอากาศแห้งแล้ง ตามบริเวณชายฝั่งมีลมเนื้อยบกและลมเนื้อยาiale (ลมบก ลมทะเล) เกิดขึ้นตลอดทั้งปี ลมทั้งสองชนิดนี้มีสาเหตุเกิดขึ้นมาจากความแตกต่างกันในทางความร้อนของพื้นดินและพื้นน้ำ ลมทะเลพัดลีกเข้าไปในแผ่นดินได้ถึง 30 กิโลเมตร โดยปกติแล้วลมทะเลจะเริ่มตอนเช้าตั้งแต่เวลา 10.00 น. ตามเวลาท้องถิ่น และมีกำลังแรงสุดในเวลาบ่าย จากนั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้ว ส่วนลมบกจะเริ่มหลังจากดวงอาทิตย์ตกแล้ว และคงอยู่ตลอดคืนไปจนถึงเวลาเช้าตรู่ กรุงเทพมหานครไม่ค่อยจะได้รับภัยจากพายุหมุน พายุดีเปรสชัน ซึ่งก่อตัวในมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลจีนใต้ เนื่องจากทิศทางที่พายุเคลื่อนตัวเข้ามานั้นมีเทือกเขาในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทยสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กันไว้ ทำให้พายุอ่อนตัวลงก่อนถึงประเทศไทย

3. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร มีเพียงทรัพยากรดินและทรัพยารน้ำ

3.1 ดิน วัตถุต้นกำเนิดของดินในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นพากตะกอนล้ำน้ำที่ถูกพัดพามาทับกันทึ่งที่เป็นดินใหม่จนถึงค่อนข้างใหม่ ในตอนเหนือของพื้นที่ศึกษาตั้งแต่ตอนเมืองขึ้นไป เป็นดินตะกอนที่เกิดจากน้ำกร่อยพัดพามาทับกันอยู่ ดินจึงมีปฏิกิริยาเป็นกรดมากจนถึงเป็นกรดจัดที่เรียก “ดินกรดซัลเฟต” (Acid Sulphate Soils) เนื้อดินเป็นพากดินเหนียวการระบายน้ำเลว ในบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา และบริเวณชายทะเลเป็นดินตะกอนที่น้ำทะเลพัดมาทับกัน เนื้อดินจึงมีเกลือเป็นองค์ประกอบสูง ดินมีปฏิกิริยาเป็นกลางหรือเป็นด่างเนื้อดินมีลักษณะไม่แน่นอน อาจมีทั้งดินเหนียว ดินทรายปะปนกันอยู่ ในบริเวณหาดหรือสันทรายเก่า เนื้อดินจะเป็นดินทราย และบริเวณที่ร่วนลุ่มที่น้ำทะเลท่วมถึงทั้งในอดีตและปัจจุบันเนื้อดินจะเป็นพากดินเหนียว ตามริมฝั่งแม่น้ำจะมีสันริมน้ำเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ตั้งบ้านเรือนและใช้ดินในการปลูกพืชผัก

3.2 แหล่งน้ำ นอกจากน้ำฝนแล้ว กรุงเทพมหานครยังมีแหล่งน้ำที่สำคัญได้แก่ น้ำผิวดิน และน้ำบาดาล โดยแหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยาเกิดจากแม่น้ำปิง วัง ยม และน่าน ทางภาคเหนือของประเทศไทยผ่านภาคกลางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนแหล่งน้ำบาดาลเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งน้ำบาดาลในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ได้น้ำจากชั้นของวัสดุที่ยังไม่จับตัวประเภทกรวดทราย ความหนาของชั้นกรวดทรายนี้มีตั้งแต่ 60-650 เมตร บ่อที่จะท่ว่ไปลึกประมาณ 150-300 เมตร มีชั้นน้ำบาดาลอย่างน้อยถึง 8 ชั้น ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ยได้น้ำถึง 250 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2535)

ภาพผนวกที่ 1 แสดงแผนที่กรุงเทพมหานคร

Scaning Electron Microscope (SEM)

ชัยทิพย์ (2541)ได้รายงานว่ากล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอน Electron Microscope (EM) มี 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1. Transmission Electron Microscope (TEM) ใช้ส่องดูชิ้น specimen ที่ตัดเป็นแผ่นบางประมาณ 1/20 ไมครอน 2. Scaning Electron Microscope (SEM) ใช้ส่องดูลักษณะพื้นผิวของ specimen โดยมีประวัติดังนี้ ค.ศ. 1897 J.J. Thomson แห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ค้นพบอิเลคตรอน นำมาสู่การสร้างกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนซึ่งมีประโยชน์อย่างมหาศาลทั้งทางด้าน Life Science และ Material Science และในปีค.ศ. 1935 Max Knoll ได้เสนอความคิดว่าจะสามารถสร้างกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบหนึ่งโดยใช้ ลำแสงอิเลคตรอน (Electron Beam) ที่ส่องออกไปต่อกระบทเป็นจุดเล็กๆ ส่องกราดไปบนผิว ของตัวอย่างและรับสัญญาณอิเลคตรอนที่สะท้อนออกมานั้น ซึ่งเป็นสัดส่วนกับความลึกของจุดที่ส่องกราบท ทำให้เกิดภาพสามมิติของตัวอย่าง ต่อมาในปี ค.ศ. 1938 Von Ardenne เป็นนักวิทยาศาสตร์คนแรกที่สร้างกล้อง SEM ได้สำเร็จ อีก 4 ปีต่อมา Zworykin และคณะ ได้ปรับปรุงกล้อง SEM แบบนี้ให้ดีขึ้น โดยใช้เลนส์แม่เหล็กไฟฟ้า 2 ตัวรวมอิเลคตรอนและส่องกราบทเป็นจุดที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเพียง 50 ไมโครเมตร ส่องกราดไปบนผิวของวัตถุ

Noda,K. และคณะ (1985) ได้ศึกษาลักษณะผลของวัชพืช 122 ชนิด เป็นวัชพืชในวงศ์ Cyperaceae 17 ชนิด โดยพบว่า รูปร่างส่วนใหญ่ของผลก会同คันนี้เป็นแบบ ellipsoid, ovate หรือ oblong และมีจำนวนมากที่มีลักษณะรูปร่างเป็นแบบสามเหลี่ยม และศึกษาลักษณะโครงสร้างพื้นผิวโดยดูจากความหมายของผิวที่มีความซับซ้อนมากถึงปานกลาง พบร่วงลักษณะพื้นผิวผลของพืชวงศ์ Cyperaceae มักเป็นแบบ papilla-like หรือ punctation โดยเฉพาะพืชในสกุล *Cyperus*